

16th March 1963]

கனம் சபாநாயகர் : மலைப் பிரதேசங்களில் இருக்கிற கற்கள் என்று சொன்னால் . . . . (சிரிப்பு)
(பதில் இல்லை).

Development Councils (Transport Officers as Members)

* 267 Q.—SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU (on behalf of SRI R. S. VEERAPPA CHETTIAR) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Regional Transport Officers are members of the District Development Councils of their respective districts; and

(b) if not, whether they will be made members of the Development Councils?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) No., Sir.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்களில் இந்த வட்டாரப் போக்குவரத்து அதிகாரிகள் உறுப்பினர்களாக இருந்தால், கிராமப் புறங்களுக்கு பஸ்களை விஸ்தரிக்க முடியும் என்ற எண்ணம் இருப்பதால், அவர்களை இதிலே அங்கத்தினர்களாக நியமிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கலெக்டர்களே இந்தக் குழுவிற்குத் தலைவர்களாக இருப்பதால், ரீஜனல் டிரான்ஸ்போர்ட் அதிகாரிகளை இதிலே நியமிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri N. P. Sengottuvelu who has given a notice under rule 41 has applied for time since he has been urgently called for from his place. Therefore the consideration of the matter is adjourned.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1963-64—cont.

(1) DEMAND No. XXII—KHADI.

(2) DEMAND No. XXIII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS, ETC.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 15,00,000 under Demand No. XXII—Khadi ”.

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,75,43,500 under Demand No. XXIII—Community Development Projects, etc.”

[16th March 1963]

SRI V. S. S. MANI : Sir, I move the following cut motion—

“ That the allotment of Rs. 15,00,000 under Demand No. XXII—Khadi be reduced by Rs. 100 ”.

SRI M. P. VADIVELU : Sir, I move the following cut motion—

“ That the allotment of Rs. 5,75,43,500 under Demand No. XXIII—Community Development Projects, etc., be reduced by Rs. 100 ”.

MR. SPEAKER : The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கிராம அபிவிருத்தித் தலைநிர்வாகத் துறை மான்யத்தின் மீது நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராமத்திலுள்ள மக்கள் அவர்களுடைய சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் வகையிலே, கிராம ராஜ்யம் வேண்டுமென்று மறைந்த அண்ணல் காந்தியார் குறிப்பிட்டதை ஒட்டி, அதிகாரம் பரவலாக இருக்க வேண்டும், ஒரே இடத்தில் குவிந்திருக்கக் கூடாது என்ற அடிப்படையின் கீழ், நமது நாட்டிலே இன்றைக்கு 12,200 கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களும், 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் இயங்கி வருகின்றன. அப்படி இயங்கி வருகிற இந்த நேரத்தில், பழைய மாவட்டக் கழகங்கள் காலத்தில் அதிகாரம் குவிந்திருந்ததை நீக்கி, ஆங்காங்கே அதிகாரத்தைப் பரவலாகக் கொடுத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதிலே சில குறைபாடுகளை நீக்க அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். பழைய மாவட்டக் கழகங்களிலே எல்லா நடவடிக்கைக் குறிப்புகளும் தலைவர் பெயரிலே வெளி வந்தன. இப்பொழுது நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் ஆணையாளர் பெயரில் வருவதால், இது ஏதோ ஒரு அரசினர் அலுவலகம்போல் இருக்கிறது என்று நினைத்து, பொது மக்கள் நல்ல தொடர்பு கொள்ள முன்வருவதில்லை. எல்லா நடவடிக்கைக் குறிப்புகளும் தலைவரின் பெயரில் வந்தால்தான், உண்மையிலேயே மக்களுக்கு ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்கிற எண்ணம் ஏற்படும். ஆணையாளருக்கும் தலைவருக்கும் உள்ள அதிகாரங்கள் நல்ல முறையில் வரையறுக்கப் படவில்லை. அவர்கள் இருவருக்குள்ளே எந்தெந்த நேரத்தில் கருத்து வேற்றுமை ஏற்படுமென்று சொல்ல முடியாது. பெட்ரோல் பக்கத்திலே நெருப்பு இருப்பது போல, எந்த நேரத்திலே கருத்து வேற்றுமை ஏற்படுமென்று சொல்ல முடியாது. பொரும்பாலும் தாசில்தாரர்களாக இருப்பவர்கள் தான் ஆணையாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனோபாவம் சற்றும் மாறினதாகத் தெரியவில்லை.

16th March 1963] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

இப்படி செல்வதால் நான் பஞ்சாயத்துத் தலைவராக இருக்கும் இடத்தில் எனக்கும் ஆணையாளருக்கும் கருத்துவேறுபாடு இருக்கிறது என்று சொருள் கொள்ள வேண்டாம். பல பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கும் ஆணையாளர்களுக்கும் நல்ல பொருத்தம் இல்லை. இதற்குக் காரணம், தலைவரைத் கலந்து செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு இருந்தம்கூட, ஆணையாளர் தலைவரைக் கலக்காமல் காரியங்களைச் செய்து, அதன் பிறகு தலைவருடைய பார்வைக்கு வரும்பொழுது, தலைவருக்கும் ஆணையாளருக்கும் வேறுபாடு ஏற்பட இடமிருக்கிறது. ஆகவே பழைய மாவட்டங்களில் தலைவர்களுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டதுபோல இவர்களுக்கும் கொடுத்து பெய்து செகரடிகள் போட்டு, ஆங்காங்கே பணியாற்றுவதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே எல்லா நடவடிக்கைகளும் குறிப்புகளும் தலைவர் பேரில் வந்தால் கிராம மக்களுக்கும் தலைவர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டாகும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

9-00
a.m.

கமிஷனருக்கு ஏராளமான பொறுப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் மாதத்தில் ஐந்து நாட்களுக்குக் கிராமத்தில் அதாவது ஹெட் குவார்ட்டர்ஸில் தங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் பல வேலைகளைச் செய்ய முடியாமல் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. நாம் இப்பொழுது எவ்வளவோ செலவு செய்து பஞ்சாயத்து யூனியன்களை அமைத்திருக்கிறோம். பல அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறோம். அப்படி நியமிக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக உதவிக் கமிஷனரை நியமிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமாக ஈ.ஓ. (கூட்டுறவு), ஈ.ஓ. (இண்டஸ்ட்ரீஸ்), ஈ.ஓ. (அனிமல் ஹஸ்பண்டரி) இப்படியெல்லாம் நியமித்திருக்கிறார்கள். இப்படி நியமிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இரண்டு மூன்று யூனியன்களுக்கு ஒருவரை நியமித்தால் போதும். அதற்குப் பதிலாக உதவி கமிஷனர்களை நியமிக்கலாம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் வீட்டு வரியை வசூலிப்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. அதை வசூலிக்கக்கூடிய பொறுப்பு மணியக்காரர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வீட்டு வரிகளை வசூலிப்பதற்கு அங்கங்கே மணியக்காரர்களுக்கு ஈட்டு மானியம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று இருக்கிறது. வீட்டு வரி மூன்று வருஷங்களுக்கு வசூலிக்கவில்லையானால் அது காலாவதியாகி விடும் என்று இருக்கிறது. வீட்டு வரிகளை வசூல் செய்வதில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வீட்டு வரியை வசூலிக்கும்படியாகச் செய்தால் சௌகர்யமாக இருக்கும். அந்த முறையில் நில வரியை வசூல் செய்யக்கூடிய காலத்தில் வீட்டு வரியையும் வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். நில வரி வசூலாகா விட்டால் தாசில்தாரை அணுகி டிஸ்ட்ரெயின்ட் வாரண்ட் பெறுவது போன்று வீட்டு வரி வசூலிக்க முடியாமல் இருந்தால் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரை அணுகி ஐப்தி செய்வதற்கு உத்தரவு வாங்கிவருவதற்கு வழி

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [16th March 1963]

செய்ய வேண்டும். ஆகவே நிலவரி வசூலிப்பது போன்று வீட்டு வரியையும் வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வசூலிப்பதில் கால தாமதம் ஆகிறது. அதையும் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களைப் பிரிக்கக் கூடிய காலத்தில் அவைகளை, ஏ, பி, சி, டி என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். அப்படி பிரிக்கப்பட்டு அவைகளுக்கு காண்ட்ரிபியூஷன் தொகை கொடுக்கப்பட்ட பிறகு அவைகளுக்கு மேற்கொண்டும் வருமானம் இல்லாத காரணத்தால் பல சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அப்படிப் பல பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் நான் தலைவராக இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்தும் ஒன்று. அவைகளுக்கு எல்லாம் ரோடுகளை போட்டுக்கொள்ளக்கூடிய வசதி இல்லை. பல ரோடுகளில் ஆக்கிரமிப்பு நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. அவைகளைத் தடுப்பதற்கான அதிகாரம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இல்லை. இதைப் பற்றி டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் கேட்டபோதும் எந்த விதமான பரிகாரமும் கிடைக்கவில்லை. இம்மாதிரி பல இடங்களில் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட ரோடு வசதி குறைபாடுகள் பல பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இதைப்போலவே அங்கங்கே ஜீப் கார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதி மலைப் பிரதேசமாக இருப்பதால் ஜீப் கார்களை எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அவற்றிக்கு 325 லிட்டர் பெட்ரோல்தான் சப்ளை செய்கிறார்கள். என் பகுதியில் மலைப் பிரதேசங்களுக்குப் போக வேண்டியதாக இருந்தால் ஒரு தடவை கமிஷனர், பஞ்சாயத்து தலைவர் போய் விட்டு வருவதாக இருந்தால் சுமார் 200 லிட்டர் பெட்ரோல் செலவாகிவிடுகிறது. ஆகவே எங்களுடைய பிரதேசம் போன்ற மலைப் பிரதேசங்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான பெட்ரோல் சப்ளை செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போலவே பஞ்சாயத்துப் புறம்போக்கு நிலங்களில் மாங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை வெட்டும் போது அது ரிவினியூ இலாகாவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெட்டக் கூடாது என்று ரிவனியூ இன்ஸ்பெக்டர் சொல்லுகிறார். அது தோட்ட புறம்போக்கு, அது ரிவனியூ இலாகாவைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட இடங்களைக் கொடுக்கும்போது அதைப் பஞ்சாயத்து தலைவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படி பல விதங்களில் பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அரசாங்கம் அதை எடுத்துக் கொண்டால் அதைத் தலைவருக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

அதைப்போலவே நிலவரியில் 12½ சத வீசிதம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் 1955-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை இன்னும் நடை

16th March 1963] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

முறைக்குக் கொண்டு வரவில்லை. அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து போர்டுக்குச் சொந்தமான சில புறம்போக்கு நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விடலாம் என்ற அதிகாரத்தை பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி குத்தகைக்கு விட்டு அதிலிருந்து வரக்கூடிய பணத்தை வைத்து பல அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் சொந்தமான பல ரோடுகள் சர்வே செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகள் சர்வே செய்யப்படாமல் இருப்பதால் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் அதில் ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொள்ளுகிறார்கள். அதனால் அந்த ரோடுகள் எல்லாம் குறுகலாகிக் கொண்டே வருகிறது. ஆகவே பஞ்சாயத்து ரோடுகளைச் சர்வே செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போலவே காட்டிலாகாவுக்கு பல இடங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த இடங்கள் எல்லாம் உடனடியாக சர்வே செய்யப்பட வேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் கருவிகளை சப்ளை செய்வதற்கு என்று 2½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதன் மூலம் விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய வண்டிப் பட்டா, இருசு போன்றவைகளை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. இவைகளைச் சப்ளை செய்யக்கூடிய அதிகாரம் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரிடம் இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் கிராமங்களில் விவசாயம் சம்பந்தமாக அவரவர்களுக்கு வேண்டிய அச்சு, இரும்பு, இருசு, வண்டிப் பட்டா முதலியவைகளை வாங்கிக் கொள்வதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக கிராமங்களில் கடன் உதவி செய்துகொடுக்கிறார்கள். கடன் உதவித் திட்டத்தின்மீது அப்படித் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பணம் பூராவும் விவசாயிகளுக்குப் போவதாக இல்லை. இந்தப் பணத்தை இடைத்தரகர்கள் இல்லாமல் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகவே கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கொள்முதலை அரசாங்கமே நேரடியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், அப்படிச் செய்தால்தான் விவசாயம் நல்ல முறையில் இயங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக அரிஜன இலாகா பல வசதிகளைச் செய்து வருகின்றன. வீடுகள் கட்டுவதற்குப் பணம் கொடுக்கும்போது கால தாமதமாகிக் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி என்னுடைய பஞ்சாயத்திலும் நடந்திருக்

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [16th March 1963]

கிறது. பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அதை இந்த மாதம் அதாவது மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் செலவு செய்துவிட வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அவசர அவசரமாக அதைச் செலவு செய்ய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காக யாராவது பத்து அல்லது இருபது பேர்களை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். கள். அதனால் பல ஆட்சேபணைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே டிசம்பர் மாதத்தில் கொடுத்து விட்டு மார்ச்சு அல்லது ஏப்ரல் மாதத்தில் முடித்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. டிசம்பர் மாதத்தில் கொடுத்துவிட்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் செலவு செய்யவேண்டுமென்று சொல்வதால் அவசரம் அவசரமாக வீடுகளைக் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அப்படிக்கட்டப்படுகின்ற வீடுகள் கீழே விழுக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் போது 1:45 என்ற முறையில் நியமிப்பதாக இருக்கிறது. அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும்போது சில சமயங்களில் சுமார் எழுபது குழந்தைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியா இருக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்போலவே வெளியூரிலிருந்து வரக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லை. இப்பொழுதுள்ள உத்தரவுப்படி ஆசிரியர்கள் அந்தந்த ஊரிலேயே குடியிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பதாகவே இல்லை. ஆகவே ஆசிரியர்கள் அந்தந்த ஊரிலேயே குடியிருக்க அங்கங்கே அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்து விட்டு குறைந்த அளவில் வாடகையை வைத்து அவர்களுடைய சம்பளத்திலிருந்து வசூலித்துக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போலவே வேலைத் தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக ஆசிரியர்களை நியமிக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் வேலைத் தேடித்தரும் ஸ்தாபனம் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதாக இல்லை. அப்படி நியமித்தாலும் மாதத்தின் மத்தியில்தான் நியமிக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் பல சமயங்களில் வேலைக்கு வருவதாக இல்லை. அதனால் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் இல்லாமல் பல காலம் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே ஜூன் மாதம் 15-ம் தேதிக்குள் ஆசிரியர்கள் வேலைக்கு வந்து சேரவில்லை என்றால் அந்தப் பள்ளிகளுக்கு ஆசிரியர்களை நியமிக்கக்கூடிய பொறுப்பு அந்தந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

16th March 1963] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

ஆகவே, ஜூன் மாதம் 15-ம் தேதிக்குள் ஆசிரியர்கள் வந்து சேரவில்லை என்றால் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டிய அளவு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால், அவர்கள் நான்-அவய்லபிவிடி சர்டிபிகேட் கொடுக்க நீண்ட நாட்கள் ஆகின்றன. அந்த இடைக்காலத்தில் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் இல்லாத காரணத்தால் மாணவர்களுடைய பள்ளிப் படிப்பு கெட்டுவிடுகிறது.

பஞ்சாயத்தில் கடன்கள் பட்டுவாடா செய்யப்படுகின்றன. தாமதம் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமானால், அந்தந்த பஞ்சாயத்திலுள்ள கிராம மணியக்காரரும், கர்ணமுர் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல வேண்டுமானால், ரூ. 500-க்கு கடன் மனுப் போட்டால், ஊரிலுள்ள கிராமக் கர்ணத்திற்கு வேண்டாதவராக இருந்தால் சீக்கிரமாக அனுப்புவதில்லை. கிராம சேவக் அவரிடத்தில் பல முறை கேட்டாலும்கூட, 'தாசில் தார் வரச் சொன்னார், கலெக்டர் வரச் சொன்னார்' என்று சொல்லி விட்டுப் போகும் காரணத்தால் தாமதம் ஏற்படுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் அவர்கள், இம்மாதிரிக் குறைகளை நீக்க வேண்டும், கிராம மணியக்காரர்கள் ஆஜராக வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டாலும் வருவதில்லை. வந்தால்தான் குறைகளைத் தீர்க்க முடியும். வராவிட்டால் நேரடியான நடவடிக்கையை கமிஷனரால் எடுக்க முடிவதில்லை. அம்மாதிரி நிலை இருக்கிறது. கிராமக் கர்ணங்களை எப்படி அபிவிருத்தி வேலைகளில் ஈடுபடுத்துவது என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து கான்டிரிபியூஷன் பெற்று, பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக ரோடுகள் இப்பொழுது போடப்பட்டு விட்டன. பராமரிப்பு முழுவதும் பஞ்சாயத்துக்களே செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. பெரும்பான்மை கிராம பஞ்சாயத்துக்களில் பொதுமான நிதி வசதி இல்லாததால் போடப்பட்ட ரோடுகள் சரியாகப் பராமரிக்கப்படாமல் வீணாகப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. முதல், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இருந்த அளவைவிட மூன்றாவது திட்டத்தில் குறைவதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு நிதி வசதி இல்லை. ரோடுகள் போடப்படுவது, பராமரிக்கப்படுவது இந்தப் பொறுப்புக்களை எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களே ஏற்றுக் கொண்டால்தான் கிராம ரோடுகள் நல்ல முறையில் இருக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கைத்தொழில்கள் எல்லாம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அப்படிச் செய்யப்படும்பொழுது எவ்வளவு வீணாக்கப்படுகிறது, எந்தெந்த வகையிலே வீணாக்கப்படுகிறது என்பதை ஆராய்வதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். முதல் பாத்ச், இரண்டாவது பாத்ச், மூன்றாவது பாத்ச் பஞ்சாயத்துக்களில் எந்தெந்த வகைகளில் பணம் வீணடிக்கப்படுகிறது என்பதைக் கண்டறிவதற்கு அரசாங்கம் ஒரு குழு அமைத்துப் பரிசீலனை செய்திருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாத காரணத்தால், பொதுப் பணம்

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [16th March 1963]

வினாக்கப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. கதர் நூல் நூற்பதற்குச் சர்க்காவுக்காக 1,500 ரூபாய் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. நூற்கப்படுகிற நூலின் தரம் சரியாக இல்லை என்று திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது. மொத்தமாக நூலைத் திருப்பி அனுப்புகிறார்கள். மேற்கொண்டு பண வசதி இல்லாததால் சர்க்காவை ஒரு மூலையில் போட்டு விட்டு கிராம மக்கள் சுமமா இருந்து விடுகிறார்கள். எதிர்பார்க்கப்படும் நோக்கம் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது.

(திரு. கோ. வெங்கட்டராமன் தலைமை.)

இவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய உயர்தரக் குழு ஒன்றை அமைத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். கமிஷனர்களை யெல்லாம் பெய்து-காரியதரிசி போல் நியமித்து, எல்லா நடவடிக்கைகளும் தலைவர் பெயரால் இயங்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எம். தண்டாயுதபாணி: கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காக 575 லட்சம் ரூபாய் மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. நம் நாடு பல ஆண்டுகளாக அன்னியரிடம் அடிமைப்பட்டிருந்த காரணத்தால் நகரங்களைக் கவனித்த அளவு, நகரத்தில் ஏற்படுத்திய ஒரு முன்னேற்றத்தின் அளவு கிராமத்தில் ஏற்படவில்லை. கிராமப் புறங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தன என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் அடிப்படையில், இப்பொழுது கிராமங்கள் நல்ல முறையில் முன்னேறிக் கொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கின்றோம். இப்பொழுது ஒரு சில கிராமங்களில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், அந்த முன்னேற்றம் அத்தனை கிராமங்களிலும் எதிர்பார்க்கப்படுகிற காரணத்தால் இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் நிதியின் அளவு போதுமா என்பதையும் நாம் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்ய வேண்டும். 575 லட்சம் ரூபாய் தமிழ் நாட்டிலுள்ள அத்தனை கிராமங்களிலும் நிறைவேற்றப் போதுமானதாக இருக்காது என்று நான் எண்ணுகின்றேன். அந்தத் தொகையை இன்னும் அதிகரித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களுக்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளின் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களின் பொறுப்பில் ஆரம்ப பள்ளிகள் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருந்தது. 200 ஜனத்தொகை உள்ள கிராமங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகளை

16th March 1963] [திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

அமைத்து நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். ஆரம்பப் பள்ளிகள் நடத்தி வருவதில் அவர்களுக்குச் சில சிக்கல்கள் இருந்து வருகின்றன. அவைகளை நிவர்த்தி செய்தால் நலமாக இருக்கும். குறிப்பாக ஒரு கிராமத்தில், ஆரம்பப் பள்ளி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று ஒரு பஞ்சாயத்து தீர்மானம் செய்து, அந்த ஊரில் பள்ளிக்கூடம் தேவை என்று கூறி, பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றமும் அங்கீகாரம் அளித்தும், அந்தப் பள்ளி துவக்கப்பட்ட பிறகு கூட டெபுடி இன்ஸ்பெக்டருடைய அனுமதி அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. பட்டுக்கோட்டை பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றம் ஒரு பள்ளி துவக்கி ஏழு மாதங்கள் ஆகின்றன. டெபுடி இன்ஸ்பெக்டரிடமிருந்து அனுமதி கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் ஒரு இணக்கமான தொடர்பு இல்லாததால் பஞ்சாயத்துப் பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பித்து நடத்தி வந்தாலும், டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் அனுமதி கொடுக்கத் தாமதம் ஆகிறது. ஆகவே, பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களிலும் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் என்கிற அதிகாரிகளை எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசராக நியமித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம வேலைத் திட்டங்களுக்காக குடி தண்ணீர்த் திட்டத் திற்கு ஒரு கோடி 40 லட்சம் ரூபாயும், இணைப்புச் சாலைகளுக்காக ஒரு கோடி 29 லட்சம் ரூபாயும், பள்ளிக்கூடங்களுக்காக 30 லட்சம் ரூபாயும், மொத்தமாக இரண்டு கோடி 9 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை 375 பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களுக்குச் சமமாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் அமைந்திருப்பது, ஜனத்தொகை அடிப்படையில் இல்லாத நிலையில், ஒரு பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்தில் ஒரு லட்சம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது, மற்ற சில பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்தில் 25 ஆயிரம் முதல் 30 ஆயிரம் ஜனத்தொகை வரையில் இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட, இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் தொகை சமமாக 80 ஆயிரம் ரூபாயாகப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்படுகிற காரணத்தால் அது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதை ஜனத்தொகை அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், பஞ்சாயத்து எண்ணிக்கை அடிப்படையிலாவது அதைப் பிரித்துக் கொடுத்தால் நன்மையாக இருக்கும். அதிகமாகப் பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்ட பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்திற்குக் குறைவான தொகையும், குறைவான பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்ட பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்திற்கு அதிகமான தொகையும் கிடைக்கிறது. அதனால், நாம் எதிர்பார்த்த அளவு நாம் அதைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை என்ற காரணத்தால், அதை ஜனத்தொகை அடிப்படையிலாவது அல்லது பஞ்சாயத்து எண்ணிக்கை அடிப்படையிலாவது பிரித்துக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

ஸ்தல சாலை மானியத்தின் கீழ் நபர் ஒன்றுக்கு 40 ந.பை. வீதம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆரம்பத்திலே ஜில்லா போர்டு இருந்தபோது இருந்த சாலைகளுக்காகச் செலவு செப்வதற்கு பஞ்சாயத்துக்

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [16th March 1963]

கூட்டு மன்றங்களுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு 40 ந.பை. வீதம் கொடுக்கப் படுகிறது. இந்த 40 ந.பை. என்கிற விகிதம் சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் ஒரே அமைப்பாக இருந்து வருவதை நாம் பார்க்கின்றோம். குறிப்பாக, தஞ்சை ஜில்லாவை பொறுத்தவரையில் அங்கு கல் மலைக் க்வாரி கிடையாது. சென்னை மாநிலத்திலேயே மட்டமான ரோடு வசதி யுள்ள ஜில்லாவாக தஞ்சை மாவட்டம் இருக்கிறது என்பது எல் லோருக்கும் தெரிந்ததே. அடுத்த ஜில்லாவில் ஒரு மைலுக்குப் கப்பி ரோடு போடுவதற்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் ஆகிறதென்றால், தஞ்சை ஜில்லாவில் 9,000 ரூபாய் செலவு செய்தால்கூட, கப்பி ரோடு போட முடியவில்லை. எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான தொகை வழங்கப்படுவதின் காரணமாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் சாலை வசதி மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், நபர் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் அளவுக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சிறு பாசன வசதியும் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏக்கரொன்றுக்கு ஒரு ரூபாயி லிருந்து இரண்டு ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் குறைவான தொகையை வைத்துக் கொண்டு செய்ய முடிவதில்லை. சிறு பாசனத் திட்டங்கள் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பிறகு நல்ல முறையில் கவனிப்பதற்கு அவர்களால் முடியவில்லை. நமது சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கும் தொகை குறைவாக இருப்பதால், சிறு பாசனத் திட்டம் எதிர் பார்க்கும் அளவுக்குப் பயன் அளிக்காத நிலையில் இருக்கிறது. சிறு பாசனத் திட்டத்தை அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டு மென்றால், இன்னும் நிதி வசதியை அதிகரித்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஐந்து ரூபாய் அளவுக்காவது கொடுத்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட முடியும். அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க நிதி வசதி இடம் கொடுக்காவிட்டால், சர்க்காரே மேற்கொண்டு நடத்துவது நலம் என்று நான் கூறிக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக ஜில்லா அபிவிருத்தி மன்றத்தில் நிறைவேற்றப் படும் தீர்மானங்களை நல்லமுறையில் உடனுக்குடன் பரிசீலனை செய்து அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்ஸிலில் ஏகமன தாக முடிவான பிறகு ஓரளவு மாற்றப்படுவதன் காரணத்தினால் மிகுந்த ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கிறது. அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு இயன்றவற்றை அப்படியே நிறைவேற்றுவதற்கு வழி செய்தால் நலமாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பாகப் பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் பொதுமக்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தற்போது தேர்தல், யூனியன் களுக்கு நடத்துவது நல்லதல்ல, காரணம் முதல் செட் யூனியன்கள்

16th March 1963] [திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

ஆரம்பித்துக்கூட 4 ஆண்டுகள்தான் ஆகியபடியால் இன்னும் அதன் நிர்வாகம் ஓர் அளவு சீர்பட வேண்டியிருப்பதால் பிறகு நடத்துவது நலமென நினைக்கிறேன். அப்படித் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டாலும்கூட இப்போது இருக்கும் முறையைப் பின்பற்றி னுல்தான் நன்றாக இருக்கும். ஒரு லட்சத்து இருபத்தையாயிரம் ஜனங்களால் தலைவர்கள் தேர்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்றால் பொதுத்தேர்தல் மாதிரி அமைந்து விடும். ஆகையால் என்னுடைய அபிப்பிராயம் இப்போதுள்ளதுபோல பஞ்சாயத்து தலைவர்களால் தேர்தெடுக்கிற முறையே இருந்தால் நலம். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பொதுமக்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த முறையே நன்மையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Chairman, Sir. I would like to say a few words on the Community Development Projects. Our State, which was the fore-runner in the developmental activities, which was responsible for ushering in the word 'development' itself in 1947, the Firka Development and subsequently the Rural Welfare Schemes and other developmental activities which have been progressing to a certain extent and finally the decentralisation which resulted in the constitution of the Panchayat Unions and Development Councils. The Chairmen who are in charge of Panchayat Councils have been discharging their duties to the maximum extent responsibly and effectively. The local administration was previously with the Taluk Boards and District Boards and they were replaced now by the Panchayat Unions and District Development Councils. Now the works like minor irrigation, education and certain other works are entrusted to them and they have been carrying on. The other aspects of the work entrusted to the present Union Councils were carried on with skeleton staff in the Firka Development Scheme more effectively. Now we have given Panchayat Union Councils adequate staff, not adequate but even more staff. There are number of officers working the Union Councils belonging to different departments. But the out-come of the work that is done there is not satisfactory. The co-ordination and co-operation at the block level is not a mater for satisfaction. There is always quarrel between one section of officers and the Extension Officers and the Commissioners this way or that way. There is non-official organisation. They are very indifferent. There has not been much improvement work except formation of certain roads, construction of certain school buildings which could be done by the Engineering Department. The out-come of the work and the spirit with which this community development scheme was started and for which it was intended had not gone to the villagers. It was intended to raise the standard of living and their economic level to a great extent. That is what we wished from this developmental department. Anyhow they should be asked to work more effectively.

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [16th March 1963]

The minor irrigation works are entrusted with the Panchayat Union Councils. I say, Sir, in the taken-over villages the irrigation sources are in a dilapidated and hopeless condition. Unless and until these sources are repaired and put in good condition by the Food Production Department, the Panchayats with their slender resources cannot undertake the work of maintenance.

Regarding kudimaramat, I welcome this measure. It has not been clearly enunciated which is kudimaramat work. The sources which were silted for the last 50 years cannot be treated as kudimaramat work and this should not be entrusted to the panchayats. Such kind of works should not be brought under the purview of kudimaramat. I request that it should be looked into and the defects rectified.

Regarding the road development, the Panchayat Councils are given local road grant based on the per capita system and not on the length of the roads under their maintenance. I request this fact should be taken into consideration before the grant is given to the Panchayat Union Councils and local road grant given based on the length of the road.

Regarding the fiscal classification of blocks, they are classified according to their economic soundness. The system of fiscal classification must be village-wise. This may be done either in consultation with the Panchayat Council or the District Development Council. Matching grant also may be given to the blocks based on the village economic stability.

Regarding the local cess surcharge collection, I would request the Government to consider the plight of the agriculturists, who are downtrodden. They have been heavily taxed. I suggest that it should be limited to 50 nP. per rupee. They cannot go on paying the tax. Their economic condition should be considered at this juncture and the whole thing should be reviewed.

We are thinking of augmenting the revenue resources of the panchayat. Fisheries may yield a good revenue. Wherever there is scope for improvement this should be done. The ponds which are generally found in the villages are silted up heavily. Government may provide grants to the Panchayat Unions to revive and repair these ponds. Fingerlings may be supplied to the panchayat to be grown in these ponds which will fetch revenue.

Regarding the District Development Council, I would suggest one thing. The Standing Committees should be vested with statutory powers. The District Development Councils can have certain powers. Administrative sanction after technical sanction and other categories of work may be given to the Committees. To review the work of the Panchayat Union Councils they must have some powers. In reviewing the achievements of the Panchayat Union Councils and the Budgets the District Development Council they should have powers to offer remarks and implementation.

16th March 1963] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

Regarding the extension officers, the work of the extension officers appointed at the Block may be looked into and the question now their work could be co-ordinated and to what extent the Extension Officers are actually required may be looked into.

With these words, I conclude my speech, thank you, Sir.

9-30
a.m.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: கனம் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல அபிவிருத்தித் துறை மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டமானது காந்தியடிகள் கருதி வந்த எண்ணங்களை, சிந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதை அனைவரும் அறிவர். இந்தத் திட்டத்தை நம்முடைய பாரதம் முழுமைக்கும் பரவுப்படியான ஒரு சிந்தனையைத் தூண்டியது நம்முடைய மாகாணம் என்பதற்காக நாம் பெருமை அடையக் கூடும். ஆரம்பத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு ரெவின்யூ பிரிக்காவில் ஒரு கிராமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்காக ஆலோசனைகள் இருந்து வந்தன. கிராம அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற பெயரிலே நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டது. அடுத்தபடியாக, பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டம் என்று ரெவின்யூ பிரக்கா அளவிலே விரிவடைந்தது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கிராம அபிவிருத்தி வேலைகளை எந்த அடிப்படையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஆலோசனை கூறுவதற்காக காந்தியடிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த, கிராமப் பணிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த சில பெரியவர்கள், ஸ்ரீ குமரப்பா அவர்கள், ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் போன்றவர்கள் எல்லாம் அந்தக் கமிட்டியில் இருந்து, கிராமங்களை எந்த எந்த வகையில் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கான வழிவகைகளை எல்லாம் கூறினார்கள். காந்தியடிகள் வாழ்ந்த காலத்திலே கிராம இயக்கத்தைப்பற்றி அவருடைய கருத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“கல்வி கற்றவர்களின் புறக்கணிப்பினால் கிராமங்கள் வெகு காலமாகத் துன்பத்திற்குள்ளாகி வந்திருக்கின்றன. படித்தவர்களெல்லாம் நகரங்களில் போய்க் குடியேறிவிட்டார்கள். அவர்களுள் ஊழிய மனப்பான்மை உள்ளவர்களை கிராமங்களில் திரும்பப் போய் வாழ்ந்து கிராம மக்களுக்கு உதவுவதனால் தம் தகுதியைப் பயன்படச் செய்து, அவற்றுடன் லாபகரமான தொடர்பை உண்டாக்கத் தோன்றியதே கிராம இயக்கம். ஊழிய மனப்பான்மையுடன் கிராமங்களில் குடியேறி இருப்பவர்கள் எதிர்ப்படும் சிரமங்களைக் கண்டு கலங்கமாட்டார்கள். போகு முன்னரே நமக்கு அங்கே எவ்வளவோ அல்லல்கள் ஏற்படும், கிராம மக்களும் அசட்டையாய் இருக்கலாம் என்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். ஆகையால் தன்னம்பிக்கையும், தாம் ஏற்றுள்ள புனிதப் பணியில் உறுதியும் உள்ளவர்களாலேயே கிராமத்தாருக்கு உதவவும்; அவர்கள் வாழ்க்கையை மாற்றவும் இயலும். கிராம மக்களிடையே போய் ஒருவர் நடத்தும் நேரிய வாழ்க்கையே அம் மக்களுக்கு முன் மாதிரியாய் இருந்து, அவர்களைத் திருத்தும்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [16th March 1963]

** சேவை மனப்பான்மை இல்லாவிட்டால் போன புதிதில் பிடித்தமாகத் தோன்றிய கிராமம் சிறிது காலத்தில் அருவருப்பளிப்பதாய் ஆகிவிடும்.”

என்று காந்தியடிகள் கூறியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல.

“நாம் கிராமத்தாருக்கு மிகப் பெரிய கொடுமை இழைத்த குற்றம் புரிந்திருக்கிறோம். இக் குற்றத்திற்கு நாம் செய்யக்கூடிய ஒரேயொரு பரிகாரம் அவர்களை அழிந்து போன கைத்தொழில் களையும் கலைகளையும் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கச் செய்து, இவ் வகையில் உண்டாக்கப்படும் பண்டங்கள் உடனுக்குடன் விற்பனையாவதற்கு ஏற்பாடு செய்தலே. கடவுளைவிட அதிகப் பொறுமையும் சகிப்பும் உள்ளவர் இருக்க முடியாது. ஆனால் அவர் பொறுமைக்கும் ஓர் எல்லை, அளவு இருக்கவே செய்கிறது. நாம் கிராமங்களிடம் நமக்குள்ள கடமையை மறந்து வாழ்ந்தால் அது கடவுளுக்கே பொறுக்காமல் போய்விடவும், அது நம் அழிவில் போய் முடியும்.” என்றும் காந்தியடிகள் கூறியிருக்கிறார்கள். கிராமங்களைப் பற்றி கிராம வாசிகளைப் பற்றி, கிராம நாகரிகத்தைப் பற்றி எல்லாம் காந்தியடிகள் வாழ்ந்த காலத்திலே அப்போதைக்கப்போது கூறி வந்திருக்கிறார்கள். அவைகளை யெல்லாம் மனதில் கொண்டுதான் இந்தத் திட்டம் ஆரம்பத்தில் உருவாக்கப்பட்டு, பிர்கா அபிவிருத்தித் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம் என்ற வகையில் பாரதம் முழுமைக்கும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் பயன் அளிக்கிறதா, செயல்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறதா என்பதைப் பற்றிக் கணிக்க இன்னும் உரிய காலம் வரவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்றைக்குக் கிராம மக்களுடைய மனோபாவத்திலே மாறுதல் ஏற்பட்டு இந்தத் திட்டத்தை நடத்தி வைப்பதிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்மைப் போன்றே மற்ற வர்களும் சுகவாழ்வு, சுகஜீவனம் நடத்தும் வகையில் வாழ்க்கையைப் புனிதப்படுத்திக் கொள்ளவும், அமைத்துக் கொள்ளவும் மனப் பக்குவம் என்று உருவாகிறதோ, அதைப் பொறுத்து நல்ல படியான பலனை இத் திட்டங்கள் அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அந்த மன மாற்றத்தை இந்தக் குறுகிய காலத்தில் எதிர் பார்க்கவும் முடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆயினும் இது வரை பெருமைப்படக்கூடிய முறையிலே பல நல்ல காரியங்கள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. பாரதியார் வாழ்ந்த காலத்தில்—

“கஞ்சி குடிப்பதற்கிலார் அதன்
காரணங்கள் இவை எனும் அறிவுமில்லார் . . .”

என்று கிராம மக்களுடைய போக்கைக் கவனித்துப் பாடியிருக்கிறார். இன்று இந்த எண்ணங்கள் கிராமப் புறங்களிலே மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் கவனித்துப் பார்க்கும் போது கிராமப் புறங்களிலே விழிப்பு உணர்ச்சியும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். அவர்களுடைய கிராமத்தை எல்லா வகைகளிலும் நல்லபடியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அக்கறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பலவிதமான புதிய திட்டங்கள் நிறைவேறி வருகின்றன. சுதந்திரம் வந்தபிறகு

16th March 1963] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

பின்னால் அவர்களுடைய கிராமத்திற்குப் பாட்டை வசதிகள், தல்வி சுகாதார வசதிகள் ஆகியவற்றுக்காக திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு அதற்கான ஒத்துழைப்பை அளித்து வருகிறார்கள். இருந்தாலும் கூட கிராமங்களுக்குள்ளேயே சொந்த அளவிலே போட்டி, பொறாமை மனப்பான்மைகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. அவரவர்களுடைய கிராமங்களிலே கைத்தொழில்கள் ஏற்பட்டு வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை இன்று கிராம மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய போட்டி, பொறாமை மனப்பான்மை நாளடைவில் குறைந்து விடுமானால் இந்தத் திட்டங்களால் பூரண பலன் ஏற்பட முடியும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. கிராம நாகரிகம் சரிவர அமல் நடத்தப்படுவதற்குக் கிராமக் கைத்தொழில் திட்டம் அனுகூலமாகவே அமைந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். காந்தியடிகள், 'கிராம நாகரிகம் அழிந்து விடுமானால், பாரதமே அழிந்து விடும், இந்தியாவின் புராதன நாகரிகம் கிராமங்களிலே தான் இருந்து வருகிறது. அந்த ஜீவன் எப்போதும் அழியாமல் இருக்கவேண்டும்' என்று கூறியிருக்கிறார். அத்தகைய நிலையை உடைாக்கும் கிராமக் கைத்தொழில்களைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏரியாவிலும் என்னென்ன கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்று முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது, கிராமங்களின் நலத்தைப் பேணக்கூடியவர்கள் கூட, குறிப்பாக இன்ன இன்ன கைத் தொழில்களைத்தான் செய்ய முடியும் என்று கூறி அவற்றுக்கு ஆக்கம் அளிப்பதற்கான யோசனைகளைக் கூறுவதில் தயக்கம் கொள்கிறார்கள். எல்லோருடைய கண்ணோட்டமும் பெரிய டோழில்களில், இயந்திர சாதனத் தொழில்களில்தான் இருந்து வருகிறது. கிராமங்களில் கிடைக்கக்கூடிய மூலப் பொருள்கள் என்னென்ன, வசதிகள் என்னென்ன என்பதைக் கவனித்து அத்தகைய தொழில்களை ஆரம்பிப்பது பற்றி யோசனைகளைக் கூற வேண்டும், அரசாங்கம் கடந்த ஓரிரண்டு ஆண்டுகளாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதிகளிலே கிராமக் கைத்தொழில்களை நிறைவேற்றுவதற்காக வேண்டிய யோசனைகளைக் கூறி, குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்துக்களில் இன்ன இன்ன கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற வகையில் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. மேலும் மேலும் அந்த வகையில் கிராமக் கைத்தொழில்களை வளர்த்து வரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் இப்போது சரிவர செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. தூற்றுக்கு தூறு பயன் அளிக்க தக்க வகையில் அந்தத் தொகை செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறதா என்பதை ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகிகளும் கவனித்து ஸ்தல மக்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறும் வகையில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு விவசாயத் திட்டம் செயல்படும்படி ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே, விவசாய அபிவிருத்தியானது பெரும்பாலும் கிராமப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுடைய

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [16th March 1963]

மூயற்சியைச் சார்ந்ததாக அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறதென்பதை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். அந்த வகையில் கிராம மக்களின் ஒத்துழைப்பைப்பெற்று அதிகப்படியாக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான மூயற்சிகளிலே ஈடுபட வேண்டும். அதற்காகவே, கிராம சேவக்குகளும் மற்றைய அலுவலர்களும் இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் கிராமப்புறங்களில் வாழ்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். கிராமப் புறங்களில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஒருசில பகுதிகளில், கிராமப் பகுதிகளில் அவர்களுக்காகக் கட்டப்பட்ட வீடுகளில் அவர்கள் வசிக்காமல் நகரங்களில் இருந்து வருகிறார்கள். அது கவனிக்கப்பட வேண்டும். ரேடியோக்களை பராமரிப்பது சம்பந்தமாக ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு சூப்பர் வைஸர் இருப்பது நலம். ஒன்றிரண்டு ப்ளாக்குகளுக்கு என்று இல்லாவிட்டாலும் ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு சூப்பர்வைஸர் என்றிருந்தால் நூற்றுக்கணக்கான ரேடியோக்கள் இருக்கும் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் எங்கெங்கு பழுது பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதோ அவற்றைக் கவனிக்கமுடியும். ஆகவே அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கதர் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக பஞ்சாயத்துகளுக்கு இப்போது அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மேற்பார்வையில் பஞ்சாயத்து கவுன்சில் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. கிராமங்களில் உ.ப.ல் நலம் குன்றிருப்பவர்கள், ஜீவனோபாயம் நடத்த வாயில்லாதவர்கள் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் இது ஒரு நல்ல தொழிலாக அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கதர் அபிவிருத்தி முறை தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எப்போதும் அதற்கு வாய்ப்பு சமுதாயத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிக்கனமான வாழ்க்கை நடத்த கிராமங்களில் சரியான போதனை இருந்து கொண்டு வரவேண்டும். வாழ்க்கையில் அவர்களுக்குச் சரியான வருமானம் கிடைத்துக் கொண்டு வந்தாலும் கூட சிக்கனமான வாழ்க்கை முறையை கிராம மக்கள் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. கையில் கிடைத்த பணத்தை எப்படியாவது செலவிட்டு விடவேண்டுமென்ற நிலையில் அவர்கள் மனப்போக்கு இருக்கிறது என்பதை ஊன்றிக் கவனித்துப் பார்த்தால் தெரியும். ஆகவே சிக்கனமாக வாழ்க்கைக் கடைப் பிடிக்கும் வழக்கத்தை போதிக்க வேண்டும். அரசாங்க அலுவலகங்களில் சிக்கனமான முறையைக் கையாள வேண்டுமென்று அவ்வகையில் பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகிய நாம் நமக்கு அனுப்பப்படும் அரசாங்கத் தபால்கள், அனுப்பப்படுகிற கடிதங்கள், சட்டசபை நடக்கும் சமயத்தில் சட்டசபை அலுவல்கள் பற்றி நமக்கு அனுப்பப்படும் கடிதங்கள் இவற்றை நல்ல கவர்களில் போட்டு அனுப்புகிறார்கள். அந்தக் கவர்களை எல்லாம் அரசாங்கக் காரியாலயங்களுக்கு திருப்பிக் கொடுக்கும் பழக்கம் நமக்கு இருந்து வருகிறதா என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாமே ரூபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். நான் பெருமைக்காக சொல்லவில்லை. பல ஆண்டுகளாக எனக்கு

16th March 1963] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வரும் கவர்களை எல்லாம் நான் வீணாக்குவதில்லை. எனக்கு வரும் கவர்களை எல்லாம் அந்தந்த தாலுகாவில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆபீஸ் களுக்கும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்றும் அதைச் செய்கிறேன். காகிதத்தை சிக்கனமாகச் செலவு செய்யவேண்டும், நல்ல காகிதமாக இருந்தால் இரண்டு பக்கத்திலும் எழுத வேண்டும். சட்டசபையில் பேசுவதற்கு குறிப்புகள் எடுத்துக் கொள்வதற்குக்கூட அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற அரசாங்க முத்திரையிட்டதாள்களில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு குறிப்பு எழுதி வைத்துக் கொண்டு, பல தாள்கள் கொண்ட கத்தையுடன் அங்கத்தினர்கள் பேசுவதைப் பார்க்கிறோம். அவற்றில் எழுதி குறிப்புகள் எழுத முடியும். இருந்த போதிலும் ஒன்றோ இரண்டோதான் எழுதிக் கொள்கிறார்கள். இது என்ன சிக்கனமோ தெரியவில்லை. அடுத்தப் பக்கத்தில்கூட குறிப்பு எடுத்துக் கொள்ள முடியும். அந்த வகையில் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் கூட இதற்கு வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சத்தமாக இருத்தல் மிகமிக அவசியம். சத்தமாக இருப்பது கிராமங்களில் போதுமான அளவு சரியாக அனுசரிக்கவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். எனது சொந்த கிராமத்தில் கூட இது ஒரு பெரும் சோதனையாக இருக்கிறது. கிராமங்களை சுகாதாரமாக வைத்துக்கொள்ளும் வழக்கத்தை பொது மக்களிடம் ஏற்படுத்துவது கடினமானதாக இருக்கிறது. அதற்கான வழிவகைகளை நாம் கண்டு பிடித்தாக வேண்டும். கார்தியடிகள் கூறியிருக்கிறார்.

“கிராமப்புனரமைப்பில் கிராம சுகாதாரம் இடம் பெறுவிட்டால் நம் கிராமங்கள் இப்பொழுதுபோல் குப்பை மேடுகளாகத்தான் இருந்து வரும். கிராமச் சுகாதாரம் கிராம வாழ்க்கையின் முக்கியமான பகுதியாகும். அது எவ்வளவு முக்கியமானதோ அவ்வளவு அதை நடத்துதலும் கிராமத்தான். யுகயுகமாக இருந்துவரும் அசத்தத்தைப் போக்குவதற்கு பிரம்மாண்டமான முயற்சி தேவை” என்று இதற்காக நான் அரசாங்கத்தையோ அல்லது சமுதாய நலத் திட்டத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களையோ குறை கூறவில்லை. அவர்கள் போதிய கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் இதில் போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். பாரதியார்,

“துணிவெளுக்க மண்ணுண்டு
தோல் வெளுக்க சாம்பலுண்டு
மணிவெளுக்க சாணையுண்டு
மனம் வெளுக்க வகையில்லை”

என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மக்கள் மனதை பிரகாசிக்க வைக்க புதுப் புது உண்மைகளை மக்கள் மனதில் புரிய வைப்பது கஷ்டமான காரியம்.

“உற்றவர் நாட்டவர் ஊரார் இவர்க்குண்மைகள் கூறி இனியன செய்தல் நற்றவ மாவது கண்டோம் இதில் நல்ல பெருந்தவம் யாதொன்றுமில்லை”

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [16th March 1963]

என்றும் கூறியிருக்கிறார், பாரதி. தவத்தைப் பற்றி இவ்வாறு அவர் இலக்கணம் கூறியிருக்கிறார். இன்று கிராம மக்களிடம் பலவித எண்ணங்கள் புகுத்தப்படுகின்றன. அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு ஒவ்வொரு அரசியல் கொள்கையை அவ்னுடிப்பவர்களும் தங்கள் கட்சிக்கு ஆதரவாக இருக்கும் வகையில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு உண்மையை கூறுகிறார்கள். ஆகவே கிராம மக்கள் எது சரி என்று உண்மையைப் புரிந்துகொள்வதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஒரு ஊரில் ஒரு வழியாக ஒரு ரோடு போட வேண்டுமென்று தீர்மானித்தால், அல்லது ஒரு இடத்தில் கிணறு வெட்டுவது என்று தீர்மானித்தால் இரண்டு கட்சிகள் ஏற்பட்டு அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படுகிறது. தாம் குறித்த ஒரு வழியாக ரோடு செல்லாவிடில் அவ்வழியாகச் செல்லவேண்டுமென்று நினைப்பவர்களிடம் போய் ஒரு கட்சியினர் உட்கார்ந்து கொண்டு அவர்கள் எண்ணத்திற்கு ஆக்கம் அளித்து, ஊக்கம் கொடுத்து அவர்களைத் தங்களுக்கு ஆதரவாளர்களாக்க முயற்சிக்கிறார்கள். ஆக இரண்டு வித அபிப்பிராயம், கட்சி ஏற்படுகிறது. இதில் எது சரி என்று தேர்ந்து எடுக்க முடியாது மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இத்தகைய நிலையில் சமுதாய நலத் திட்டப் பணிகள் நிறைவேறுவதில் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களும் குறுக்கிடுகின்றன. எனவேதான் மேற்கூறியவாறு “உண்மைகள் கூறி இனியன செய்தல் நற்றவம்” என்று பாரதியார் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அந்த உண்மைகள் எவ்வாறு எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன, அவைகள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்று பார்க்கும்போது வருந்த வேண்டியிருக்கிறது.

“பக்கத்திலிருப்பவர் துன்பம் தன்னைப்
பார்க்கப்பொறுதலன் புண்ணியமூர்த்தி
ஒக்கத்திருந்தி உலகோர் நலம்
உயர்திடும் வண்ணம் உழைப்பவன் யோகி”

என்று அவர் சொன்னார். அம்மாதிரியாக தவத்தையும் போகத்தையும், பாரதியார் எப்படி இப்பணிகளுடன் இணைத்தாரோ அந்த உண்மைகளை மனதில் கொண்டு, சமுதாய நலத் திட்டப் பணிகள் கிராமங்களில் நிறைவேறும் வகையில், எந்தெந்த வகையில் அவர்களுடைய சக்திகளும், அவர்களுடைய எண்ணங்களும் சிதறுண்டு போகாமல், வகுக்கப்பட்ட திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு அவர்களுடைய ஒருமித்த ஒத்துழைப்பைத் தரும் வகையில் அவர்கள் மனதில் உண்மைகள் மலரக் கூடிய முறையில் எடுத்துக் கூறினால் இந்தப் பணிகள் சீக்கிரமாக நிறைவேறும். அப்படிச் சொல்லும் போது இதிலே இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களையே அவர்கள் பிரமாதமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த பலஸீனம் நம்மிடம் கூட வந்திருக்கிறது. கிராம மக்கள் இன்னின்ன வகையில் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், உடனே அவைகளுக்கு பதில் கூறுவதற்கு, அவைகளுக்கு விளக்கம் கூறுவதற்கு நாமாகவே பயந்து அவர்கள் சொல்லுவதை அப்படியே ஒப்புக்கொள்ளும் பலஸீனம் நம்மிடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால், உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. அவர்கள் சாத்தியமல்லாத தவறான ஆசைகளை மனதில் கொண்டு

16th March 1963] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

இவ்வளவு வேலைகள், இப்படி இப்படி, இன்னின்ன காலத்திற்குள் நடைபெறவேண்டும் என்றெல்லாம் அவர்கள் எடுத்துக் கூறும் போது, கூறக்கூடிய ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் எது சாத்தியம், எது சாத்தியமல்ல என்று அவர்கள் உணரும் வகையில் உண்மைகளைச் சொல்லும் தைரியம் நமக்கு வரவில்லை. அவர்களிடம் அறியாமை என்னும் பலஸினம் இருக்கிறது. அந்தப் பொதுமக்கள் ஆசைப்படக்கூடிய ஒவ்வொரு கோரிக்கையிலும், இது நியாயம், இது நியாயம் அல்ல. இது குறித்த காலத்தில் நிறைவேறக் கூடும், இது நிறைவேற்றக்கூடாது, அதை நிறைவேற்றுவதில் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக் கூடிய கஷ்டம் என்ன என்ற உண்மையைச் சொல்லுவதற்கு தைரியம் வரவில்லை. எனவே அவர்கள் சரியாக எண்ணமிடத் தெரிந்து கொள்வதில் அவர்களுக்கு மனத் தெளிவில்லாத கஷ்ட மேற்படுகிறது. ஆகையால் திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அவர்கள் விரும்பும் காரியங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதில் நேரக் கூடிய சிரமங்களையும், சாந்தியங்களையும் புரிய வைக்கும் வகையில் நாம் உண்மைகள் கூற முற்பட்டால் அதை மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இந்த சிரமங்களைப் பற்றிக் கூட வேண்டுமென்றே இரண்டு மூன்று விதமான மாறுபட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லும் போது அவர்கள் மனதில் குழப்பம் உள்ளவர்களாகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி சரியாக கணிக்க இயலாது இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து ஒத்துழைப்புப் பெற்று கிராமப் பணிகளை நிறைவேற்றக் கருதியே கிராமப் புறங்களில் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கென்று சரியாக சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்குச் சரியான நிதி மூலங்கள் தேடித் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் சட்டபூர்வமாக அமைந்திருக்கிறது. கிராம மக்கள் தாங்களே தங்களை அரசாட்சி செய்துகொள்ள சட்டம் உதவுகிறது. அதனுடைய நோக்கங்கள் நாளடைவில் அதிகமாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஸ்தலத்தில் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு, வரி வீதிப்பு சம்பந்தமாக சட்டத்திலே என்னென்ன அதிகாரங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளெல்லாம் அப்படியே உரிய சந்தர்ப்பத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய விளக்க உரைப் பிரசுரத்தைக் கண்டதற்குப் பின்னர், சட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய நோக்கங்கள் எவ்வளவு தீவிரமாக, எவ்வளவு விரைவாக அக்கறை கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்று தெரிகின்றது. சட்டத்திலே சொல்லப்பட்ட நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் அதிகாரத்தை அரசாங்கம் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று கருத இடமின்றி சட்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கக் கூடிய அத்தனை நோக்கங்களையும், செயல்களையும் நிறைவேற்றுவதற்காக அவ்வப்போது காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வருவதையறிந்து எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. கோமதி சங்கர ஷக்ஷிதர் : கௌரவமிக்க தலைவர் அவர்களே, இந்த 22, 23 எண்களுள்ள, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், கதர் ஆகிய மான்யங்களை ஆதரித்து இரண்டொரு

[திரு. க. கோமதி சங்கர தீக்ஷிதர்] [16th March 1963]

வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இந்த இரண்டு மான்யங்களும், மற்ற எல்லா மான்யங்களையும் விட, நம் நாட்டு மக்களுக்கு, அவர்களுடைய பொருளாதார சுபிட்ச வாழ்க்கைக்குப் பரவலான அதிகாரத்தை கிராம மக்கள் பெற்று, கிராமக் காரியங்களை, கிராம நிர்வாகங்களை தாங்களே நடத்திக்கொள்ள ஆற்றல் பெறக் கூடிய முறையில் காரியங்களில் ஈடுபடுவதற்குத் துணை புரியக் கூடிய வகையில் இருக்கக் கூடிய முக்கியமான மான்யங்கள் ஆகும். மகாத்மா காந்திஜி கண்ட கிராம ராஜ்யத்தை நிர்மானிக்கக் கூடிய திட்டங்களை நிறுவி, அவைகள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு, அதன் மூலமாக ஒரு மாபெரும் புரட்சியை காங்கிரஸ் ஆட்சி இந்த 15 ஆண்டு காலமாக இந்தநாட்டிலே நடத்தி சாதித்த சாதனை என்ன என்றால், நமக்குத் தெரியாமலேயே காந்திஜியின் பாதையில் நாம் சென்று சாத்வீகமான ஒரு பெரிய மாறுதலை, ஒரு பெரிய புரட்சியை, அதிகாரம் மக்களுக்கு ஜனநாயக அடிப்படையிலே சரி சமமாகப் பரவவேண்டுமென்று ஒரு மாறுதலை நாம் பெற்று வருகிறோம். அதற்கு உரிய திட்டங்கள் இந்த கிராம அபிவிருத்தித் திட்டமும், கதரும். பாரதியார் கூறினார்—

“ஆயுதம் செய்வோம் நல்ல காகிதம் செய்வோம்
ஆலைகள் வைப்போம் கல்விச்சாலைகள் வைப்போம்
ஞாலம் நடுங்க வரும் கப்பல்கள் செய்வோம்
சந்தி தெருப் பெருக்கும் சாத்திரம் கற்போம்.”

என்று. அவர் பாடியதற்கு இணங்க காங்கிரஸ் அரசாங்கம் திட்டங்கள் போட்டு அவைகளை செயலாற்றி வருகின்றன. கிராம பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கிராம மக்களாலேயே தங்கள் கிராமக் காரியங்களை நடைமுறையில் நிறைவேற்ற அதிகாரம் 1958-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டம் மூலமாக அளிக்கப்பட்டு, அதன் படியே யூனியன்கள் நல்ல முறையிலே நடந்து வருகின்றன. வரி விதிக்கின்ற அதிகாரம், ஆரம்பக் கல்வியை நடத்துவது, ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு உணவு இல்லாமல் கல்வி கற்குக் கொள்வது நின்று விடக் கூடாது என்று எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் ஆரம்பக் கல்வி கிடைக்கவேண்டும் என்று அதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடிய முறையில் மதிய உணவு, விவசாய உற்பத்தி—இந்தியாவின் உயிர் நாடி இங்கு இருக்கிற கிராமங்கள் தான் என்று அதை நல்ல முறையிலே அறிந்து உணவுப் பற்றாக்குறை இல்லாமல், விவசாயத்தை விஞ்ஞான ரீதியில் அபிவிருத்தி செய்ய, கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாக, யூனியன்கள் மூலமாக இந்த விவசாய அபிவிருத்தி வேலையை மிகச் செவ்வனே, கண்ணும் கருத்துமாகச் செய்ய நம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே விவசாயத்திற்கு டார்ஜிங் வைத்து, அந்த லட்சியத்திற்கு இணங்க விவசாய உற்பத்தியை கவனத்திலே கொண்டு, இந்த வேலைகளெல்லாம் பஞ்சாயத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மான்யம் இந்த நல்ல காரியங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

16th March 1963] [திரு. க. கோமதி சங்கர தீக்ஷிதர்]

உரம், உர வினியோகம், கம்போஸ்ட் உரம் என்று எடுத்துக் கொண்டால், கம்போஸ்ட் உரத்தை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தாங்களே தயார் செய்து அதை உபயோகிப்பதற்கு வேண்டிய நல்ல நல்ல கவனங்கள் செலுத்தப்பட்டு வருகின்றன. உர வினியோகத்திலே காலாகாலங்களில் மக்களுக்கு பஞ்சாயத்து மூலமாக வினியோகிப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல் உர வினியோகத்தில் ஊழல்கள் இல்லாமல் வினியோகிக்க பஞ்சாயத்து கவுன்சில்களும், வில்லேஜ் கைடுகளும், அக்ரிகல்சுரல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆஃபீசர்களும் தங்கள் கடமையை ஆற்றி வருகிறார்கள்.

அது மாத்திரமல்லாமல் புறம்போக்கு நிலம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் நோக்கத்தையும், அதனுடைய நன்மைகளையும் நாம் உணரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு விலைவாசிகள் அதிகமாக ஆகிக் கொண்டிருக்கும்போது, விறகு விலை அதிகமாக இருக்கிறது. கிராம மக்கள் வாங்க முடியாத அளவுக்குக் கூடி விட்டது என்று, கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய விறகைத் தயார் செய்ய இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்றும், பழத்தோட்டங்களையும், காய்கறித் தோட்டங்களையும் புறம்போக்கு நிலங்களில் பயிரிட்டு கிராம மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்கள் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் கண்ணும் கருத்துமாக கிராமங்களில் நிறைவேற்றப் படுகின்றனவா, அமலாக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால், அமலாக்கப் படுகின்றன என்று தான் சொல்லவேண்டும். அதிருஷ்டவசமாக நல்ல அனுபவம் உள்ள, தன்னுடைய வாழ் நாள் முழுவதும் கிராம மக்களுக்கு பணியாற்றி, நிர்மாணத் திட்டங்கள் வெற்றி பெறவேண்டும் என்ற கருத்துக்கொண்டுள்ள அடிஷனல் டெவலப்மெண்டு கமிஷனரால் இது அமலாக்கப்பட்டு வருவது என்பதை நாம் என்னும் பொழுது, இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் நல்ல முறையில் கிராமங்களுக்கு நன்மை அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையைப் பெற்று, மகிழ்ச்சியுறுகிறோம். அவ்வாறே அதிக அனுபவம் உள்ள மந்திரிகள், ஜீவாதாரமாக இருக்கிற நிர்மாணத் திட்டங்களை, மக்களுடைய பொருளாதார முன்னேற்ற வாழ்வை அளிக்கும்படியான திட்டங்களை, நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் என்பதை அனுபவப்பூர்வமாகக் காண்கிறோம். நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த மந்திரிகள் இதை நிர்வகிக்கின்றனர். அனுபவம் உள்ள உயர் அதிகாரிகளினால் இந்தத் திட்டம் அமல் நடத்தப்பட்டு, அங்கு என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்களே கவனித்து சீர்திருத்தி வரக்கூடிய நிலைமையில் இப்பொழுது இவைகள் இருக்கின்றன.

பஞ்சாயத்து கவுன்சில்களுக்கு ஆரம்பக் கல்வியை நிர்வகிக்கின்ற அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமாந்திரங்களில் போக்குவரத்து வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டிய அதிகார

[திரு. க. கோமதி சங்கர தீக்ஷிதர்] [16th March 1963]

மும், கிராமாந்திர ரோடுகளை செப்பணிட்டு, ஒதுக்கமான இடங்களில் இருப்பவர்களுக்குக்கூட பஸ் போக்குவரத்து வசதி கிடைப்பதற்கு உள்ள நிலையை கவனித்து, அதைப் பெருக்குவதற்கான அதிகாரம் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

குடிதண்ணீர் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாத கிராமமே கிடை யாது என்று சொல்லலாம். நான் பார்த்துவருகிறேன், என்னுடைய தொகுதியில் 3 பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் இருக்கின்றன. அநேகமாக எல்லா கிராமங்களிலும் குடிநீர் திட்டம் அமலாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் மூலமாக ஏற்பட்ட பலனை இப்பொழுது மக்கள் உணர்ந்துதான் வருகிறார்கள். முன்பு குடிதண்ணீர் திட்டம் அமலில் இல்லாத காலத்திலே அங்கிருக்கிற மக்கள் கொடிய தொத்து வியாதியினால் பாதிக்கப்பட்டு நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் மடிந்து போயிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். இப்பொழுது மக்கள் அந்த முன்னேற்றத்தை உணர்கிறார்கள். குடிதண்ணீர் திட்டம் அமலாக்கப்படுவதினால் சுகாதாரம் நல்ல நிலையில் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து வருகிறார்கள். சில கிராமங்களில், மேஜர் பஞ்சாயத்து கிராமங்களில் மாத்திரம் குடிதண்ணீர் திட்டம் இன்னும் அமலாகவில்லை, சீக்கிரம் அந்த இடங்களிலும் அமலாக்கப்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

கதரைப் போல புனிதமான தொழில் வேறு ஒன்றும் கிடை யாது என்பதை நான் அதிகமாக எடுத்துச் சொல்லத் தேவை இல்லை . . . மகாத்மாஜி இந்தக் கதர் திட்டத்தை அளித்தார். ராட்டைக் கதரின் நுனியில்தான் இந்த நாட்டினுடைய சுதந்திரம் இருக்கிறது என்று ராட்டைகளை அளித்தபோது கூறினர். அதைக்கூட நம்பாத அறிவாளிகள் அந்தக் காலத்தில் இருந்தார்கள். கடைசியில் அந்த ராட்டையின் மூலம் தான் சுதந்திரம் பெற்றோம் என்றால், அது மிகையாகாது. அந்தக் கதர் இயக்கத்தை இன்னும் நல்ல சிரத்தையோடு கிராமங்களில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பு அம்பர் சர்க்கா டிரெயினிங் கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது அந்த பயிற்சி நின்றுவிட்டது, அந்தப் பயிற்சி இல்லை. கதர் நிர்வாகத்தை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு கார்த்தியின் கதர் ஸ்பிரிட், அந்த சிரத்தையை ஊட்ட அதிகாரிகள் முன்வரவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் கதர் ஸ்பிரிட் இருந்தால்தான் அந்தந்த கிராம மக்களோடு பழகி, வீடுகள் தோறும் ராட்டைகள் சுற்றும்படிச் செய்வதற்கு ஹேதுவாக இருக்கும். இப்பொழுது கிலான் சர்க்கா சுற்றப்படுவது கூட நின்றுவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் ராட்டைகள் இப்பொழுது சுற்றப்படவில்லை, கதர் இப்பொழுது அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை. குடிசை கைத் தொழில்களில் மாத்திரம்தான் அங்கிருக்கும் இண்டஸ்டிரியல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் கவனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறாரே தவிர, கதர் அபிவிருத்தியில் கவனம் செலுத்துவதில்லை என்பதை நான் அனுபவபூர்வமாகக் கண்டிருக்கிறேன், இப்பொழுது இரண்டு வருஷங்களாகப் பார்த்துவருகிறேன். அந்தக்

16th March 1963] [திரு. க. கோமதி சங்கர தீக்ஷிதர்]

குறையை நீக்கி, வீடுகள் தோறும், அம்பர் சர்க்கா சுற்றப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான ஏழை தாய்மார்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை சிறிது அளவாவது நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு வழி ஏற்படும். முன்பு அந்த வகையில் அம்பர் சர்க்கா உபயோகமாக இருந்தது. இடையிலே அது நின்று விட்டது. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை, மறுமுறையும் அம்பர் சர்க்காவுக்கு உயிர் கொடுக்கவேண்டும். கிஸான் சர்க்கா ஏராளமாக சுற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்து வோம் வையவாழ்வு தன்னிலெந்த வகையிலும் நமக்குள்ளே தாதர் என்ற நிலைமை மாறி ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வோம் இந்த நாட்டிலே”

என்று பாரதியாரின் வாக்குக்கு இணங்க, பஞ்சாயத்து கவுன்சில் அமைப்பு ஆட்சியிலே எந்தக் கிராமத்திலும் நம் தாய்மார்கள் எல்லாம் பொது வாழ்வில் கொஞ்சம் தலைநிமிர்ந்து மாதர் சங்கக் களை அமைத்து, அந்த கிராம வாழ்கையிலே அவர்கள் பங்கு கொள்வதை இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் அமலாக்கியிருக்கிறது என்றால், இதைவிட நம்முடைய நாட்டுக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய சிறந்த தொண்டு வேறு என்ன என்றுகூட எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. நல்ல காரியங்களை கிராம அபிவிருத்தித் திட்டம் நிறைவேற்றி வருகிறது. நாமும் அதற்கு நல்ல ஒத்துழைப்பு கொடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன், ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில், கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களைத் தெரிவித்து, அவைகள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு, கிராம மக்கள் நன்மை பெறுவதற்கு நாம் மிகுந்த சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த இரண்டு முக்கியமான மான்யக் கோரிக்கைகளையும் ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

* திரு. பி. ஜயராஜ்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நான் கிராம அபிவிருத்தி ஸ்தல நிர்வாகத் துறை மான்யங்களை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். உலக உத்தமர் காந்தியினுடைய கனவை நினைவாக்குகிற முறையிலே இன்று கிராமங்களெல்லாம் புத்துணர்வு பெற்று, அதன் மூலம் கிராம மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு வழிவகை செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது இந்த இலாகாவினால் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏழை மக்கள், அரசாங்கம் என்றால் என்ன? நாட்டில் மக்களுக்கு அரசாங்கத்தின் மூலம் என்ன நன்மைகள் கிடைக்கின்றன? என்று எதிர்பார்க்க முடியாது இருந்த மக்கள், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலமும், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆட்சி மூலமும் நல்ல பல திட்டங்களின் பலனை அடைந்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக, கல்வித் திட்டத்தின் மூலம் கிராம மக்கள் அபிவிருத்தி அடைந்து நல்வாழ்வு பெறுவதற்கு உள்ள சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. முன்பெல்லாம் பாடசாலை என்று சொன்னால், பாடசாலை

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

[16th March 1958]

யைப் பார்க்கின்றபொழுது பாட்சாலையில் வெய்யில் படுகின்ற அளவுக்கும், மழை பெய்தால் மழைத் தண்ணீர் படுகின்ற அளவுக்கும் நிலைமைகள் இருந்தன. இன்று அவைகள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பாட்சாலைகளுக்கு நல்ல கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் மூலம் கல்வியின் தரம் உயர்வதற்கு வாய்ப்பும், வசதியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஒவ்வொரு யூனியனிலும் ஒவ்வொரு பாட திட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படியில்லாமல் ஜில்லா அடிப்படை யிலாவது ஒரே பாட திட்டமாக இருந்தால் வசதியாக இருக்கும். அதிகாரி மாற்றப்படும்பொழுது ஒரு யூனியனில் இருக்கிற பையன் அடுத்த யூனியனில் போய் படிக்கவேண்டுமென்றால், அந்த யூனியனில் பாட திட்டம் வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்களை பாதிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. பாட திட்ட முறையில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி, ஜில்லா அடிப்படையில் முன்பு ஜில்லா போர்டு இருந்த காலத்தில் இருந்த பாட திட்டத்தையாவது, அல்லது அரசாங்கமே மாகாணரீதியில் ஒரு பாட திட்டத்தையாவது வருத்து, ஒரே பாட திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதிய உணவு திட்டத்தின்கீழ் பாட்சாலைகளில் உணவு அளிக்கப்படுகிறது. அந்தத் திட்டத்திற்கு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் தலைவராக இருக்கிறார். ஆசிரியரும், தலைவரும் இரண்டு பேர்களும் ஒன்றுபட்ட கருத்துடன் இருக்கிறார்கள். ஆரளவுக்கு பணம் படைத்தவர்களை வசதி உள்ளவர்களை மதிய உணவுக் கமிட்டித் தலைவராகப் போடுவது நல்லது என்று பொதுமக்கள் பாலகர்ப் பேசிக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், அதை அரசாங்கம் கவனித்து அதுமாதிரி செய்துதரவேண்டும்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு சில பஞ்சாயத்துக்களில் மிகத் தீவிரமான துக்கறை எடுத்துக் கொண்டு அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். குறிப்பாக, ஜில்லா டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் கூட்டத்தில் நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம். சில யூனியன்களில் உள்ளவர்கள் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்று குறைபாடுகளுக்கு இடம் இருக்கிறது. ஆகையால், இதற்கான காரணத்தை துரிதமாகக் கண்டுபிடித்து, அங்கிருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் சேர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்து, குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்பவெண்டுமென்று அரசாங்கம் கட்டளைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மையை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் வேளாண்மை மானியமாக ரூ. 2 லட்சம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் குறிப்பாக, சாகுபடியாளர்களுக்கும், நிலமற்றவர்களுக்கும் இந்த மானியம் கிடைப்பதில்லை. நன்னிலம் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே எல்லா விவசாயிகளுக்கும் மானியம் கொடுக்கப்படுமென்று பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே தண்டோரா மூலமாக விளம்பரம் செய்தார்கள். பிறகு

16th March 1963] [திரு. பி. ஜயராஜ்]

பட்டாதாரர்களுக்கு மாத்திரம்தான் கொடுக்கப்படும், மற்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட மாட்டாதென்று சொன்னதால் விவசாயிகள் வெந்த மனதுடன் திரும்ப வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஐந்து ஏக்கர் வைத்து சாகுபடி செய்யும் ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் இந்த மானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடத்தில் புறம்போக்கு நிலம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலும் லாரிஜன மக்கள்தான் அங்கே குடியிருக்கிறார்கள். தேர்தல் காரணமாகவோ, அல்லது வேறு காரணங்களுக்காகவோ, அங்கே உள்ள பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் மாங்கள் நட வேண்டுமென்று சொல்லி அவர்களை அப்புறப்படுத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு இடம் கொடுக்கும் வரையிலும் அவர்களை அப்புறப்படுத்தாமல் இருக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் கிட்டத்தட்ட 2½ மைல் தூரம் இருக்கிறது. ஆகையால் அங்கு சென்று பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் தங்களுடைய கடமைகளை ஆற்றி வருவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, சுற்றளவைக் குறைத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை ரீமாடல் செய்தால் ஓரளவுக்கு நலமாப் இருக்கும். இப்பொழுது பேரளம் பிர்க்காவும், நன்னிலம் பிர்க்காவும் ஒரு யூனியனை இருக்கிறது. கொடவாசல் பிர்க்காவும், திருவிழிமலை பிர்க்காவும் ஒரு யூனியனை இருக்கிறது. இந்த பஞ்சாயத்துக்களுக்கிடையே உள்ள தூரம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. ஆகவே, பேரளத்தையும், திருவிழிமலையையும் ஒன்றாக ஆக்கிவிடலாம். அதே போன்று நன்னிலத்தையும், கொடவாசலையும் ஒன்றாக ஆக்கிவிடலாம். அப்படியில்லை யென்றால் கொடவாசலையும், கொடாட்சேரியையும் ஒன்றாக ஆக்கி விடலாம். நீண்ட தூரமாக இருக்கிற பஞ்சாயத்துக்களைப் பிரித்து நடுமையாக வைத்தால் தலைவர்கள் சீக்கிரத்திலே சென்று நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கும், பொது மக்களுடைய குறைகளை தெரிந்துகொள்ளுவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு வோட்டுப் போடும் உரிமை கிடையாது. சட்டசபை உறுப்பினர்கள் பல லட்சக்கணக்கான வோட்டுகளைப் பெற்றுத்தான் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ளுவதற்கு மட்டுமே அரசாங்கம் வழிவகை செய்திருக்கிறது. வோட்டுரிமை கொடுக்கப்படாததினால், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் சென்று காரியங்களைச் செய்வதிலே அசிரத்தை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அபாயிண்ட்மென்ட் கமிட்டி, கான்டிடராக்ட் கமிட்டிகளிலே அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்காவிட்டாலும், வோட்டுரிமை வழங்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துத் தலைவரை பொது மக்களே தேர்ந்தெடுக்கும்படிச் செய்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படித் தேர்ந்தெடுத்தால் விரோத மனப்பான்மை ஏற்படாது. முன்பெல்லாம் தலைவர் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தார். பிறகு அங்கத்

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

[16th March 1963]

தினர்களே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆணையிட்டது. பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுத்தால் பஞ்சாயத் திலே பிளவு ஏற்படாது. அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுப்பதால், சில சமயங்களில் தேர்தல் காலத்தில் சில அங்கத்தினர்களை வெளியே வெகு தூரத்திற்கு கொண்டுபோகும் நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நடக்கின்றன. ஆகவே, பஞ்சாயத்துத் தலைவரையும், யூனியன் தலைவரையும் பொது மக்களே தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வழிவகை செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், ஹரிஜன மக்களிலே எத்தனை சதவிகிதம் ஆசிரியர் பதவிக்கு நியமிக்கலாம் என்று வழிவகை செய்யவில்லை. இப்பொழுது இருக்கிற முறைப்படி எம்பிளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சிலிருந்து அனுப்புகிறவர்களில் யாரை வேண்டுமானாலும் யூனியன் தலைவரும், மற்றும் அபாயின்மென்ட் கமிட்டிகளும் தேர்ந்தெடுக்கலாம். திருப்பி அனுப்பித்து வேறு லிஸ்ட் கூட கேட்கலாம். ஆகவே ஹரிஜன மக்களுக்கு இவ்வளவு சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு அனுப்பித்தால், ஹரிஜன மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது சமூக நல ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் சாதனைகளை பொது மக்களிடம் எடுத்துக் கூறி அவர்களுக்கான சமூக நலப் பணிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், இப்பொழுது அவர்கள் தபால்காரர்கள் மாதிரி பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களிடம் போய், கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு வருகிற வேலையைத்தான் செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கென்று திட்டவட்டமாக என்ன வேலையென்பதை நிர்ணயம் செய்தால் நலமாய் இருக்கும்.

முன்னாவது தடவையாக கடைசிக் கட்டத்திலே ஆரம்பிக்கப் பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் எல்லாம் கால்நடை விஸ்தரிப்பு அதிகாரி, விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி, கூட்டுறவு விஸ்தரிப்பு அதிகாரி இவர்கள் இன்னும் போடப்படவில்லை. நன்னிலம் யூனியனில் விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி இன்னும் போடப்படவில்லை. ஆகவே, கடைசிக் கட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் சீக்கிரத்திலேயே அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் மற்ற யூனியன்களோடு சரிசமமாக முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். இவைகளையெல்லாம் கவனித்து, துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் குடிமராமத்து வேலை நல்ல முறையில் செய்யப்படாததால், கால்வாய்கள் பழுது அடைந்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கீவனூர், மற்றும் சில பள்ளக்குகளில் மட்டும் நல்ல முறையில் செய்திருக்கிறார்கள். குடிமராமத்து வேலையை பஞ்சாயத்துத் தலைவர் நல்ல முறையில் செய்து வருகிறார்களா, ஏதேனும் குறைகள் இருக்கின்றனவா, அதற்குக் காரணம் என்ன, இவற்றையெல்லாம் கவனித்து சர்க்கார் கொடுக்கும் பணத்தை நல்ல முறையில் செலவழிப்பதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகள் ஊக்கத்துடன் செயல்பட வேண்டு

16th March 1963]

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

மென்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்தகைய கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்களினால் மக்களுக்கு நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது, வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மா. இராசாங்கம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல அபிவிருத்தித் துறை மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு ஏராளமான பொருள் செலவாகிறது, ஆனால் அதன் பலன் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று நான் கூறுவதையாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பொருளாதாரத் துறையில் இதை ஒரு நஷ்டமென்றுகூட சொல்லலாம். இது கறப்பது கால்படி, ஆனால் உதைபடுவது பல்போக என்பது போல். அரசாங்கத்தின் செலவக் குழந்தையாக இந்த இலாகா இருக்கிற காரணத்தால், இந்த இலாகாவைப்பற்றி யாரும் எதையும் சொல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இதற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகையில் பெரும்பாலான பகுதி ஊழியர்களுக்கே சரியாகப் போய் விடுகிறது. அதனால், திட்டங்களுக்காக செலவிடப்படும் தொகை மிகவும் குறைந்துவிடுகிறது. திட்டங்களுக்குத்தான் கூடுதலான பணத்தைச் செலவு செய்ய வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக நியமிக்கப்படும் அதிகாரிகளுக்காகவும், ஊழியர்களுக்காகவும் அதிகமான பணம் செலவிடப்படுகிறது. பெரும் பகுதிப் பணம் நிர்வாகத்திற்காக செலவு செய்யப்படுகிறது என்பதை மனதில் வைத்துத்தான் நான் இவ்வாறு சொல்கிறேன். இப்படி இருக்கிற நிலைமையிலே, கிராமங்களிலே பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்களைக் கேட்டால் தெரியும். “கையெழுத்துப் போடுகிற அளவிலேதான் எங்களுடைய அதிகாரம் இருக்கிறது, அதிகாரம் அத்தனையும் கமிஷனர்களையில் இருக்கிறது, நாங்கள் எதையும் செய்ய முடியவில்லை” என்று கூறுகிறார்கள். மக்கள் ஆட்சிக்கு மதிப்புக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்றாலும், உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற தலைவரின் அதிகாரம் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. கமிஷனருக்கே எல்லா அதிகாரமும் இருக்கிற காரணத்தினால், சேர்மனுடைய அதிகாரம் கையெழுத்துப் போடும் அளவில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கு நேரடியான அதிகாரம் வழங்குவதற்கு வகை செய்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சிக்கனத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். சிக்கனத்தை வரவேற்க வேண்டியதுதான். அவர் சொல்லும் வழிகளிலே என் போன்றவர்களும் சிக்கனத்தை வரவேற்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் இந்த சிக்கனம் பிளாக்குகளிலே எப்படிக்கையாளப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். பிளாக்கில்

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [16th March 1963]

Educational Officer என்ற கல்வி விஸ்தரிப்பு அதிகாரி இருக்கிறார். மேலும் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். இவர்கள் இருவருடைய வேலையும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த இருவருடைய வேலையையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து சிக்கனம் செய்யலாம். இப்படி பல முறைகளில் சிக்கனம் செய்வதற்கு வழி இருக்கிறது. இப்பொழுது ஏராளமான செலவு செய்யப்படுகிறது. அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே சி.எஸ்.ஆர். என்று ஒருவர் இருக்கிறார், அவருக்கு அரசாங்கம் ஏறத்தாழ 250 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறது. அவருக்கு சம்பளம் கொடுப்பதைப்பற்றி நான் சொல்ல வில்லை. கூட்டுறவு சங்கங்கள் கடன் வழங்க இருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக புள்ளி விவரங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இந்தப் புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் மற்றொரு அதிகாரி தயாரிக்கிறார். அதை அவர் தயாரித்து அவற்றை தணிக்கை செய்யப்படுகிறது. அவருடைய சொந்த முயற்சியில்லாமல் காப்பி அடித்து செய்யப்படுகிறது. அதனால் அங்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரி இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரி தேவையில்லை என்று தோன்றுகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்த அளவில் கிராமம் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமோ, அந்த அளவில் கிராமம் முன்னேற்றமடையவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இதைப்பற்றி என். கே. டே அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதிகார வர்கத்தினமுடைய தலையீட்டினால் இந்த முன்னேற்றமடையாமல் இருக்கிறது. ஆகவே கிராம முன்னேற்ற மடைவதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் இந்த பஞ்சாயத்துக்கள் சம்பந்தமாகச் சொல்லும் போது சில பஞ்சாயத்துக்கள் கடன்பட்டிருக்கின்றன. சில பஞ்சாயத்துக்கள் கடன் பஞ்சாயத்துக்களாகத்தான் இருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியில், அதாவது கடலூர் பஞ்சாயத்திற்கு ஏறத்தாழ வருடம் ஒன்றுக்கு 65 ஆயிரம் ரூபாய்தான் வருமானம் வருகிறது. தண்ணீர் வசதி முதலிய வசதிகள் செய்து கொடுத்த குழாய் கடனுக்கு சுமார் 45 ஆயிரம் ரூபாய் சர்க்காருக்கு கட்டியாகிவிடுகிறது. மற்றும் நிர்வாகச் செலவும் 20 ஆயிரம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி 60 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்த பிறகு 5 ஆயிரம் ரூபாய்தான் மீதம் இருக்கிறது. இதை வைத்துக் கொண்டு ரோடு வசதிகள் முதலிய வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிதிக்குறைவால் ஏழெட்டு வருடமாக வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அந்த பஞ்சாயத்து கடன் பஞ்சாயத்தாக இருக்கிறது. அங்கே சுமார் ஒன்பது ஊர்கள் அடங்கிய யூனியன் இருக்கிறது. அங்குள்ள யூனியனுக்கு இவர்களால் கண்டரி-பியூஷன் கொடுக்க முடியாத காரணத்தால் பல வேலைகள், ரோடு போடுவது, பாலம் கட்டுவது போன்ற வேலைகள் நடைபெறாமல்

16th March 1963] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

இருக்கின்றன. கேட்டால் பணம் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பஞ்சாயத்து ஒரு ஏழை பஞ்சாயத்தாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய தொகையை கொடுக்காததால், பல வேலைகள் நிதி ஒதுக்கியும் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. பல இடங்களுக்கு பாலங்கள் கட்டப்படாமல் இருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியில் சுருளி நதி என்ற ஒரு நதி இருக்கிறது. அதற்கு பாலம் கிடையாது. இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சருக்கும் நன்றாகத் தெரியும் என்றே நினைக்கிறேன். அந்த நதியை கடக்கும்போது ஏதாவது மழை வந்துவிட்டால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. திடீரென்று மழை பெய்துவிட்டால், அந்த நதியை கடக்கவே முடியாது. அங்கு ஒரு பாலத்தைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்குள்ள பஞ்சாயத்துக்களுக்கு தங்களுடைய கண்டிரிபியூஷனைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லாமல் இருப்பதால், இந்த பாலம் கட்ட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்துக்களால் பங்கு கொடுக்க முடியாத காரணத்தால், ஏராளமான வேலைகள் திறை வேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதைப்போலவே கூடலூர் பஞ்சாயத்துக்குத் தண்ணீர் வசதி முதலிய வசதிகள் செய்துகொள்வதற்கு சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட கடனை திருப்பிக்கொடுக்க இயலாமல் இருக்கிற காரணத்தால் அதை வாஜா செய்யும்படி வணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் அடிப்படையில் கிராமந்தோரும் ஆரம்பப் பள்ளிகளை அமைக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. எங்கள் தொகுதியில் ஒரு ஹைஸ்கூலையும் அமைக்க வேண்டும் என்றும் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பணம் இல்லாத காரணத்தால் ஆரம்பப்பள்ளிகளை ஆரம்பிக்காமல் இருக்கிறார்கள். இவைகளை அரசாங்கம் கவனித்து ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேர்ச்சல் முறையைப்பற்றி எங்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றி நானும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஐந்தாயத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் சாதாரணமாக மூன்று வோட்டுகளைப் பெற்று வரக்கூடிய அளவில் இருக்கக்கூடாது. பஞ்சாயத்து தலைவர்களும், சேர்மனும் மக்களுடைய முழு ஆதரவையும் பெற்று வரக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் பல சங்கடங்களை உண்டாக்குகின்றன. அப்படி இருக்கக்கூடாது. கட்சி கண்ணோட்டத்துடன் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். கிராம ஆட்சி என்று மக்கள் கருத வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் நல்ல வழிவகை செய்யவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள திட்டமெல்லாம் நல்ல திட்டங்களாக இருந்தாலும் அதிருப்திதான் ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது பல புகார்கள் வருகின்றன. அப்படி புகார்கள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நிர்வாகச் செலவு அதிகம் என்று கருதப்படுகிறது. செலவுகளைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள

[திரு. மா. இராசாங்கம்] [16th March 1953]

வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்கு என் நன்றியைக் கூறிக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இதுவரையிலும் பேசிய பல கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கருத்துக்களையும் ஓரளவு நான் ஏற்றுக்கொண்டு, இது ஒரு நல்ல திட்டம் என்பதையும், இது ஒரு சிறந்த திட்டம் என்பதையும் சொல்லிக் கொண்டு நாம் களவு கண்டு கொண்டிருந்தது இப்பொழுது நனவாகி இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் இது என்றும், அதை நிறைவேற்றி வைக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதிலும் ஆட்சேபனை இல்லை என்று சொன்னாலும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால், நிறைய மார்க்கு வாங்கின பையனுக்கு பாஸ் கிடைக்காமலும், குறைவான மார்க்கு வாங்கின பையனுக்கு பாஸ் கிடைப்பது போலவும் இருக்கிறது. அந்த நிலையில்தான் இப்பொழுது எம்.எல்.ஏ-க்கள் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது யூனியன் தலைவர்களை வைத்திருக்கக்கூடிய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால் ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. லட்சக் கணக்கில் வோட்டைப் பெற்று வந்த எம்.எல்.ஏ-க்கள் ஓட்டுபோட உரிமையிருக்க ஓட்டு அற்றவர்களாய் சாதாரணமாக பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் பக்கத்தில் உட்கார வேண்டியதாக இருக்கிறது. இது ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்றவகையில் நடைபெறுவதாக இருக்கிறதா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எம்.எல்.ஏ-க்கள் எப்படி பஞ்சாயத்து தலைவர்களுடன் ஓட்டு அற்றவர்களாய் உட்கார வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, அதே மாதிரி நகரங்களிலுள்ள நஞ்சை நிலங்களுக்கும் தீவிரசாகுபடி திட்டமோ இதர சர்க்கார் சலுகைகளோ இல்லாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சில சலுகைகள் நகரப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. உணவு உற்பத்திக்கு என்று நிலங்களை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். நகரப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களும் உணவு உற்பத்திதானே செய்கிறது. ஆனால் அவைகளுக்கு கிராமத்திலுள்ள நிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை. நகரப் புறங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்குப் பக்கத்திலுள்ள நிலக்காரர்கள் சலுகைபெற, பக்கத்தில் நகரத்திலுள்ளவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். இவைகளுக்கு கிராம நிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும், உணவு உற்பத்தித்தாக கொடுக்கப்படும் கடன் சலுகைகள் கிடையாது, மற்ற சலுகைகள் எதுவும் கிடையாது. இப்படி பஞ்சாயத்து எல்லைக்குப்பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு சலுகைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. சென்ற ஆண்டில் மதிப்பிற்குரிய முதன் மந்திரி அவர்கள் விஜயம் செய்த பொழுது நகரப்புற விவசாய நிலங்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதை எடுத்துச் சொன்ன பிற்பாடு ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். அது எப்படி போது

16th March 1963] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

மானதாக இருக்கும். நகரப்புறங்களில் நல்ல நிலங்களாக இருந்தாலும் போதுமான கடன் வசதி இல்லாததால் அதில் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. காவேரி தீரத்தில் நல்ல நிலமாக இருந்தாலும் இரண்டு போகம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய இடமாக இருந்தாலும் நல்ல தானியம் உற்பத்தியாகக் கூடிய இடமாக இருந்தாலும் அங்கு போதுமான கடன் வசதி இல்லாததால் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. மாயவரத்தில் இப்படி நல்ல நிலமாக 6,000 ஏக்கர்கள் நகருக்குள் சலுகைபெறாமல் இருக்கின்றன அங்கு காய் கறி போட்டால் நல்ல முறையில் நகரவாசிகளுக்கு பயனுள்ளதாகும். ஆனால் வசதி புறக்கணிக்கப்படுவதால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. இப்பொழுதுள்ள முறையில் ரிவினியூ டிபார்ட்மெண்ட்டார் ஏற்கனவே கொடுத்துவந்த கடன் வசதிகளை கொடுக்காமலும் செய்து விட்டார்கள். நகரப்புற நிலங்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதாக இல்லை. இப்படிப்பட்ட நல்ல நிலங்கள் காவேரி தீரத்தில் இருக்கின்றன. கறிகாய் பயிர் செய்யக்கூடிய இடங்கள் இருக்கின்றன. உற்பத்தி பெருக்கக்கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை. சலுகைகள் கொடுக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இப்படி இல்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் ஒரே விதமான தீவிர சாகுபடி திட்ட வசதிகளை உண்டாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று இதை நான் சொல்லவில்லை. இது இல்லாமலேயே என்னால் இங்கு வரமுடியும். சாதாரணமாக ஒரு வாய்க்கால் வெட்டுவதாக இருந்தால்கூட எம்.எல்.ஏ-க்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரிடம் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒருசமயம் நான் ஒரு பஞ்சாயத்து தேர்தல் கூட்டத்திற்குச் சென்றபோது நான் அங்கு வரலாமா என்ற கேள்வி கிளப்பப்பட்டது. உடனே நானே வெளியே வந்து விட்டேன். அந்த மாதிரியான நிலைமை இப்பொழுது அங்கு நிலவி வருகிறது. அதிகமான மார்க் வாங்கியவனுக்கு பாஸ் கிடைப்பது இல்லை என்றும் குறைவான மார்க் வாங்கியவனுக்குத்தான் பாஸ் கிடைக்கிறது என்றும் இதற்குத்தான் சொன்னேன். அதனால் பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்தல்கள் நேர்முகமான தேர்தலாக இருக்கவேண்டும். இப்படி அங்கு எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கு கௌரவம் கொடுக்கப்படுவதால் அவர்கள் அங்கு போகாமல் இருப்பதே நல்லது என்று தோன்றுகிறது. அவர்கள் போகவேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எம்.எல்.ஏ-க்கள் போக வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. போகாமலேயே இருக்கலாம்.

திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு: இப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கு இருக்கும்போது அங்கு போகாமல் இருப்பது நல்லதுதான். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே நாம் பல நல்ல திட்டங்களை போட்டு நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். பல லட்சக்கணக்கான வோட்டுகளை பெற்று வருகிறவர்களுக்கு அவருடைய சொந்த தொகுதியில் நடைபெறவேண்டிய திட்டங்களைப் பற்றி வேலைகளைப்பற்றி சொல்லக்கூட இடம் இல்லை. ஒரு

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [16th March 1963]

மைல் மட்டும் இருக்கக்கூடிய வாய்க்காலை இரண்டு மைல் தூரம் வெட்டியதாக ஒரு பஞ்சாயத்தால் கணக்கு சொல்லப்பட்டது, அதைப்பற்றி அந்த போர்டு களார்க் வெளியே சொல்லி விட்டார், அவருக்கு அடி உதை இப்படியெல்லாம் கிடைத்தது—அவர் பேரில் திருட்டு வழக்கும் தொடுக்கப்பட்டது. அவர் வெளியே வருவதற்கே பாதுகாப்பும் கிடையாது. இந்த கிளார்க் தன் பந்தோ பஸ்திற்காக கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள்—தந்திகள், மந்திரிகள்—கலைக்டர்—சூபரின்களென்னென்று இவர்களுக்கெல்லாம் சென்ற இரு ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து பிரவாகமாக கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள்—தந்திகள் என்னவாயிற்று என்று தெரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை. யாரோ ஒரு பரமசிவன் நின்று கொண்டு தொடர்ந்து வரும் மனுக்கள்—தந்திகள் அனைத்தையும் பெரிய கங்கையைச் சடாமுடியில் ஏற்று ஒன்றுமே இல்லாமல் ஒரு துரையாக ஆக்கி விட்டதைப்போல்—இந்த மனுக்களையும் தந்திகளையும் செய்து விட்டார். இன்று வரையிலும் தபால், தந்தி எல்லாம் அனுப்பி, பைல் பைலாக நிரம்பியிருக்கிறது. ஒரு அதிகாரி பாக்கி இல்லை. 'இம்மாதிரி ஊழல் நடந்தது, கஷ்டம் வந்தது அடி வாங்குகிறேன், இந்தச் சர்க்காரிலே என்னேப் பாதுகாக்க வழி இல்லையா?' என்று கேட்கிறார். நானும் எல்லாப் போலீஸ் அதிகாரிகளையும் மந்திரிகளையும் பார்த்தாய்விட்டது. 'ஏதோ வருகிறது, ஏதோ வருகிறது' என்று சொல்கிறார்கள். வருஷம் இரண்டாய் விட்டது. திறமையான நல்ல ஆட்சி மேலே இருந்து நடத்துகிறபோதே இந்த ஊழல்கள் நடக்கிறதென்றால், கொஞ்சம் திறமைக் குறைவான ஆட்சியாக இருந்தால் என்ன ஆகுமோ சொல்ல முடியாது. அதிகப்படியான அதிகாரம் ஜனங்களிடத்தில் வோட்டு வாங்கி வருகிறவர்களுக்குக் கிடையாது. அதன் காரணமாக யாரையோ மேலே வைத்து, மரியாதைப் படுத்தலாம் என்ற நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக, மக்களிடம் சென்று வோட்டு வாங்கித்தான் தீரவேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லாததன் காரணமாக அவர்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் காரியங்கள் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால், மக்களிடம் அடுத்த தடவை வோட்டு வாங்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருப்பவருக்கு அதிகாரம் இருந்தால், அம்மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி உஷ்ணமாகப்பற்றி இங்கே சட்டசபையில் நான் சொன்ன பிறகாவது, இது என்ன, இது எங்கு நடந்தது, பொய்யா, கற்பனையா கனவா என்று தெரிந்து, காளி கிராமத்தில் வெட்டப்பட்டதாக சொல்லப்பட்ட வாய்க்கால் உண்மையா? அம்மாதிரி வாங்கல் இருக்கிறதா? நீளம் எவ்வளவு என்று கணக்குக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என் பதையெல்லாம் தெரிந்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

பன்னிரண்டு வருஷங்களாக கடகம் என்ற ஊரில் ஒரு பள்ளிக் கூடம் நடந்து வருகிறது. அதையடுத்து யூனியன் தலைவர் இன்ஸ்ட்ரூ பள்ளிக்கூடம் திறந்தார். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அதிகாரியினுடைய அனுமதி இல்லாமல் இன்று வரையிலும் நடத்தி வருகிறார்கள். மேல் அதிகாரி, 'பள்ளிக்கூடத்தை நடத்தக்கூடாது' என்று தாக்கீது அனுப்பியும் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. திரும்ப அந்தப் பள்ளிக்கூடம்

16th March 1963] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

இருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுக் கொண்டே வருகிறது என்றால், இம்மாதிரி சர்க்காரின் திட்டங்கள், சட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் தாண்டிச் செயல்படக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கக் கூடாது, முறையெல்லாம் ரொம்ப சரியாக இருக்கிறது. அதிலே ஏற்படுகிற நலன்களும் ரொம்ப நன்றாக இருக்கின்றன. என்னுடைய பகுதிகளில் இருக்கும் கிராமங்களை நான் பார்க்கப்போகும்போது, விவசாயம் முன்னேவிட ரொம்பத் தரமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. நான்கைந்து வருஷங்களாக, ஆங்காங்கு தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களும், சமுதாய நலத் திட்டங்களும் செவ்வனே நடந்து வருகிறது, பழைய தொழில்களோடு புதிய தொழில்களும் ஆரம்பித்து நடத்தப்படுகின்றன. சொல்லப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களெல்லாம் நல்ல முறையில் நடக்கின்றன. மேலும் கண்காணிப்பும் இருக்கவேண்டும். நல்ல முறை இருந்தாலும்கூட, இந்த முறை எல்லாம் சேர்ந்து கடைசியில் கலெக்டரிடம் போகிறது. எங்கள் ஜில்லாவுக்கு வருகிற கலெக்டர்கள் எல்லாம் நல்ல கலெக்டர்களாகவே வருகிறார்கள். திறமையாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். ஜனநாயக முறையை நன்கு அறிந்தவர்களாக, சென்ற பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக எங்கள் ஜில்லாவில் நல்ல கலெக்டர்களாக வருகிறார்கள். இருந்தாலும், ஜனநாயக முறையில் தேர்தெடுக்கப்படுகிறவர் தலைமை தாங்கும் நிலை இல்லாமல், கலெக்டர்தான் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தவேண்டுமென்ற நியதி இருக்கிறது. இதற்குப் பதிலாக, உத்தியோகச் சார்பற்ற ஒருவர் இருந்து நடத்தினால் திட்டங்களில் அதிகம் என்ன கெடுதல் ஏற்பட்டுவிடும் என்பதையும் சர்க்கார் சிந்திக்க வேண்டும்.

அதேமாதிரி, பஞ்சாயத்து யூனியனில் உத்தியோகப் பற்றற்றவரின் கையில் அதிகாரத்தைக் கொடுத்து எல்லாக் காரியங்களையும் நிறைவேற்றவும் நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஆர்.டி.ஓ.-விடம் ஒப்புவிப்பதுதான் நல்ல ஜனநாயகப் பண்பாடாக அமையும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து, இதற்குக் கொடுக்கப்படும் மானியத்தை இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்தாலும்கூட எனக்கு ஆட்சேபமே இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. கோ. ஆறுமுகம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் கிராம அபிவிருத்தி, ஸ்தல நிர்வாகத் துறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின் மீது எதிர்க்கட்சியினர் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து, என்னுடைய சில கருத்துக்களை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையதினம் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் உள்ளபடியே கிராம மக்களுக்கு, கிராமப் புறங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்கிற ஒரு துறை இருக்கிறதென்று சொன்னால், அது பஞ்சாயத்துதான் என்று சொல்வதிலே ஆச்சரியம் இல்லை. அதே நேரத்தில், நம்முடைய சர்க்கார் பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும் ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனால் கிராம மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறதா, அல்லது கிராமப் பஞ்சாயத்தின் மூலமாக நன்மை ஏற்படுகிறதா என்பதைத்தான் நாம்

[திரு. சோ ஆறுமுகம்] [16th March 1963]

இங்கே ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. முன்னிவிட இப்பொழுது கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரங்கள் பறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த அதிகாரங்களைச் செயல் அளவில் கிராமங்களில் நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமானால், அப்படிப் பட்ட அதிகாரங்களைப் பஞ்சாயத்துக்கு மீண்டும் வழங்குவது நல்லது. பஞ்சாயத்து துறைக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்களை அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு நியமிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். குறிப்பாக, ஸ்தல அபிவிருத்தி வரி விதிப்பதற்கு நம்முடைய சட்டம் இடம் தருகிறது. ஆனால், அந்தச் சட்டத்தைப் பலர் பலவிதமாகப் பயன் படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். ரூபாய்க்கு 7 ந. பை. விதித்திருக்கும்போது, சிலர், வித்தியாசம் தெரியாமல்கூட, அதற்குமேல் கிராமத்தில் வரி விதித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, குறிப்பிட்ட ஒரு வரம்புக்கு மேற்படாமல் இருக்கவேண்டும். ரூபாய்க்கு 7 ந.பை. தான் விதிக்க வேண்டுமே தவிர அதற்கு மேலே ஸ்தல அபிவிருத்தி வரி விதிக்கக் கூடாது என்ற திட்டத்தை முடிவாகச் சொல்லிவிட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

கல்வித் தரம் குறையாமல் கிராமத்தில் நல்ல முறையில் செயல் படவேண்டும். கிராமத்திலிருக்கும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளின் நிர்வாகப் பொறுப்பு பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒப்படைக்கப்பட்டிருப்பதிலே கூட ஆட்சேபணை இல்லை. அந்த நிர்வாகத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு கமிஷனரிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிடியைத் தான் கொஞ்சம் தளர்த்தவேண்டும். எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் ஆசிரியர்களை ஓரிடத்தில் இருந்து ஓரிடத்திற்கு மாற்றுவது கூடாது. அப்படி மாற்றுவதாக இருந்தால் எந்தக் காரணத்தினால் மாற்றப்படவேண்டியிருக்கிறது என்பதை பஞ்சாயத்து தலைவர்களிடத்தில், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்களிடத்திலோ முன் கூட்டியே சொல்ல வேண்டும். இவ்விஷயம் கல்வித் குழுவின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டும். காரணம் இல்லாமல் ஆசிரியர்களை ஓரிடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றுவதை நிறுத்தத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அங்கங்கே உள்ள பள்ளிகள் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு வழியேற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கமிஷனர்களாக நியமிக்கப்படுகிறவர்களைப் பற்றி நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டைச் சேர்ந்தவர்களைத் தயவு செய்து போடக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களை போடுவதனாலே அவர்களுடைய மனோபாவம் மாறாத காரணத்தினால் பஞ்சாயத்து வேலைகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன. அவர்களைப் போடுவதைவிட ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகாவில் வேலை செய்து வந்தவர்களைப் போடுவதே இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு மிகவும் அனுகூலமாக இருக்கும் என்பது என் கருத்து.

16th March 1963] [திரு. சோ ஆறுமுகம்]

அடுத்து, லைசென்சு வழங்குகிற அதிகாரத்தை பஞ்சாயத்து களிடம் இருந்து எடுத்து பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் வேலை தாமதப் படுகிறது. ஆகவே லைசென்சு கொடுப்பதைப் பஞ்சாயத்துகளிடமே ஒப்படைத்துவிட்டு வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதனால் விரைவில் காரியங்களைச் செய்ய அனுசூலமாக இருக்கும்.

மேலும் கிராம சேவக்குகளை நியமிப்பதனால் என்ன நன்மை ஏற்படுகிறது என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆல மரத்தடியில் படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர பொறுப்பாக எந்த வேலையையும் அவர்கள் செய்கிறதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களை எல்லாம் எடுத்துவிட்டால் அந்தப் பணம் அரசாங்கத்திற்கு மீதமாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராம பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற ஜீப்புகளை சர்க்கார் வாபஸ் பெற்றுவிட வேண்டும். இன்றைய தினம் அந்த ஜீப் கார்கள் பலவிதமான கெட்ட செயல்களுக்கே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. சர்க்கார் மீட்டர் கணக்கு வைத்திருந்தாலும், மீட்டரைக் கத்தரித்துவிட்டு, அவர்களே பெட்ரோல் போட்டுக் கொண்டு பலவிடங்களுக்குச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் சர்க்காருக்கு ஏகப்பட்ட நஷ்டம் தான். ஆகவே அந்த ஜீப் கர்களை வாபஸ் பெறுவது நன்மை என்று தோன்றுகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று இன்றைக்கு கோழி, ஆடு வாங்கிக் கொடுக்க திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கோழியைக் கொடுத்தால் நாளை அதை அறுத்துச் சாப்பிட்டுவிடுகிறார்கள். எங்கே கோழி வளர்க்கிறார்கள்? இந்தமாதிரி வீணாகப் பெயரளவுக்கு சர்க்காருக்கு மிகுந்த நஷ்டம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துவிட்டு, பணம் இருந்தால் இன்னும் பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகமாக உதவி செய்தால் நல்ல உருப் படியான திட்டங்களை வகுக்க முடியும். அதிகமான பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தலாம், ரோடுகளைப் போடலாம், பொதுசுகாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. சௌந்தர பாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிற மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லலாமென்று நினைக்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தில் கிராம மக்கள் நல்லதெரு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதில் யாதொரு ஐயமும் இல்லை. குறிப்பாக கிராம மக்களிடையே ஓர் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திரம் பெற்ற நம்முடைய நாட்டை இன்ன இன்ன வழியில் வளமுடையதாக ஆக்கலாம் என்கிற கருத்தும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக கிராம மக்களிடையே ஒரு புத்துணர்ச்சி பிறந்திருக்கிறது, பலவிதமான திட்டங்கள் நல்லமுறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. ந. செளந்தரபாண்டியன்] [16th March 1963]

முன்பு மாவட்டக் கழகங்கள் நடத்தி வந்த பள்ளிகளை இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நடத்தி வருகின்றன. அந்தப் பள்ளிகள் நல்லமுறையில் நடைபெறவேண்டுமானால் இப்போது கல்வி இலாகாவின் கீழ் இருக்கிற துணை ஆய்வாளர்கள்—டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள்—பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் கீழ் மாற்றப்பட வேண்டும். அப்படியில்லாத காரணத்தினால் இன்றைக்கு தனியார் பள்ளி தணிக்கையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளி தணிக்கையும், பள்ளியும் சரி—எவ்விதப் பாகுபாடும் இன்றி நல்லமுறையில் தணிக்கை செய்யாமல் விட்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களை பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் கீழ் நியமிக்க வழி செய்யவேண்டும்.

மேலும் பஞ்சாயத்துகளிடமே நண்பகல் உணவுத் திட்டம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் அவற்றை நல்லமுறையில் நடத்தி வந்தாலும் பலவிடங்களில் பஞ்சாயத்துகளுடைய வருமானமே குறைவாக இருப்பதனால் இத்திட்டத்தை நல்லமுறையில் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அவர்களால் ஒரு மாணவனுக்கு 2 பைசா வீதம் கொடுக்க முடியவில்லை. முன்பு ஆசிரியர்களால் நடத்தப்பட்டுவந்த அளவு கூட பலவிடங்களில் நடைபெறவில்லை. பஞ்சாயத்தில் பணமில்லாத குறையினாலேயே பல பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் இதைக் கவனிக்காமலேயே விட்டுவிடுகிறார்கள். அதைக் கட்டாயப்படுத்த பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கோ, அரசாங்கத்திற்கோ ஒரு வாய்ப்பும் இல்லை. ஆகையால் இதை மறுபரிசீலனை செய்து மதிய உணவுத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் நடைபெற மாற்றி அமைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிரதான ஆரம்பக் கல்வியானது நம் நாட்டில் 730 பள்ளிகளில் நடைபெற்று வருகிறது. அந்தப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தால் போதும், 3 மாதம் பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை அந்த உத்தியோகத்திற்கு நியமிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளம் 20 ரூபாய் தான். படிப்படியாக இதை ஓரளவு உயர்த்தினால் நலம் என்று நினைக்கிறேன். மேலும் பிரதான ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு நல்லதொரு கட்டிடம் இல்லை. கட்டிடம் கட்டுவதற்கும் வழிவகை செய்யப்படவில்லை. எல்லா சிறுவர்களும் வந்து படிப்பதற்கும் வசதி அளிக்கும் இப்பள்ளிகளுக்கு நல்ல கட்டிட வசதி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு மானிய உதவி அளிக்க திட்டத்தில் வசதி இல்லாவிட்டாலும் அரசாங்கம் வேறு முறையில் வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராம திட்டங்களிலே கிராம குடிசண்ணீர் திட்டம், இணைப்புச் சாலைகள் திட்டம், கிராமப் பள்ளிகள், திட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்துகளிடம் சாக்கடை வடிகால் திட்டம் இருந்தாலும் அத்திட்டத்தை செயல்படுத்த முடியவில்லை. சாக்கடைத் திட்டத்தையும் கிராம வேலைத் திட்டங்களோடு இணைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

16th March 1963] [திரு. நா. சௌந்தரபாண்டியன்]

ரோடு பராமரிப்பு விஷயமாக ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ரோடு பராமரிப்புக்காக மானியமாக 30 ஆயிரம் ரூபாயில் இருந்து 35 ஆயிரம் வரை அளிக்கப்படுகிறது. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு 70 மைல் வரை ரோடு பராமரிக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த 70 மைல் நீள ரோடையும் 35 ஆயிரம் ரூபாயில் எப்படி போட்டு பராமரிப்பது என்பது பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதனால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிற ரோடுகளின் பராமரிப்பை பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரே படிப்படியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரோட்டின் நீளம் 20 மைல், 30 மைல்களுக்குள்ளாக இருந்தால் நல்ல முறையில் பராமரிக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு கூட ரோடுகளுக்கான மானியத்தை ஓரளவு கூட்டவேண்டும். முக்கியமான ரோடுகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பையே பொதுப்பணித் துறைக்கு மாற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மை திட்டம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஒப்படைக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்குக் கிராமப் பஞ்சாயத்து தலைவர்களும் ஒத்துழைக்கிறார்கள். நாங்குநேரி தாலுகாவைப் பொறுத்த அளவில் அது மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. அங்கு நல்ல வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் கொடுக்கப்படுகிற இரண்டு லட்சம் ரூபாயைச் செலவழிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள அதிகாரிகள், 'கொடுத்த பணத்தைச் செலவழித்தா விடவேண்டும்' என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், துணை ஆட்சித் தலைவர் ஆகியோர் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரைக் கட்டாயப் படுத்துகிறார்கள். அதன் காரணமாக மருந்து தெளிக்கும் கருவி போன்ற பலவற்றை அதிக அளவில் வாங்கி வருகிறார்கள். நான் இதைப் பற்றிப் பல தடவை சொல்லியும் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வரக்கூடிய ஸ்டாம்பு சர்ச்சார்ஜ் (Stamp duty and surcharge) வரித் தொகையானது பஞ்சாயத்து நில வருவாயைப் பொறுத்து, அந்த அடிப்படையில் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆராயிரம், ஏழாயிரம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. ஆனால் நில வருவாய் குறைந்திருக்கிறது. ஆகவே, மக்கள் எண்ணிக்கையில் அடிப்படையில் பிரித்துக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது) என்னுடைய சிற்றுவாரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கி. ரா. சம்பந்தம்: தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, கிராம அபிவிருத்தி, தல நிர்வாகத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போடப்பட்டு அதற்கு ஏற்றாற் போல் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வந்த பிறகு கிராமங்களில் தாம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு, கிராமங்கள் நகரங்கள் மாநிலக் காட்சி அளித்துக்

[திரு. கி. ரா. சம்பந்தம்] [16th March 1963]

கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால் மிகைப்படுத்திச் சொல்வதாகாது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வந்த பிறகுதான் சுதந்திரம் வந்ததன் பலன் தெரிகிறது. கிராமங்களுக்கு வேண்டிய அத்தனை வேலைகளையும் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நியதி ஏற்படுத்தியதன் காரணமாக கிராமங்களில் ரோடு வசதி, பள்ளிக்கூடங்கள், மதகுகள் கட்டுதல், பாலங்கள் அமைத்தல் போன்ற காரியங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆனால் அதற்காகக் கொடுக்கப்படும் நிதி போதவில்லை. அவர்கள் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் நிதி போதுமானதாக இல்லாததன் காரணமாக அவர்கள் 'ஃல்வெட்' மாத்திரத்தான் செய்ய முடிகிறதே தவிர, பெரிய பாலங்களைக் கட்டிக் கொடுக்க முடிவதில்லை. முன்பு டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு ரோடுகளாக இருந்தவை இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் பொறுப்பில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ரோடுகளை இவர்களால் 'மெயின்டைன்' பண்ண முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ரோடுகளை எல்லாம் ஹைவேஸ் இலாகாவினர் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதிகளில் பல ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அந்த ஆற்றின் கரைகளல்லாம் ரோடுகளாக அமைந்திருப்பதால் P.W.D. Highways- -க்கு வெஸ்ட் பண்ணுவதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிற காரணத்தால் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. அந்த இரண்டு இலாகாக்களும் ஒரே அமைச்சர் அவர்களிடம் இருக்கும் காரணத்தால் இந்தச் சிக்கலை நிவர்த்திப்பதில் கஷ்டம் எதுவும் இருக்காது என்று நம்புகிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்த அளவில் கிராமப் பகுதிகளில் நல்ல முறையில் கல்வி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. சோஷியல் எஜுகேஷன் ஆபீசருக்கும், டெபுடி இன்ஸ்பெக்டருக்கும் இடையே ஒரு கோ-ஆர்டினேஷன் இருக்கவேண்டும். அதே போன்ற கூட்டுறவு முறையில் இரண்டு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஜில்லா அளவிலும், தாலுகா அளவிலும் இரண்டு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதே போன்ற பஞ்சாயத்து அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். இப்படி இரட்டிப்பாக அதிகாரிகள் இருந்து வருவதன் காரணத்தால் வேலைகளில் சில பிணக்குகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, 'கோ-ஆர்டினேஷன்' செய்து ஒரே அதிகாரி இருக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். சிக்கனத் தைக் கையாளவேண்டிய இந்த நேரத்தில் ஒரே இடத்திலே இரண்டு அதிகாரிகளைப் போட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வெட்டிரனரி டாக்டர்கள் கால்நடைகளை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்து வருகிறார்கள். 'ஆர்டிபிஷியல் இன்செமினேஷன்' போன்ற முறைகளைக் கையாண்டு மாட்டின் தரத்தை நல்ல முறையில் உயர்த்தி வருகிறார்கள்.

16th March 1963] [திரு. கி. ரா. சம்பந்தம்]

பள்ளிகளில் 1 : 40 என்ற ரேஷியோவில் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதன் காரணமாகக் கொஞ்சம் பாதகம் ஏற்படுமென்று நினைக்கிறேன். ஒன்றிலிருந்து மூப்பத்தைந்து வரை ஒரு ஆசிரியரும், 38-இல் இருந்து 70 வரை இரண்டாவது ஆசிரியரும், 71-இல் இருந்து 105 வரை மூன்றாவது ஆசிரியரும் என்ற பழைய ஸ்லாபிலே ஆசிரியர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது, 69 மாணவர்கள் இருந்தால்கூட இரண்டாவது ஆசிரியரைப் போட முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இது பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களிலே நடத்தப்படுகிற திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படுகிற தொகையில் அதிகமாக அதிகாரிகளுக்காகவே செலவழிக்கப்படுகிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் ராஜாங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'காமாலை கண்ணுக்கு கண்டதெல்லாம் மஞ்சள்' என்று சொல்லுது போல் அவர் சொன்னது எதிர்த்து சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லப் பட்டதே தவிர, உண்மையன்று. உலகத்திலேயே இல்லாத அளவுக்கு நம்முடைய மாகாணத்திலேயே ஏற்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளையர்கள் காலத்தில் யாருமே கிராமங்களைப் பற்றி அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இப்போதுதான் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் யூனியன் மூலமாகச் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன.

அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் கார் கொடுக்க வேண்டியதில்லைபென்று கனம் ஆறுமுகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்துக்களிலே சரியான ரோடு வசதி கிடையாது. குறுக்கும் நெடுக்கும் ஆறுகள் இருக்கும். ஆனால் பாலங்கள் இருக்காது. ஆகவே, ஜீப் இல்லாவிட்டால் ஒரு வேலையும் நடக்காது. ஒரு வேலையைக் கவனிக்க சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி, கமிஷனர், சேர்மன் ஆகிய மூன்று பேரும் ஜீப்பில் போகிறார்கள். ஒரே நாளில் வேலையை முடித்து விடுகிறார்கள். ஜீப் இல்லாவிட்டால் எந்த வேலையையும் செய்ய முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

லோகல் இரிகேஷன் கிராண்ட் என்று மைனர் இரிகேஷன் பஞ்சாயத்து மூலமாக வேலையைச் செய்யவேண்டுமென்பது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். அந்தப் பொறுப்பு ஏற்கனவே பி.டபிள்யூ.டி.-இன் பொறுப்பில் இருந்து வந்தது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இப்போதிற்கும்கூட வேலைகளைச் செய்வதற்கே பணம் இல்லாமல் கஷ்டப்படும்கூடாது, இந்த வேலையையும் அவர்களிடம் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் நடக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீர் வசதி நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் 'ப்ரோடெக்டட் டிராப்டர்' சப்ளை செய்யப்படுகிறது. முப்பதாயிரம், நாற்பதாயிரம் என்று செலவு செய்து ஓவர் ஹெட் டாங்க் கட்டி குடிதண்ணீர் அளித்து வருவதன் காரணமாக, இப்போது தொத்த வியாதிகள் அதிகமாகப் பாடிவது இல்லை.

[திரு. கி. ரா. சம்பந்தம்] [16th March 1963]

பஞ்சாயத்து யூனியனில் எல்லா வரிகளையும் கர்ணம், பட்டா மணியம் போன்றவர்கள் வசூல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. போதுமான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒன்று அவர்களை எடுத்து விட்டு முழு நேர வேலை செய்யும் அதிகாரிகளைப் போட்டு வசூல் செய்யவேண்டும். இரண்டு முறைதான் வசூல் செய்யவேண்டுமென்றாலும் தினம் போய்த்தான் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்து முழு நேரமும் அவர்களிடம் வேலை வாங்கும்படியானதொரு நிலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11-00
உ.ம.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, குவிந்து கிடக்கிற அதிகாரங்களை பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு மாவட்டமன்றங்களாக இருந்து வந்தவைகள் தனித்தனியாக பிரிக்கப்பட்டு இன்று ஊராட்சி ஒன்றிப்பு மன்றங்களாக பணியாற்றி வருகின்றன. அப்படி பிரிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரங்கள் கமிஷனருக்கு எத்தனை பங்கு, தலைவருக்கு எத்தனை பங்கு என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் பலயிடங்களிலும் தலைவருக்கும் ஆணையருக்கும் ஏற்படுகிற தகராறு காரணமாக பரிதாபத்திற்குரிய ஆசிரியர்களும் பல கிராம மக்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு நினைவு படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். அதனால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்கிற அதே நேரத்தில் கொடுக்கப்படுகிற அதிகாரங்கள் அவர்களால் சரியாக பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில பஞ்சாயத்துக்களில் ஆணையர் இடுகிற கட்டளையை நிறைவேற்ற முடியாத நிலை ஏற்பட்டு அதைத் தலைவரிடம் சொல்கிறபோது தலைவர் ஊராட்சி மன்றத்தலைவர் தயவால் அந்த காரணத்தினால் அவர்கள் எதைச் செய்வது என்று செய்ய முடியாமல் பல கிராமங்களில் வேலைகள் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய பரிகாரத்தை இந்த அமைச்சரவை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது கட்சி அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் தலைவர்களை மக்கள் நேரிடையாகத் தேர்தெடுக்கும் முறை வரவேண்டும். ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களையும், ஊராட்சி ஒன்றிப்புத் தலைவர்களையும் வட்டார மக்களே நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை கொண்டு வரப்படவேண்டும். ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பு அங்கத்தினர் தனியாக ஒருவரை தேர்ந்தெடுக்கும் முறை வரவேண்டும். ஏனெனில் இன்று தலைவர் ஊராட்சி உறுப்பினராக இருப்பதால் ஊராட்சி மன்ற வேலைகளைச் சரியாகச் செய்ய முடிவதில்லை. இப்போதிருக்கிற அமைப்பு முறையில் ஊராட்சி மன்றங்கள் செய்கிற வேலைகளுக்கு எல்லாம் ஊர் மக்கள் பங்குத் தொகை,

16th March 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

உதவித் தொகை அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்வதால் அதிகாரிகளே ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். எஸ்டி.மேட்படி வேலையை ஒப்புச் கொள்ளுங்கள். இவ்வளவு மிச்சப்படும் அதைப் பங்குத் தொகையாகப் போட்டு வேலையைப் பூர்த்தி செய்து விடலாம் என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களே காண்ட்ராக்டர்களாக மாறி விடுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் காண்ட்ராக்டர்களாக மாறி விடும் நிலை ஏற்படுகிறதேதவிர ஊராட்சிமன்ற வேலைகள் கவனிக்கப்படுவதில்லை. ஒரு இடத்தில் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புத் தலைவருக்கும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவருக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் ஒன்றிப்புக் கூட்டத்திற்கு வராமல் இருந்தாலும்கூட அவர்களை ஏன் வரவில்லை என்று கேட்க சட்டத்தில் அதிகாரம் இல்லை. ஆனால் ஊராட்சி, நகராட்சி உறுப்பினர்கள் மூன்று கூட்டத்திற்கு வராமல் இருந்தால் அவர்கள் பதவி போய்விடும் என்றிருக்கிறது. ஏன் தொகுதியில் ஆந்திரை பஞ்சாயத்து தலைவருக்கும் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்பு தலைவருக்கும் ஏற்பட்ட மனத்தாங்கல் காரணமாக அந்தத் தலைவர் தொடர்ந்து கூட்டங்களுக்கு வருவதில்லை. அவரை ஏன் வரவில்லை என்று கேட்பதும் இல்லை. அதனால் ஊருக்கு செய்யவேண்டிய வேலைகள் எல்லாம் தாமதப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் அங்குள்ள அதிகாரியிடம் சொல்லியிருப்பார். ஆனால் அந்த அதிகாரி அந்த ஊருக்குப் போய் உங்கல் பஞ்சாயத்தில் இவ்வளவு அதிகத் தொகை இருக்கிறதே, செய்ய வேண்டிய வேலைகளும் அதிகமாக இருக்கின்றனவே ஏன் அவ்வேலைகள் செய்யப்படவில்லை என்று இதுவரை கேட்கப்படவில்லை. ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புத் தலைவரும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அனுப்பி திட்டங்கள் தயார் செய்துகொடுக்கச் சொல்லுவதில்லை. எனவே அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போதிருக்கிற தேர்தல் முறையினால் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகள் சரியாக வேலை செய்யமுடியவில்லை. உதாரணத்திற்கு சொல்ல வேண்டுமானால் முசிரியில் தொட்டியம் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு காரணமாக தொடர்ந்து கூட்டம் நடத்தாமலே இருந்து வருகிறார்கள். மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது பஞ்சாயத்துக்கள் கூட்டங்கள் நடத்தி கௌன்சிலுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் பல பஞ்சாயத்துக்கள் பல மாதங்கள் கூட்டம் வைக்காமலேயே இருக்கிறது. வட்ட மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டுமென்று விதிகள் இருந்தால் கூட அவை சரியாக அமுலாக்கப்படவில்லை ஏன்? எனவே எந்த இடத்தில் எப்படிப்பட்ட கோளாறு இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். சட்டங்கள் இயற்றினால் மட்டும் போதாது, அதை நன்கு அமுல் நடத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட வேண்டும். அடுத்து ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகளில் நாமினேட்டட் மெம்பர்களை தேர்ந்து எடுக்கலாம் என்ற முறை இருக்கிறது. அது சரியல்ல, வேண்டுமென்றால் அந்த பஞ்சாயத்துக்கு 15 உறுப்பினர்கள் என்று இருப்பதை 22 என்று வேண்டுமானால் ஆக்கி விடலாம்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [16th March 1963]

ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புகளுக்கும் அதிகப்படியான அங்கத்தினர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் அதிகாரத்தை கொடுக்கலாம். இப்படி கோ-ஆப்ட் செய்து சேர்ப்பதில் தவறு ஏற்படுகிறது. திறமை சாலிகளை, அனுபவசாலிகளை, பல்வேறு துறைகளில் அனுபவப் பட்டவர்களை சேர்த்துக் கொள்வதால் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்களா என்றால் இல்லை. பொதுத்துறையில், மருத்துவத் துறையில், இப்படி பல்வேறு துறைகளில் அனுபவம் பெற்றவர்களை, அதில் சேர்த்துக் கொள்வதில் ஆட்சேபணியில்லை. இதில் இரண்டு பேர் அதில் இரண்டு பேர் என்றால் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களை சேர்த்துக் கொள்ளும் நிலைதான் ஏற்படுகிறது. அதனால் ஊராட்சி மன்றங்களினால் மக்களுக்கு நல்ல பலன் ஏற்பட முடிவதில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து, தமிழ்நாட்டு பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று ஒன்று இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கள், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் என்று இருந்த காலத்தில் அது பயன்பட்டிருக்கலாம். இப்போது அதற்கு என்ன அவசியம் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். 1954-ல் அமைச்சரவையில் இருந்த ஒருவர் இன்று இதில் தொடர்ந்து தலைவராக இருந்து வருகிறார். ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளும், மன்றங்களும் ஏற்படாத காலங்களில் ஊராட்சிகளுக்கு பல சலுகைகள் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக தமிழ்நாட்டு பஞ்சாயத்து தலைவர் சங்கம் என்று இருந்தது. அது இப்போதும் அவசியமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். அதற்கும் நமக்கும் என்ன என்று கேட்கலாம். இப்போது ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்பும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் சந்தா கொடுக்கவேண்டுமென்ற விதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து தலைவர் சங்கம் என்ன செய்கிறது. அந்தத் தலைவருக்கு ஒரு கார் இருக்கிறது. எந்தெந்த ஊர்களுக்கு, எந்தெந்த ஒன்றிப்பு மன்றங்களுக்கு, எந்தெந்த கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்குச் சென்று என்னென்ன வேலைகளை அவர் செய்தார் என்று எங்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அது அவசியம் இல்லாத ஒன்று. வேண்டுமானால் முன்பு டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் ப்ரெசிடென்ட்ஸ் அசோசியேஷன் என்று இருந்ததுபோல் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு யூனியன் அமைத்துக் கொள்வதில் ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் சம்பந்தம் இல்லாதவரை தலைவராக கொண்டு வந்து வைத்திருப்பது சரி அல்ல, நல்லதல்ல. அதேபோல் கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் நேற்று திரு. அழகமுத்து அவர்கள் ஒரு கேள்வி கேட்டிருந்தார், புத்தகங்களுக்கு எவ்வளவு கமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறது என்று. அமைச்சர் அவர்கள் 91,000 ரூபாய் என்று பதில் அளித்தார்கள். இந்த ரூபாயை எஜென்ட்களுக்கு கொடுப்பதைவிட 373 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்தால் ஒவ்வொன்றுக்கும் 250 ரூபாய் வந்தாலும் கூட 4,000 குழந்தைகளுக்கு ஒரு நாளைக்கு மதிய உணவு அளிக்க முடியும். ஆகவே தனிப்பட்டவர்களுக்கு கமிஷன் கொடுப்பதை விட்டு விட்டு யூனியன்களுக்கு கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்ற என் யோசனையை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

16th March 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இப்போது இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஏற்பட்ட பிறகு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் 43-44 பேர்கள், அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். யார் எந்த அதிகாரி என்று தெரிவதில்லை. (திரு. எஸ். முருகையன் : 63 பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.) கனம் அங்கங்தினர் அவர்கள் 63 பேர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இது ஒரு வகையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க பயன்படுகிறதே தவிர அவர்களால் ஏற்படுகிற வசதிகள் குறைவு, ஒரு அதிகாரி கிராமத்திற்குப் போய் அங்கே உள்ள மக்களிடம் 'குப்பையைக் கொட்டுவதற்கு குழி வெட்டு' என்று சொன்னால், உடனே அவர்கள் 'யாரைப் புதைக்க' என்று கேட்கிறார்கள். கடைசியிலே 'இந்தத் தொல்லை நமக்கு எதற்கு என்று அந்தக் கிராமத்திற்குப் போனேன் என்று வந்து விடுகிறார். முன்பெல்லாம் பஞ்சாயத்து ஆஃபிசர் வருகிறார் என்றால் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பயம் இருந்தது. இப்போது நிலைமை மாறிப்போய் இப்படித் தான் கணக்கு எழுதவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த மாதிரி பல வகைகளில் நான் சொல்ல முடியும். அவகாசம் இல்லாத காரணத்தினால் விட்டு விடுகிறேன்.

மாதர் நல சங்கத்தைப் பற்றி ஒன்று மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். வேண்டுமென்றால் நகரத்தில் லேடீஸ் கிளப் நிறுவ லாமேயொழிய, கிராமங்களில் நிச்சயமாக இவைகள் பணியாற்ற வில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில் உள்ள எந்த மாதர் நல சங்கத்திலாவது நடக்கக் கூடிய கூட்டங்களுக்கு பெண்கள் கூட்டம் வருகிறதா என்றால் இல்லை. இதற்கென்று ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால் ஊரில் எந்தவித வேலையையும் செய்வதில்லை; அவர்களைக் கேட்டால் எங்களுக்கு எந்த வித வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்கிறார்கள். கிராமத் திலுள்ளவர்களை 'மாதர் சங்கக் கூட்டம் நடக்கிறது, வாருங்கள்' என்று கூப்பிட்டால், 'உனக்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள் நீ வருகிறாய், எங்களுக்கு வீட்டு வேலைகள் இருக்கின்றன' என்று சொல்லக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. எனவே தேவையில்லாத முறையில் இப்படிப்பட்ட பல செலவினங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளைப் பார்த்து நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நல்ல முறையிலே கிராம அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே, நகரங்களைப் போல பல்வேறு திட்டங்களில் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இந்த மான்யக் கோரிக்கையானது அதிகமாகப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குச் செலவு செய்வதற்காகவும் பல் வேறு திட்டங்களை அமைப்பதற்கும் வந்திருப்பது பாராட்டுக்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [16th March 1963]

சூரிய ஒன்று ஆகும். அப்படி வேலை செய்கிற நேரத்தில் ஆங்காங்கு ஏற்படக் கூடிய சில கஷ்டங்களையெல்லாம் கருத்திலே வைத்து, அவ்வப்போது அதனை சீர்திருத்தவேண்டுமென்பதனை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே, கிராமப் புறங்களில் நல்ல முறையில் ரோடு போடவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் யூனியன்களுக்கு ரோடு மான்யம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கும்போது, சாதாரணமாக தலைக்கு 40 நயா பைசா வீதம் கொடுக்கும்போது அது போதாமல் இருக்கிறது. ஆகில் ரோடு போடும்போது ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. இப்போது கிராமத்தில் இருக்கிறவர்களெல்லாம் கிராமங்களுக்கு பஸ் வசதி வேண்டுமென்று மிகவும் வற்புறுத்துகிறார்கள். ஆர்.டி.ஓ.-விடம் சென்று கிராமவாசிகளுக்கு பஸ் வேண்டுமென்று சொன்னால், ஹைவேஸ் டிவிஷனல் என்ஜினியரிடம் ஃபிட்டினைஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வந்தால், அவர்கள் அப்புவ் செய்தால் பஸ் விட ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். உடனே ஹைவேஸ் இன்ஜினியரிடம் சென்று, இந்த இடத்தில் நல்ல முறையில் பஸ் போக வாய்ப்பு இருக்கிறது, ஆகையால் அவர்கள் பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், ஆர்.டி.ஓ. பஸ் விட ஆயத்தமாக இருக்கிறார் என்றால் ஃபிட்டினைஸ் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார். இதைப் பார்க்கும்போது முதலில் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டியது ஹைவேஸ் இன்ஜினியரால் அல்லது ஆர்.டி.ஓ. வா என்ற நிலைமையில் யார் அதை தீர்த்து வைப்பது என்ற பிரச்சனை இன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே இருக்கின்றது. இந்தப் பிரச்சனையை நம் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து தீர்த்து வைத்து, ரோடுகள் போடுவதற்கு மான்யம் கொடுப்பதிலே தலை அடிப்படையில் பணம் கொடுக்காது, ரோடுகளின் நீள அடிப்படையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிலே ஆசிரியர்களை நியமிக்கிறோம். கூடுமானவரையில் ஆசிரியர்கள் விரும்புகிற இடத்தில் இருந்தால் அடிக்கடி மாற்றம் ஏற்படாது, குழந்தை களுடைய படிப்பும் கெடாது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, என்னுடைய வட்டாரங்களெல்லாம் பெரிய நீர்ப்பாசன வசதியால் வளம் பெறாத வட்டாரங்கள். பாண்டல் ஸ்கீம் என்ஜினியர் என்று ஒருவரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தந்த யூனியன் சேர்மனோடு கூட அந்தந்த வட்டாரத்தில் இருக்கக் கூடிய குளம் குட்டைகளைப் பரிசீலனை செய்ய அந்தந்த இடங்களுக்குப் போய்ப் பார்த்து, ஸ்கீம் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அதற்குள் மூன்று மாதங்கள் ஆகி விடும். பிறகு அவர் இருக்க மாட்டார். அவரைப் பார்த்துக் புதிய என்ஜினியர் வந்து விடுவார். அவரைப் பார்த்துக் கேட்டால் 'நான் இப்போது தான் வந்திருக்கிறேன், இதை யெல்லாம் ஸ்டடி செய்து ஸ்கீம் தருகிறேன்' என்று சொல்லுவார்.

16th March 1963] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

அவரிடம் பழைய வாதங்களைச் சொல்லி, கிராமங்களுக்குக் கூட்டி வந்து கிராம அடிப்படையில் புதிய குளம் குட்டைகளை வெட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர் போய்ப் பார்த்து விட்டு வருவார். அவர் 6-7 மாதம் இருந்து விட்டுப் போய் விடுவார். இப்படி கூட்டி செய்வதற்கே ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் ஆகின்றது. அதற்குப் பிறகு ஸ்கம் போட்டு திட்டத்தைக் கொடுத்தால், காண்ட்ராக்டர்ஸ் எடுத்துச் செய்ய முடியாத அளவுக்குக் குறைந்த தொகையில் இருக்கிற காரணத்தினால், ஆறு ஆண்டு காலமாக என்னுடைய தொகுதியில் மூன்று குட்டைகளுக்கு மேல் வரவே இல்லை. என்னதான் வற்புறுத்தினாலும் யாரும் எடுத்துக் கொள்வது கிடையாது. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய விலைவாசி அடிப்படையில் இந்தக் குளம்-குட்டைகளைத் தோண்டி அறிகப் பணம் செலவழிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த பஞ்சாயத்து யூனியனிலே ஓரளவுக்கு அதிகப் பணம் செலவு ஆகிறது, நிர்வாகத்தில் அதிகம் செலவு ஆகின்றது என்று என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. கூட்டுறவு ஆய்வாளர் ஒருவர்; புள்ளிவிவர ஆய்வாளர் ஒருவர்; கைத்தொழில் ஆய்வாளர் ஒருவர். இப்படி இவர்களெல்லோரும் சேர்ந்து என்ன செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அங்கே இருக்கக் கூடியவர்களில் 7-8 பேர்களுக்கு வேலை கிடையாது. அதோடு கூட வேலை செய்கிறவர்களையும் அவர்கள் கெடுத்து விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியாக உள்ள 4-5 பேர்களை 2-3 யூனியன்களுக்கு ஒருவராகப் போடவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டிலும் உள்ளவர்கள் புள்ளிவிவரம் வைத்துக்கொண்டுதான் வேலை செய்கிறார்கள். அக்ரிகல்ச்சால் டிபார்ட்மெண்டில் வேலை செய்கிறவர்கள் அந்த டிபார்ட்மெண்ட் சம்பந்தப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த புள்ளிவிவர ஆய்வாளர் என்ன செய்கிறார் என்றால் அவரிடமிருந்து வாங்கிக் கொடுத்து விடுகிறார். இவருக்கு என்ன வேலை இருக்கிறது என்று கேட்டால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சாதாரணமாக மாதம் 30 நாட்களில் ஒரு ஐந்து நாள்களில் கூட வேலை செய்வது கிடையாது. இந்த மாதிரி உள்ள 2-3 பேர்களைக் குறைத்தால் அங்கே ஏற்படக் கூடிய சண்டையாவது குறைவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர், பெரும்பாலும் நிர்வாகச் செலவுக்கே ஆகிறது என்று சொன்னார். அதை நான் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டேன். என்னுடைய வட்டாரம் இரண்டாவது பரிசு பெற்றது—முதல் பரிசு வேறு ஒரு கிராமத்திற்குக் கிடைத்தது—ஜில்லா அடிப்படையிலே. எங்கள் வட்டாரத்தில் 2 லட்சம் ரூபாய் நாங்கள் கிராம அபிவிருத்திக்காகச் செலவு செய்திருக்கிறோம். நிர்வாகத்திற்கு மட்டும் அதிகச் செலவு செய்வதாக கனம் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது மறுக்கத்தக்கது என்று நான் ரூபகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [16th March 1963]

மாதர் சங்கம் அமைப்பது பற்றி கனம் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஒரே பயம், கிராம அடிப்படையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் அடிப்படையில் பெண்கள் முன்னேறி வந்து பழக்கப்பட்டு விட்டால் இப்போது இருக்கின்ற அடிப்படையில் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் 205 பேர்களில் 175 பேர்கள் பெண்கள் வந்து விட்டால் நம் கதி என்ன ஆகுமோ என்று அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். படிப்படியாக இந்த அரசியல் பயற்சியை அவர்கள் அடையாமல் மட்டம் தட்டி வைக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள் போலும். ஆகையால் அவர்கள் சொல்லுவதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. பெண்கள் கருணை நிறைந்தவர்கள். உங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய இடத்தைத் தாராளமாகக் கொடுப்பார்கள். சொல்லுவார்கள் பாணை பிடித்த வள் பாக்கியசாலி என்று. ஆண்களுக்கு இந்தச் சிறப்பு வருவதற்குக் காரணமாக உள்ள ஆத்தப் பெண்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சிறப்புக்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ஊரில் மாதர் சங்கம் நடத்துவதிலே 30-ம் தேதி கூட்டம் எப்படி நடத்துவது என்று சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருந்தோம். 25-ம் தேதி நான் எஜுகேஷன் கமிட்டி மீட்டிங்குக்கு வந்து விட்டேன். நானே இல்லாமல் ஏகப்பட்ட பெண்கள் வந்து கூடியதை அமைச்சர் அவர்களும் பார்த்தார்கள். அப்படி இருக்கிறது. படிக்காத பெண்கள் மாலை நேரத்தில் அதிகப் பணி இருந்தால் செய்கிறார்கள். இடையிடையே வீட்டுக்குப் போகிறார்கள் என்றால் போகக் கூடாது என்று சட்டம் போட முடியாது. இப்படிப்பட்ட முறையில் மாதர் சங்கங்கள் வளருவதற்கு எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செண்ட்ரல் சோஷல் வெல்ஃபேர் போர்டிலே செண்டர்கள் நடத்துகிறார்கள். ஒருவாறு அவர்கள் வசதி செய்து கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது டில்லி சர்க்கார் மான்யத்தை நிறுத்தி விட்டார்கள், ஆகையால் நாங்களும் இதை நிறுத்தி விடுவோம் என்று அந்தப் பணியாளர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். அப்படி நிறுத்தினால் மருந்து கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் திட்டத்தில் செண்ட்ரல் சோஷல் வெல்ஃபேர் போர்டிலிருந்து நடத்தப் படுகிற தாய்-சேய் நல விடுதிகளை எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமத்தில் வரி வசூல் செய்வது கர்ணத்திற்கும், மணியக்சாரருக்கும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் குறைவு; கமிஷன் பேஸிஸில் வரி வசூல் செய்யும் முறையை ஏற்படுத்தி ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும். இன்றைய தினம் திட்டங்களைப் போட்டு அவர்களுக்கு வேலைகளைக் கொடுக்கிறோம். வசூல் செய்கிற வரியும் அதிகம். கமிஷன் பேஸிஸ் ஏற்படுத்தி வரி வசூல் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

16th March 1963] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை நல்ல முறையில் விளம்பரம் செய்கிறார்கள். கிராமங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல மொபைல் வான் வைத்து ஆங்காங்கு நடைமுறையில் நடத்தப்படுகிற திட்டங்களை எடுத்துக்கூறி, இத்தனைத் திட்டங்களைப் போட்டும், இத்தனை செலவு செய்தும், இத்தனை டிபார்ட்மென்ட் பணி செய்தாலும் இன்றைக்கு பற்றாக்குறை இருக்கிறது, மக்கள் தொகைதான் இதற்கெல்லாம் காரணம் என்று அவர்கள் உணரக் கூடிய முறையில் பிரசாரம் செய்ய இந்தத் திட்டத்திற்கு அதிகமான பணம் செலவு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தேர்தல், பஞ்சாயத்து தேர்தல், பஞ்சாயத்துப் ரெசிடென்ட் தேர்தல் என்று எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே ஓட்டைக் கையில் கொடுத்து செய்யவேண்டும் என்று சொன்னது கூடாது, அப்படிச் செய்தால் கஷ்டமாக இருக்கும், இப்போது இருப்பதே போதும், மாற்றம் ஏதும் செய்ய வேண்டியதில்லை, பஞ்சாயத்து மெம்பர்கள் ஓட்டுப் போட்டுத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. முனு. ஆதி: ஸார், பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்தல் தனியாக இருக்கவேண்டும், பஞ்சாயத்து ஊராட்சி ஒன்றிப்புத் தலைவர் தேர்தல் தனியாக இருக்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்லப் பட்டது. இதற்கப்புறம் அது என்று சொல்லவில்லை.

* திரு. கே. பி. பழனி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஆற்றல் மிக்க அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட கிராம அபிவிருத்தி, தல நிர்வாகத்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய டல அங்கத்தினர்களும் பஞ்சாயத்துத் துறையிலே நமது மாநிலம் சாதித்துள்ள சாதனைகளை அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏனைய மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக பல்வேறு துறைகளில் நம்முடைய மாநிலம் இருப்பதைப் போல், பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தையும் முதல் முதலாக இந்தியாவில் அமுல் செய்த சிறப்பைப் பெற்ற மாநிலம் நமது சென்னை மாநிலம் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அன்று அண்ணல் காந்தியடிகள் சொன்னார்கள், நாட்டின் முன்னேற்றம் நாட்டுப்புறங்களின் முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்திய நாடு ஒரு உயர்ந்த நாடாக திகழவேண்டுமென்றால், நாட்டுப்புற மக்களுடைய வாழ்வு உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அண்ணல் காந்தியடிகள் கனவுகண்ட அந்த லட்சிய கிராமமானது மூன்று முக்கியமான சக்திகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று பஞ்சாயத்துத் திட்டம், மற்றொன்று கூட்டுறவுத் திட்டம், மற்றொன்று ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம். முக்காலியானது மூன்று கால்களில் நிற்பது போல் நாம் உருவாக்கியிருக்கிற லட்சிய கிராமமானது இந்த

[திரு. கே. பி. பழனி] [16th March 1963]

மூன்று முக்கியமான சக்திகளின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், கிராம பஞ்சாயத்தானது எந்த அளவுக்கு இன்றியமையாதது என்பது நமக்கு நன்றாக புலப்படுகிறது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இருக்கிற திட்டங்களில், இருக்கிற சட்டங்களில் ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் அரசாங்கத்தினால் பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வழங்கப்படுகிற தொகை சரியாக செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதை ஆராய்வதற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், முக்கியமாக அரசாங்க அதிகாரிகளையும் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து, ஆறு மாதங்களுக்கும் ஒரு முறையாவது அந்தக் குழுவானது எல்லா பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களாலும் செலவு செய்யப்படுகின்ற தொகையைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று, முதலாவதாக கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைய பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்ற திட்டப்படி, பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றத்தில் உள்ள பள்ளிகளுக்கான புத்தகங்களை தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய பொறுப்பு அந்தப் பஞ்சாயத்து தலைவர், அதற்கான குழுவினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமை மாற்றியமைக்கப்பட்டு, மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்ற தலைவராக இருக்கக்கூடிய கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் அந்த அதிகாரத்தை வழங்கினால் நன்றாக இருக்கும் என்ற கருத்தை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அந்தந்தப் பகுதிகளில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களுக்காக சந்தைகளை மேல் நாடுகளில், ஒவ்வொரு கவுண்டியிலும் நடத்திவருகிறார்கள். ஒவ்வொரு கவுண்டிக்கும் ஒரு சந்தை இயங்கி வருகிறது. அதேபோல் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்ற எல்லைக்குள் அத்தகைய சந்தைகளை அமைத்தால், உற்பத்தி பொருள்கள் நல்ல முறையில் விற்பனை ஆவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்ற கருத்தை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து சட்டப்படி, ஒரு பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றத் தலைவர் அந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்து மன்றத்தில் நம்பிக்கை இல்லா தீர்மானம் கொண்டு வந்து இறக்கப்பட்ட போதிலும், அவர் பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்ற தலைவராக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய சட்டம் இயங்கி வருகிறது. இதனை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு தாழ்மையுடன் இதைக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

15th March 1963]

[திரு. கே. பி. பழனி]

அடுத்தபடியாக, சுகாதாரத்துடன் மக்கள் வாழ்வதற்கு குடிதண்ணீர் திட்டம் எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஓவர் ஹெட் டாங்கு கட்டுவதற்கு அந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல கிராமங்கள் வறுமையில் இருக்கிற காரணத்தினால், அந்தத் தொகையைக்கூட கட்ட இயலவில்லை. அதனால் அந்தக் கிராமங்கள் ஓவர் ஹெட் டாங்கு வசதி பெற இயலாத சூழ்நிலையில் சில பஞ்சாயத்துகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்காக விசேஷ விதிவிலக்கு அளித்து, உடனடியாக குடிநீர் திட்டங்களை அந்தப் பகுதிகளில் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் அமைச்சர் அவரையே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று இருக்கக்கூடிய தேர்தல் முறையானது மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும் என்றும், இது இன்டைரக்ட் எலெக்ஷன் என்றும், நேரடித் தேர்தல் முறை வரவேண்டும் என்றும் ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அளவு சர்வ ஜன வாக்குரிமை ஏற்பட்டால், பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத் தலைவர்களுக்கும், கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும் நேரடியான தொடர்பு இருப்பதற்கு இடம் இருக்காது. பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றத் தலைவர் நேரடியாக மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுதான் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற காரணத்தினால், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை புறக்கணிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் எனவே, நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டுமென்றால், இன்று இருக்கக்கூடிய தேர்தல் முறையே ஏற்றது என்ற கருத்தை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த திருவையாறு பஞ்சாயத்து யூனியனில் 1½ ஆண்டு காலமாக ஜீப் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களை உடனே ஒரு ஜீப் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். கதர் கிராமக் கைத்தொழில் திட்டம் என்று கிராம கைத்தொழில்களை கதர் போர்டோடு இணைத்து இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. கதர் கிராமக் கைத்தொழில் திட்டத்தின்கீழ் கொல்லு வேலை, தச்சு வேலை, தேனீ வளர்த்தல், தோல் பதனிடுதல், சுண்ணாம்புக் காளவாய் முதலிய தொழில்களுக்கான யூனிட்களை ஏற்படுத்த கடனாகவும், மான்யமாகவும் கொடுத்து, பல யூனிட்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருவதற்காக நிறையத் தொகையை ஒதுக்கியிருப்பதாக அறிக்கையில் காண்கிறோம். குறிப்பாக, பரி தைக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த பல குடும்பத்தினர் இப்பொழுது கிராமப் பகுதிகளிலே மின்சார வசதி

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [16th March 1963]

வந்துவிட்ட காரணத்தினால், அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த தொழில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு, மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சுலபமாக செய்யக்கூடிய தொழில் தோல் பதனிதும் தொழில்தான். ஆகையால், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றிப்பு மன்றத்தின் எல்லைக்குள் ஒரு தோல் பதனிதும் யூனிட்டை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு தோல் பதனிதும் யூனிட்டில் நல்ல முறையில் பயிற்சி கொடுத்து, அவர்கள் அந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கு பயிற்சி பெற்ற பிறகு, தொழில் செய்வதற்கு மாண்யங்களும் கடன்களும் கொடுத்து, அவர்களை அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தி அவர்களுக்கு அந்தத் தொழிலில் நல்ல ஆர்வம் ஏற்படும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு தோல் பதனிதும் தொழில் மட்டும் அல்லாமல், வேறு சில தொழில்களையும் செய்ய அவர்கள் ஆர்வத்துடன் முன் வந்தால், அவர்களுக்கு வேண்டிய மாண்யத்தைக் கொடுத்து அவர்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சேந்தமங்கலத்தில் தோல் பதனிதும் யூனிட் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சில ஆண்டுகளாக பலருக்கு பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டும் வருகிறது. அங்கு பயிற்சி பெற்ற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குத் தோல் பதனிதும் கூட்டுறவு சங்கம் நிறுவி இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அவர்கள் அந்தச் சங்கத்தின் மூலம் அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கு அந்த கூட்டுறவு சொசைடிக்கு அளிக்க வேண்டிய கடன் வசதி இதுவரையில் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதை உடனடியாக அவர்களுக்கு அளித்து, அவர்கள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அந்த சங்க டைரக்டர்களை மாற்றி அமைக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டில் டைரக்டர்களாக இருந்தவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றி, அதற்கு ஆவன செய்துகொண்டிருந்தார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பங்குத் தொகை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானம் அனுப்பி, காதி போர்டில் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருந்த நேரத்தில், ஆண்டு முடிவடைந்துவிட்ட காரணத்தினாலே, அங்கு வேறு சில டைரக்டர்களை நியமித்தார்கள். அந்த சங்கத்திலுள்ள மற்ற அங்கத்தினர்கள் யார் யாரை டைரக்டர்களாக நியமித்திருக்கிறோம் என்று தெரிந்து கொள்ளாத முறையிலே நியமித்து, அந்த சங்கம் கூட்டம் கூடாத முறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த சேந்தமங்கலம் தோல் பதனிதும் சங்கத்திற்கு வழங்கவேண்டிய கடன் தொகையையும், மானியத்தையும் வழங்குதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தனிப்பட்ட முறையிலே இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு தொட்டிகள் கட்டுவதற்கு காதி போர்டார் ரூ. 200 மானியம் வழங்குகிறார்கள். ஆனால், அந்தப் பணத்தைப் பெற்று தொட்டிகள் கட்டிய பிறகு, அவர்களால் தொழில் செய்ய முடிய

16th March 1963] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

வில்லை. தொட்டி கட்டியவர்களுக்கு கருவிகள் கொடுக்கப் படுவதில்லை. வெல் பேர் டிபார்ட்மெண்ட் மூலம் இந்தக் கருவிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்தக் கருவிகள் சீட்டுக் குழுக்கல் முறை மூலம் வழங்கப்படுகின்றன. நடைமுறையில் பார்க்கும்பொழுது தொட்டி கட்டியவர்களுக்கு இந்தக் கருவிகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கருவிகள் வழங்கியவர்களுக்கு தொட்டிகள் கட்டுவதற்குப் பணம் கொடுப்பதில்லை. இதனால் பலர் தொட்டி களைக் கட்டிக்கொண்டு சும்மா இருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள அதிகாரிகளிடம் ஏன் இப்படி தொட்டி கட்டியவர்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று கேட்டால், அரசாங்கம் பிறப்பித்துள்ள ஆணையில் தொட்டி கட்டியவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று இல்லையென்றும், சீட்டுக் குழுக்கி கொடுத்துக் கொண்டு வருவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, தொட்டி கட்டியவர்களுக்கு கருவிகள் கொடுத்தால் அவர்கள் தொழிலை நல்ல முறையில் செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த சேந்தமங்கலம் கூட்டுறவு சங்கத்திலே பணி புரிகிறவர்கள் அடிக்கடி கூட்டம் போட்டு, எந்தெந்த முறையிலே அரசாங்கத்திற்கு மனுச் செய்து பாரியங்களை பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுவது கிடையாது. மேற்பார்வையிடும் அதிகாரிகளும் அங்கேயுள்ள மெம்பர்களை விசாரித்து ஒன்றும் செய்வது கிடையாது. எது கேட்டாலும் “பார்க்கலாம், பார்க்கலாம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலையில் எல்லாவற்றையும் நன்கு பரிசீலனை செய்து, இந்த சேந்தமங்கலம் தோல் பதனிடும் சங்கத்திற்கு அளிக்க வேண்டிய மானியத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கிராம நல, தல நிர்வாகத் துறை மானியத்தின் மீது கொண்டு வரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிராம அபிவிருத்தியானது, காந்திஜி சொன்ன கிராம ராஜ்யம் என்ற முறையிலே நன்கு நடைபெறுகிறது என்று சொன்னார்கள். காந்திஜி கண்ட கிராம ராஜ்யம் வேறு, இப்பொழுது நடக்கும் கிராம அபிவிருத்தி வேறு என்பதை நான் கூறுகிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

இந்த கிராம அபிவிருத்தி இலாகாவானது, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒரு பிரசார இலாகாவாக இருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலே மக்களுக்கு நல்ல முறையில் சேவைசெய்வதாக இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இதில் அதிகம் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கட்சிக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மந்திரிகள் அந்த ஏரியாக்களுக்கு வரும்பொழுது, கமி

[16th March 1963]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

ஷனரும் மற்றும் அங்கு இருக்கிற எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்களும், கிராம சேவக்குகளும் அவர்களை வரவேற்பதிலே கண்ணுங்கடுத்து மாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை வரவேற்கும் முயற்சியில்லாதான் அவர்களுடைய முழு நேரமும் செலவழிக்கப்படுகிறதே தவிர, மக்களுகரு சேவை செய்கின்ற முறையல் அவர்கள் செயல்பட வில்லை என்று நான் கூறுகிறேன். மந்திரிகள் வருகிறார்கள் என்றால், 10 அல்லது 15 நாட்களுக்கு முன்பாகவே இந்த வேலையிலேயே அவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். இந்த இலாகாவிற்காக செலவிடப்படும் பணம் நல்ல முறையிலே செலவு செய்யப்படவில்லை. அங்கு இருக்கிற ஆபீஸ், நிர்வாகம், புராபகண்டாவக்கே பெரும்பகுதி செலவழிக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தை சில அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள். அது உண்மைதான். கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இது நன்கு தெரிய வரும். “தோட்டத்தில் பாதி கிணறு” என்பது போல்தான் இருக்கிறது. அதைப்போலத்தான் இந்த இலாகாவிற்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தில் பாதி அளவுக்கு மேல் புராபகண்டா நிர்வாகச் செலவிற்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது, முழுதும் கிராம அபிவிருத்திக்குப் பயன்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எங்கு பார்த்தாலும் கமிஷனருக்கும் சேர்மனுக்கும் இடையே ஒற்றுமையல்லாமல் திட்ட வேலைகள் நல்ல முறையில் செயல்படாமல் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கிற ஓரிரண்டு இடங்களைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஆவுடையார் கோயில் பிளாக்கில் கமிஷனருக்கும், சேர்மனுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு கிட்டத்தட்ட ஒரு வருட காலமாக கூட்டம் நடக்காமல் இருந்தது. அதே மாதிரி மாணமதுரையும் ஒன்று. அங்கே இருக்கிற சேர்மனுக்கும், கமிஷனருக்கும் பிடித்தமில்லாமல் இருவரும் முறண்பட்ட வகையிலே நடந்து வருகிறார்கள். அங்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் யுத்த நிதி வசூலுக்காகச் சென்றிருந்து நேரத்தில் யூனியனிலே வசூல் செய்த பண முடிப்பை சேர்மன் கொடுக்காமல் அவருக்கு எதிர்ப்பாக இருந்த ஒரு காங்கிரஸ்காரர் கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டது. இதையெல்லாம் நல்ல முறையில் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவதுடன், அப்படி தகராறு உள்ள இடங்களில் இருக்கும் கமிஷனர்களை ஏன் உடனடியாக மாற்றக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.

நான் ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று திரும்பி வந்தேன். அப்பொழுது என் தொகுதியைச் சேர்ந்த யூனியன் கமிஷனர் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தார். நான் அவரை என்னுடைய ஜீப்பில் ஏறிக்கொள்ளும்படிச் சொன்னேன். அவர் ஏற மறுத்துவிட்டார். நான் வற்புறுத்தியதும், யாராவது காங்கிரஸ்காரர் மனுப்போட்டு விடுவார் என்று பதில் சொன்னார். அதே கமிஷனர் இரண்டு தினங்களுக்குப் பிறகு ஆளுங் கட்சியைச் சார்ந்த ஒருவருடைய ஜீப்பிலே போனதை நான் பார்த்தேன். எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுடன் சேர்ந்தால் ஏதாவது ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று

16th March 1963]

[திரு. கே. ஆர். எம், கரியமாணிக்கம்]

அதிகாரிகள் பயப்படுகிறார்கள். இதுவா கிராம ராஜ்யம் என்று கேட்கிறேன். இதையெல்லாம் நல்ல முறையில் கண்காணித்து, எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுடனும் அதிகாரிகள் சமத்துவமாகப் பழகுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கிராம அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்காக கிட்டத்தட்ட 28 கோடி ரூபாய் ஒரு வருஷத்திற்கு செலவு செய்யப்படுகிறது. இதற்கு ஒரு இலாகா இருப்பது நலம் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படியிருந்தால் நிர்வாகத்தை நல்ல முறையிலே நடத்த முடியும்.

இப்பொழுது இருக்கும் பிளாக்குகளை நீ அலாட்மென்ட் செய்வதுதேவை. சில ன்ளாக்குகள் விரிவாகவும், நிர்வாகத்திற்கு கஷ்டமான முறையிலும் இருக்கின்றன. ஆகவே, அவைகளை நீ அலாட் செய்வது நலமாக இருக்கும். கிராம அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் போடப்படுகிற ரோடுகளுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் தொகை குறைவாக இருக்கிறது. மைலேஜுக்குத் தகுந்தபடி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது போக மைனர் இர்ரிகேஷன் டாங்ஸ் ரிவினியூ டாங்ஸ் இவைகள் இருக்கின்றன. இவைகள் பஞ்சாயத்து பொறுப்பின் கீழ் இருக்கின்றன. ரிவினியூ குளங்களை மராமத்து செய்வதாக இருந்தால் அது அந்த நிர்வாகத்தின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. அதற்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை குறைவாக இருக்கிறது. அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து பொறுப்பில் இருக்கக்கூடிய கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு மானியம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இந்த அறிகையில் 18-வது பாதாளில் அதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறது.

“The panchayats have themselves been representing the need for sanction of loans to them for the purpose of sinking wells in public lands vested in or entrusted to them for raising panchayat plantations.”

இவைகளுக்கு கண்டிப்பாக லோன் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். மேலும் புறம்போக்கு நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமானாலும் லோன் கொடுக்கலாம். அப்படி நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்வது நலம்.

இப்பொழுது ஈ.ஓ.-க்கள் இருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கும் கூட்டுறவுக்கும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் ஆர்.டி.ஓ.-க்கு கீழ் இருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் அவர்கள் எல்லோரும் டெக்னிகல் ஆபிசர்களின் கீழ் இருந்தால் நலமாக இருக்கும் ஆர்.டி.ஓ. மேல் பார்வையில் இருப்பது சரியல்ல. டெக்னிகல் ஹெட்டின் மேற்பார்வையில் இருந்தால் நலம் என்று

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [16th March 1963]

தோன்றுகிறது. புறம்போக்கு நிலங்கள் சம்பந்தமாக பல ஜி.ஓ.-க்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணாக இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து சம்பந்தமாக வெளியிட்டிருக்கிற ஜி.ஓ.-வைப் பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரியும். G.O. Misc. No. 608-ல்.

Grazing grounds, threshing floors

“ These lands vest statutorily in the panchayats and the entire power for determining the method of utilising these lands for the common public benefit vest in the panchayats.”

என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்ததாக 48 என்று நினைக்கிறேன். அதில்—

“ The Panchayat shall have the powers to cut down or sell by public auction live trees on road margins ”

என்று ஓர் இடத்தில் இருக்கிறது. இன்னொரு இடத்தில் . . .

“ wind-fallen and withered trees except cyclone-fallen trees, irrespective of the fact whether they are fruit bearing trees or non-fruit bearing trees ”

என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி ஒரு இடத்திற்கு இன்னொரு இடம் முரணாக இருக்கிறது. ஜி.ஓ. 48-ஐப் பார்த்தால் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றொரு ஜி.ஓ.-வில் அது நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவரும். ஜி.ஓ. 608-ல் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற அதிகாரம் ஜி.ஓ. 48-ல் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அதிகாரம் கொடுப்பதில் மேலும் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதை ஆராய்ந்து தெரிவு படுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராமங்களில் பல பண்ணைகள் இருக்கின்றன. இரவு பத்து மணிக்குப் போனால் அங்கு அப்பொழுது ஈ.ஓ.-க்கள் இருப்பது இல்லை. ஆகவே அவர்கள் அங்கங்கே நைட் ஹால்ட் செய்யவேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். அது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரிசை எடுத்துக்கொண்டால் இண்டஸ்ட்ரியல் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். காதி டிபார்ட்மெண்டில் டிஸ்டிரிக்ட் வில்லேஜ் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படி பல ஆபீசர்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் கோஆர்டினேஷன் இல்லை. கோஆர்டினேஷன் இருக்கும் படியாகச் செய்யவேண்டும். பல ஸ்கீம்கள் போடப்படுவதால் கோஆர்டினேஷன் இருந்தால் நன்றாக வேலை நடக்கும். சில ஜி.ஓ.-க்களில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, மாச்சிங் கிராண்ட் என்றும், நான்-மாச்சிங் கிராண்ட் என்றும் கொடுக்கிறார்கள். சில இடங்களில் பயிருக்கு நோய் கண்டு விட்டது என்று சொல்லி மாச்சிங் கிராண்ட் கொடுத்து அந்த வேலை நடக்காவிட்டால் அந்தப் பணத்தை

16th March 1963] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

எடுத்து வேறு பல வேலைகளுக்குக் கொடுக்கலாம். அப்படிச் செய்து விட்டால் சில புறம்போக்கு நிலங்களில் நல்ல ப்ளாண்டேஷன்களை உற்பத்தி செய்யலாம். அப்படி உண்டாக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அந்த வகையில் அதிகாரம் கொடுப்பது நலம் என்று நினைக்கிறேன்.

அது போக, சில இடங்களில் குடி மராமத்து வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. சில இடங்களில் நல்ல வேலைகள் நடைபெறுகின்றன, சில இடங்களில் மோசமாக நடைபெறுகின்றன. பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதைப்பற்றி 31-ஆவது பாராவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சில அதிகாரங்கள் ஆர்.டி.ஓ.-க்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“ In respect of trees fallen as a result of a evelone, the panchayat shall report to the Revenue Divisional Officer.”

“ The Revenue Divisional Officer shall hold bi-monthly meetings with the Panchayat Union Chairman for preliminary discussion of topics.”

இன்னொரு முறையில் சில இடங்களில் இது அமூல் நடத்தப்படுகிறது. மாதம் இரண்டு முறை கூட்டங்களைக் கூட்ட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பல சலுகைகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ரிவினியூ இலாகாவிலிருந்து அங்கு ஆட்களை நியமிக்கிறார்கள். ரிவினியூ இலாகாவிலிருந்து ஆட்களை நியமிப்பதால் அவர்களுக்கு பல சலுகைகள் காட்டப்பட்டு வருகின்றன. ரிவினியூ டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு அதிகப்படியான சலுகைகள் காட்டப்படுகின்றன. அப்படி இருக்கக்கூடாது. பல இலாகாவிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் வேலைகள் காலதாமதம் ஆகாமல் நடைபெறும். அந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member attacking the Hon. Revenue Minister ?

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : அதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை சொல்லுகிறேன். ரிவினியூ இலாகாவில் இப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது போக பல அபிவிருத்தி திட்டங்களை எடுத்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றன. கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றும் அவைகள் சரியான வேலைகளை நடத்தவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். வேலைகள் எவ்வளவோ நலமாக செய்யப்படுகின்றன என்பதை பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ளலாம். சென்ற வருஷக் கணக்கைப் பார்த்தால் எவ்வளவு நன்மைகள் செய்திருப்பது நன்றாகத் தெரியவரும்.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [16th March 1963]

ஒரு வருஷக் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் எவ்வளவு நன்மைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பது தெரிய வரும். பஞ்சாயத்து ஆபீஸ்களில் வந்து பார்த்தால் எவ்வளவு வேலைகள் செய்யப்படுகின்றன என்பது தெரிய வரும். ஒரு வருஷம் இருந்து பார்க்க வேண்டும் என்பது அல்ல. ஒரு மணி நேரம் வந்து பார்த்தாலும் அவர்கள் எவ்வளவு வேலைகளைச் செய்கிறார்கள் என்பது தெரிய வரும். பார்த்தால் வருஷத்திற்கு இருபது அல்லது இருபத்தி ஐந்து வேலைகள் செய்து இருப்பது நன்றாகத் தெரிய வரும். அவர்கள் வேலையே செய்யவில்லை என்று சொல்வதற்கு இல்லை. நல்ல வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராம அபிவிருத்தி ஸ்தல நிர்வாகத்துறை மானியத்தின்மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். காந்திஜ் அவர்கள் கண்ட கனவை நினைவாக்கும் முறையில்தான் இந்த கிராம பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவைகள் செய்யக்கூடிய வேலைகளைப்பற்றி அதில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்களுக்கும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் அதிகமான பொறுப்புகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் இம்மாதிரியான ஒரு கிராம பொருளாதாரத்தை மாற்றி அமைத்து சமுதாயத்தில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி தொழில்களைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தும் நீர்ப்பாசன வசதிகள், போக்குவரத்து வசதிகள், சமுதாய மாற்றங்கள் போன்றவைகளைச் செய்வதற்கும் பெரிய பொறுப்பை கிராம பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்களின் அதிகாரிகள்தான் சகல பொறுப்புகளையும் நிர்வகிக்கக்கூடிய அதிகாரியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பெரும் பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய அந்த அதிகாரிகள் தங்களுடைய கடமைகளைச் சரியாகச் செய்து வருகிறார்களா என்று அரசாங்கம் கண்காணிப்பது மிகவும் அவசியமாகிறது. சில பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்கள் அவைகளுடைய ஆணையாளர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள். திருவாடுதுறை பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர் அவர்களுடைய அதிகாரத்தை அவர் துஷ்பிரயோகம் செய்து கொண்டு வருகிறார். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் அந்த பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்தும் மக்களும் புகார் செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே பல ஆணையாளர்கள் மீது பல இடங்களிலிருந்து பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதேபோல் அப்படி பல இடங்களிலிருந்து இம்மாதிரியான புகார்கள் வந்துகொண்டிருப்பதன் காரணமாக, அதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்

16th March 1963] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் ஒன்று இருக்கிறது. அது கூடும் சமயங்களில் தீர்மானங்கள் போடப்படுகின்றன. பல தீர்மானங்களை இங்கு சர்க்காருக்கு அனுப்பாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. காலையில் ஒரு கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது, 'அரந்தாங்கி பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டு மன்றத்திற்கு ஏரி மராமத்து செய்ய, மானிய உதவி கேட்டு மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் தீர்மானம் போட்டது இங்கு வரவில்லை' என்று கூறுகிறார்கள். இப்படிப் போடக்கூடிய தீர்மானங்களை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பாத நிலைமையும் இருக்கிறது. ஒரே வேலையைச் செய்வதற்குப் பல தீர்மானங்கள் போடப்படுகின்றன. போட்ட தீர்மானங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது. நிலைக் குழு அமைக்கிறார்கள். மாவட்ட மன்றக் கூட்டத்திற்கு முதல் நாள் நிலை குழு கூட்டம் வைத்துக் கொள்வதால், அதனால் பல உறுப்பினர்கள் கூட்டத்திற்கு வராமல் இருந்துவிடுகிறார்கள். 'கோரம்' இல்லை என்ற காரணத்திற்காக நிலைக் குழுவின் வேலைகள் தடைப்படுகின்றன. அம்மாதிரி இல்லாமல், 15 நாட்களுக்கு முன்னால், அந்த நிலைக் குழு கூடி அஜெண்டாக்களில் உள்ள விஷயங்களைக் குறித்து விவாதித்து, தீர்மானிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வது மேலாக இருக்குமென்று கூறுகிறேன்.

சில கனம் உறுப்பினர்கள் மாவட்ட மன்றக் கூட்டத்திற்கு வருஷக் கணக்கில் வராமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் தொடர்ந்து அந்த மாவட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக வைத்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

சில கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் கிராமத்திலேயே இருப்பது கிடையாது. நகரப் புறங்களில் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால், பஞ்சாயத்து வேலை நடைபெறாமல் சும்மா இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து எல்லையிலுள்ள மக்களும், பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து சர்க்காருக்கோ அல்லது அமைச்சருக்கோ சொன்னாலுங்கூட, நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது. குறிப்பாக, பாபநாசம் தாலுகா வையச்சேரி பஞ்சாயத்தில் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுக் காலமாக எந்த வேலையும் செய்யாமல் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரம் சரியாக உபயோகப்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

புதிய பள்ளிகள் திறக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. புதிய பள்ளிகளைத் திறக்கும்போது, தனியார் பள்ளிகள் இருந்தால் அவர்களுடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் திறக்கவேண்டுமென்று சொல்வதால், பஞ்சாயத்துப் பள்ளி திறப்பதற்கு தனியார் அனுமதி கிடைப்பதில்லை. இம்மாதிரி நிலைமையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [16th March 1963]

குடி மராமத்து வேலைகளைச் சென்ற ஆண்டு நிறுத்திவிட்டார்கள். இந்த ஆண்டு செய்வதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் தயாராகக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டாவது அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். சில பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களுக்கு வருமானமே இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கூட்டு மன்றங்களுக்குப் போதுமான வருமானம் கிடைப்பாது. தஞ்சை மாவட்டத்திலிருக்கும் கூட்டு மன்றங்கள் அரசாங்கத்திடம் நிதி கோரினால், அவர்களுக்குப் போதுமான மானியம் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். குறிப்பாக, தலைஞாயிறு, திருந்துறைப்பூண்டி, கோட்டூர் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. எந்த விதமான முன்னேற்ற வேலையும் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதிகமான உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரேடியோ சூப்பர்வைசர் இரண்டு தாலுகாக்களுக்கு ஒருவராக இருப்பதை மாற்றி, தாலுகாவுக்கு ஒருவராக நியமனம் செய்ய வேண்டும். சில பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இரண்டு ரேடியோக்கள் கொடுப்பது சரியாக இருக்க முடியும். பெரிய கிராமத்தில் எங்கோ ஒரு இடத்தில் ரேடியோ வைத்துவிடுகிறார்கள். அதனால், அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவருக்கும் ஜனங்களுக்கும் ஒருநிதமான வருத்தமும், குறைபாடும் ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் தவிர்க்கும் முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, கால்நடை அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக ....

* திரு. ம. கமலநாதன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கிராம அபிவிருத்தி, தல நிர்வாகத் துறைக்காகக் கோரப்பட்டிருக்கும் மானுயக் கோரிக்கை மீது கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பில்ரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகின்றன, மக்களுக்கு ஓரளவு நேரடியாக உடனடியான தேவைகளைச் செய்து வருகின்றன என்று சர்வ கட்சிக்காரர்களும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதாகும். திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் நேரத்தில் ஆங்காங்கு கட்சி வேறுபாடு இருக்கிறது. அது கூடாது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறை சொல்வதற்காக இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டாம். பொதுவாக சில பல கருத்துக்களை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆரம்பக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையிலும், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அந்தப் பொறுப்பு முழுமையும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பப் பள்ளிகளை நம்முடைய தேவைக்கு அவசியமான அளவுக்கு எங்கெங்கு திறக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குத்

16th March 1963] [திரு. ம. கமலநாதன்]

திறந்திருக்கிறோம். எந்த ஊருக்குப் பள்ளி தேவையோ அங்கு உடனடியாகத் திறக்க நமக்கு அதிகாயம் இருப்பதால் அவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டன. ஆனால், ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஓரளவு நாம் புதிதாக ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் திறப்பதை ஓராண்டிற்கு நிறுத்திவிட்டு, ஆரம்பக் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த நிதியை வைத்து அந்தக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு நாம் பாடுபடவேண்டும்.

தரம் குறைவதற்கு ஒரு காரணம், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் பாடப்புத்தகங்களைப் பொறுக்கியெடுக்கலாம் என்று வைத்திருப்பதுதான். அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் அங்கிருக்கும் கல்விக்குழுக் கூட்டத்தில் புத்தகங்களைத் தெரிந்தெடுக்கவேண்டும். ஆனால், தாட்சணியத்திற்குப் பெயர் பெற்றது நம் தமிழகம். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரிடம் புத்தக வெளியீட்டாளர் யாராவது வந்து, தங்களுடைய புத்தகத்தைப் பள்ளியில் பாடப் புத்தகமாக வைக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். அதைத் தட்ட முடிவதில்லை. அப்படிப்பட்ட குறைகளுக்கு என் போன்றவர்களும் ஆளாகிறோம். அதை மறுக்கவில்லை. ஆகவே, பொதுவான பாடப் புத்தகங்கள் எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளிலும் இருக்கவேண்டுமென்றால், மாவட்ட அளவில் அதற்கென்று ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி, புத்தகங்களை அந்த மாவட்டக்குழு தெரிந்தெடுக்கச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பள்ளிக்கூடங்களைத் திறந்துவிடுகிறோம். 'ஸ்லாப் லிஸ்டத்தின் படி, நாற்பது மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற முறை இருக்கிறது. ஐந்து வகுப்புகள் இருந்தாலும், நான்கு வகுப்புகள் இருந்தாலும், 40 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. பொதுவாக கல்லூரியில் ஒரு பேராசிரியர் 200 மாணவர்களுக்குக் கூடப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துவிடலாம். முன்னேறவேண்டுமென்று விரும்புகிற மாணவர்கள் தாங்களே படித்துக் கொள்ளலாம். வேறு விதமாக நினைப்பவர்கள் படிக்காமலிருக்கக்கூடும். ஆனால், சின்னஞ்சிறு சிறுவர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களைக் கண்ணுங்கருத்துமாக ஆசிரியர் கவனித்துப் பாடம் சொல்லித்தரவேண்டி இருப்பதால், மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக ஒரு ஆசிரியருக்கு இருக்கவேண்டும். மாணவர்கள் கல்வி வளர்ச்சியிலும், மன வளர்ச்சியிலும் நல்ல முறையில் வருவதற்கு ஒரு ஆசிரியருக்கு மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து, அதற்கேற்றபடி அதிகமான ஆசிரியர்களைப் போடவேண்டுமென்ற நிலையை உண்டாக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கல்வி அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரியும். 'மெட்ராஸ் இன்ஸ்பர்மேஷன்' பத்திரிகையைப் பார்த்தால், சேலம் மாவட்டம் எந்த அளவுக்குப் பின் தங்கியிருக்கிறது என்பது தெரியும். சென்னை மாநிலத்திலேயே மிகவும் பின் தங்கிய மாவட்டம் சேலம்

[திரு. ம. கமலநாதன்] [16th March 1963]

மாவட்டம், அது மிகவும் கீழ்த்தரமாக இருக்கிறது, என்று சொன்னால், அது நம்முடைய மாநில சர்க்காருக்கே ஒரு இழுக்கு அல்லவா? அப்படிப்பட்ட மாவட்டத்தில் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்றால், ஓரளவு அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்களாகப் பார்த்துப் போடவேண்டும். அங்கு அதிகப்படியான உயர்நிலைப் பள்ளிகளைத் திறக்க வேண்டும். மேலும் ஒரு கல்லூரியைத் திறக்க வேண்டும். இத்தகைய விஷயங்களைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கும் அதிகாரிகளெல்லாம் பொதுவாகவே இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரன் நிலையில் இருக்கிறார்கள். எப்படியென்றால், ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும் இம்மடியட் ஸுபிரியர் என்றும், டிபார்ட்மென்ட்ஸ் ஸுபிரியர் என்றும் இரண்டு பேர்கள் இருப்பதால் அவர்களுக்குச் சங்கடமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. கவர்னர் உரையின்மீது தோழர் திரு. வடிவேலு அவர்கள் பேசியதைக் குறித்து, 'தப்பான புள்ளி விவரம் கொடுக்கிறார்' என்று எதிர்த்த தரப்பில் சொல்லப்பட்டது. கனம் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது, 'தப்பான கணக்குச் சொல்வதற்குத் தலை குனிவு ஏற்படவில்லையா?' என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்கின்றேன். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி ஒரு மாதத்திற்கு 167 பிரியாடிகல்ஸ் அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர் : சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ம. கமலநாதன் : இதுவரை எந்த மானியத்திலும் நான் அதிக நேரம் பேசவேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. இன்று மட்டும் ஐந்து நிமிஷங்கள் மேலும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கனம் சபாநாயகர் : முதலில் பேசியிருந்தால் பத்து நிமிஷம் கூடக் கொடுத்திருக்கலாம். சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ம. கமலநாதன் : அந்த 167 பிரியாடிகல்ஸ் தயாரிக்கக் குறைந்தது பத்து நாட்கள் ஆகின்றன. இரண்டு நாட்கள் யூனியன் ஸ்டாஃப் மீட்டிங்குக்குப் போகவேண்டும். இரண்டு நாட்கள் டிபார்ட்மென்ட்ஸ் ஸ்டாஃப் மீட்டிங்குக்குப் போகவேண்டும். ம. ஏ. ஓ. இன்ஸ்பெக்டர், கலெக்டர் இன்ஸ்பெக்டர், சப்-கலெக்டர் இன்ஸ்பெக்டர், கலெக்டர் அவர்களுடைய பி. ஏ. இன்ஸ்பெக்டர், டெபுடி செக்ரடரி, அஸிஸ்டென்ட் செக்ரடரி இன்ஸ்பெக்டர் இதைத் தவிர மற்றபடி இங்கிருந்து கோரப்படும் ஸ்டேட்மென்ட் அனுப்ப அவர்களுக்கு நேரம் சரியாக இருக்கிறது. இருபத்தி ஒன்று நாட்கள் டைரி காட்டவேண்டுமென்றால், தப்பான புள்ளி விவரம் இல்லாமல் எப்படியிருக்க முடியும்? அந்தப் புள்ளி விவரத்தை நாங்கள் குறிப்பிடுவதற்கு எங்களுக்கு ஏன் தலைக் குனிவு ஏற்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

16th March 1963] [திரு. ம. கமலநாதன்]

குறைகள் இருக்கின்றன என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். இப்போது நிர்வாக அதிகாரிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னதை பிறகு மறுக்கிறார்கள். கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக் குப் பயந்து சொன்னதை மறுக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும் இப்போது சங்கடமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளைக் குறைத்து நிர்வாகத்தைத் திறமையாக நடத்தினால் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலம் கிராமங்களுக்கு நல்ல முறையில் பலன் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

12-00
noon.

'வில்லேஜ் ஓர்க்ஸ் கிரான்ட்ஸ்-இன்-எய்டு'-க்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைக் குடிதண்ணீருக்காகவும், ரோடு போடவும் செலவழிக்கிறார்கள். ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் கட்டுவது பற்றிக் கவனிப்பதில்லை. புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை வைத்து மாணவன் ஒருவனுக்குப் 15 ரூபாய் என்ற வீதத்தில் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களுக்காகப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே படித்து வரக்கூடிய பழைய மாணவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. அந்த மாணவர்கள் கூட்டுக்குள் அடைபட்டுக் கிடப்பவர்கள் போல் இருக்கிறார்கள்.

குடிதண்ணீர் கிணறு வெட்டுவதற்குதான் ஓரளவு சிலவு செய்யப்படுகிறது. எல்லா கிராமங்களிலும் பொதுவாக குடிதண்ணீர் வசதி இருக்கிறது. மேலும் அப்படிப்பட்ட வேலைகளை பஞ்சாயத்து தலைவர் அவர்களே செய்கிறார்கள். அட்வான்ஸைத் தான் வாங்குகிறார்களே தவிர வேலை முடிந்த பாடில்லை. பாதியில் தான் நிற்கிறது. மேலும் புதிய ரோடு போட இலவசமாக நிலம் கிடைக்காத காரணத்தால் ரோடுகளும் அதிகமாகப் போடமுடிவதில்லை. ஆகவே இவைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை பள்ளிக்கட்டிடங்களுக்காக divert செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மதிய உணவிற்காக அரசாங்கம் 6 பைசாவும், பஞ்சாயத்து 2 பைசாவும் கொடுக்கிறது. இன்னும் 2 பைசா வசூலிக்கும் நிலை தான் உள்ளது. இந்த 2 பைசாவையும் அரசாங்கமே கொடுத்து விட்டால் ஒன்றும் குடிமுழுகிவிடாது.

மேலும் தற்பொழுது பஞ்சாயத்து தலைவர்கள், மதிய உணவு கமிட்டிக்கு தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். மதிய உணவிற்காகக் கொடுக்கும் மானியத் தொகை அவர்கள் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பள்ளிகளின் பாஸ் புத்தகங்களில் வரவு வைக்கவேண்டும். இதில் ஊழல் ஏற்படாமல் தடுக்க பஞ்சாயத்து யூனியனே சம்பந்தப்பட்ட பள்ளிகளின் கணக்கில் வரவு வைக்கும் முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இன்னொரு வரிடம் கொடுத்து அவர் வரவு வைத்தாரா இல்லையா என்று சரி பார்த்துக் கொண்டிருக்கவேண்டாம்.

[16th March 1963]

* திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ராவ் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திரு. மதியழகன் அவர்களும் கருணாநிதி அவர்களும் அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் தரித்திர நாராயணன் சேவை சரியானபடி நடக்கவில்லை என்று பேசியிருக்கிறார்கள். தரித்திர நாராயணன் சேவையை நல்ல முறைகளில் பணிபுரிகிற கதர் இலாகா, சமுதாய இலாகா, ஹரிஜன நல இலாகா மானியக் கோரிக்கைகள்மீது வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொண்டு வரலாமா என்பதைத்தான் நான் தாழ்மையோடு கேட்க விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்த அளவில் டெமாக்ரடிக் மெதட்ஸில் சரியான பயிற்சி இல்லை. அவற்றின்மீது வெட்டுப் பிரேரணை கொண்டுவரக்கூடாது, அதிகமான தொகை வேண்டுமென்றால், பிரேரணை கொண்டுவரலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதிகமான தொகை வேண்டுமென்றாலும் வெட்டுப் பிரேரணை மூலமாகத்தான் கேட்க முடியும்.

திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ராவ் : கதர்த் தொழில் 'அன்-எகனமிக்' (uneconomic) என்ற காரணத்தினால் வெட்டுப் பிரேரணை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கதர் இலாகா என்றால், கதர் நூற்கும் தொழில் மட்டுமல்லாது மற்றப் பல கைத்தொழில்களும் இருக்கின்றன. அதிலே தச்சுத் தொழில், செக்கு ஆட்டும் தொழில், சோப்பு செய்யும் தொழில் போன்ற பல கைத்தொழில்கள் இணைந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த இலாகா 'அன்-எகனமிக்' என்று சொன்னால் அதன் அர்த்தத்தை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கதர் பற்றிக் காந்தியடிகள் சொன்னது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கும் "Swaraj hangs on the hand spun thread of yarn" இன்று காந்தியடிகள் இருந்திருந்தால், கதர்த் தொழில் பற்றிஎன்ன சொல்லி இருப்பார் என்றால்—

"Community welfare or rural welfare hangs on the hand spun thread of yarn." என்றுதான் சொல்லியிருப்பார். இன்று லட்சக் கணக்கான ஜனங்களுக்குத் தொழில் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கும்போது, அந்தக் கதர்த் தொழில் மட்டும் இல்லையென்றால் எத்தனை கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள் இந்த நாட்டிலே தொழில் இல்லாமல் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தரித்திர நாராயணர்களுக்கு உண்மையாகவே சேவை செய்யக்கூடியது கதர்த் தொழில்தான்.

அடுத்து, சமுதாய நலத் திட்டங்களைப் பற்றியும் ஓரிரண்டு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். காலையிலிருந்து பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய 'எம்ர்ஜன்சி' நிலைமையிலே முக்கியமான திட்டத்தைப் பற்றி யாரும் சொல்லாமல் விட்டு விட்டார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஒரே ஒரு கருத்தை

16th March 1963] [திரு. எஸ். நஞ்சுண்டராவ்]

மட்டும் சொல்லி நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். பத்திரிகைகளிலே 'ஆல்சோ ஸ்போக்' (also spoke) என்று அச்சடித்து வருகிற மாதிரி இந்த மன்றத்திலும் எனக்கு இரண்டு நிமிஷம் பேசுவதற்குக் கொடுப்பது போதாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமுதாய நலத் திட்டத்திலே இன்று முக்கியமான திட்டம் என்ன என்று சொன்னால், தொண்டர் படைத் திட்டமாகும். அது புரட்சி கரமாகக் கொண்டு வரப்பட்ட திட்டம். சமுதாய நலத் திட்டத்திலே 15 வருஷ காலமாகப் பல காரியங்கள் நடந்து வந்தன. இந்தத் தொண்டர்படைத் திட்டமானது உண்மையிலேயே—
"Village volunteer Force is the jewel of the Community Development Schemes." "சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கு கிராமத் தொண்டர்படை திட்டம் ஓர் சிகரமாக இருக்கிறது." கிராமத் தொண்டர் படைத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். இந்த நாட்டில் எல்லாருக்கும் ஓட்டுரிமை கொடுத்தோம். கிராமத் தொண்டர்களுக்கு 'டியூட்டிஸ்' இருக்க வேண்டும். கிராமங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்ற வகையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தைப் பலப்படுத்த வேண்டும். மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இம்மாமன்றத்தின் முன்பு கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை முழு மனத்துடன் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஒரு காரியத்தை நான் பலமாக எதிர்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சார்பாக அமைக்கப்படுகிற மாதர்நல முன்னேற்ற சங்கங்கள் தேவையா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. அது கூடாது என்றே நான் நினைக்கிறேன். கிராமப் பகுதிகளில் பெண்கள் சங்கம் கூட ஆரம்பித்து விட்டார்கள் என்றால், சமையல் செய்வதற்கோ, வீட்டுக் காரியங்களைப் பார்க்கவோ, குடும்பத்தை வளர்ப்பதற்கோ யார் இருக்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சமையல் செய்யக் கற்றுக் கொள்ளலாம். அது ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. (சிரிப்பு).

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சகோதரி குழந்தையம்மாள் அவர்கள் சங்கம் அமைப்பதோடு நிற்கவில்லை. அவர்கள் சொன்னார்கள்— 'இந்தத் தமிழ் நாட்டில் பாவலாகப் பெண்கள் சங்கங்களை அமைத்து வருகின்ற தேர்தலிலே இந்த மன்றத்திற்குள்ளே 206 பிரதிநிதிகளும் மாதர்களாகவே நிரப்பப் பெறும்' என்று சொன்னார்கள். இது மகா பயங்கரமானதாக இருக்கிறது.

ஒரு பாடல் உண்டு.

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்] [16th March 1963]

பெண்ணொருத்தி பேசில் பெரும்பூமிதான் அதிரும் . . . . .
(திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் தம்மிடத்தில் எழுந்திருந்தார்கள்.)
பார்த்தீர்களா இப்போதே பெரும் ஆபத்து வருகிறது. (சிரிப்பு)
இனிமேல் நான் பேசிப் பயன் இல்லை. எனக்கு இப்போது வந்திருக்கிற ஆபத்தை அனுசரித்து போலீஸ் பாதுகாப்புக் கொடுத்தால்கூட நன்றாக இருக்கும்

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: 'ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' . . . . .

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் பேசி முடிக்கட்டும். பிறகு கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்தநாயகி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை எழுப்பலாம். கனம் தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் மேலே பாட்டைச் சொல்லட்டும்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு பெண்களுக்கு மேல் போனால் . . .

பெண் ஒருத்தி பேசில் பெரும் பூமிதான் அதிரும்,
பெண் இருவர் பேசில் விழும் வானமீன்கள்,
பெண் மூவர் பேசில் அலை அலறும் பேதையே,
பெண் பலர் தன் பேசின் உலகு என் ஆமோபின்.

என்று அந்தப் பெரியவர் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி இருக்க இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற 205 ஸ்தானங்களுக்கும் பெண் உறுப்பினர்களே வந்து விடுவார்களேயானால், சட்டசபைத் தலைவர்களாகிய நீங்கள் இந்த சட்டமன்றத்தை எவ்வாறு நடத்தப்போகிறீர்களோ என்பதே என் கவலையாக இருக்கிறது. (ஒரே சிரிப்பு).

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர்.

கனம் சபாநாயகர்: நானும் வந்ததிலிருந்து பார்க்கிறேன். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று பேச ஆரம்பித்து வேறு ஏதாவது தான் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறார்கள். யாராக இருந்தாலும் கனம் அங்கத்தினர் பேசி முடித்தவுடன் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பலாம். நேரமாகிவிட்டதால் கனம் அங்கத்தினர் தட்சிணமூர்த்தி கவுண்டரை மேற்கொண்டு சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லி சட்டென்று முடித்துக்கொள்ள அழைக்கிறேன்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் அனுசரித்து நம்முடைய தமிழ்நாடு சர்க்கார் கிராமங்களில் மாதர் சங்கங்களை அமைக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்றும், இப்போதுள்ள சங்கங்களை மூடுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

16th March 1963]

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : On a point of Order, Sir, the references made by the hon. Member, Sri A. S. Dhakshinamoorthy Gounder, are highly derogatory to the women in this country and he may be requested not to use such remarks and enjoy the jokes at our expense.

MR. SPEAKER : I rule that this is not a point of order.

(Srinathi C. Kolandaiammal rose.)

MR. SPEAKER : Does the hon. Member, Srinathi C. Kolandaiammal want to raise a point of order ?

திருமதி சி. கொளந்தையம்மாள் : Yes, Sir, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பெண்களைப் பற்றிப் பேசும்போது இப்போது இருக்கிற மாதர் சங்கங்களை தடை செய்யவேண்டும் என்று சொல்வதோடு பெண் சமுதாயத்தையே குறைவுபடுத்தும் வகையில் கனம் அங்கத்தினர் பேசுகிறார். இது தாய்க் குலத்தையே இழிவு செய்வதாக ஆகாதா?

MR. SPEAKER : Does the hon. Lady Member, Srinathi C. Kolandaiammal states that it is a derogatory statement. Certainly it is not. There is no point of order. Let the hon. Lady Member resume her seat. The point raised by the other hon. Lady Member relates to the same point. There is nothing derogatory in it. On the other hand, it only enhances the prestige of the woman of the land.

* திரு. ச. அங்கமுத்து நாயக்கர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சமுதாய நல அபிவிருத்தித்துறை இலாகா மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நெருக்கடியான காலத்திலும் நாம் வகுத்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களையும் நிறுத்தாமல் நிறைவேற்றுவதோடு, இந்தத் திட்டத்தின் கீழும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. நாம் முன்பு நிறைவேற்றியிருக்கிற இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினாலும் நம்முடைய பொருளாதார நிலைமை ஓரளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது என்று கருதுகிறேன். மகாத்மா காந்தியடிகள் நமக்குக் காட்டிய நெறிப்படியே நாம் நம்முடைய திட்டங்களை வகுத்துக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் எதிர்க்கட்சி மெம்பர் ஒருவர் சொன்னார். இந்தத் திட்டமானது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒரு பிரசாரத் திட்டமாகவே இருக்கிறது என்பதாக. ஆனால் ஜனங்கள் அப்படிச் கருதமாட்டார்கள். கிராமங்களில் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும், மக்களுக்கு அத்யாவசியமான ஜீவனோபாயத் திட்டங்களை வகுத்து நாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். மக்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருப்பதால் இன்றையதினம் தங்களுக்கு வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆரம்பக்

[திரு. சு. அங்கமுத்து நயாகர்] [16th March 1963]

கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது நல்ல விதத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆரம்பக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் 50 மாணவர்களுக்குக் குறையாமல் ஒரு ஆசிரியருக்கு இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் கொஞ்சம் கல்வித்தரம் நல்லமுறையில் இருக்க வேண்டும். ஆகவேதான் 30 பேர், அல்லது 40 பேர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற முறையில் இருப்பதற்கு ஒரு வசதியைச் செய்து தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேளாண்மையைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகளை பஞ்சாயத்து யூனியன்களே வாங்கிக் கொடுக்க வழி செய்யவேண்டும். இப்போது கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமும், விவசாய இலாகா மூலமும் செய்து வருகிறார்கள் என்றாலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் செய்வதற்கு வழி செய்தால் நன்றாக நடைபெறும். மேலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும், ரோடு பராமரிப்புத் திட்டத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பண வசதி மிகக் குறைவு. ஆகவே கிராமங்களில் பல ரோடுகள் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே பணத்தை அதிகமாக ஒதுக்கித் தந்து அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்லமுறையில் செயல்பட வழி செய்யவேண்டும்.

பஸ் போகும் ரூட்டுகள் சில பஞ்சாயத்துக்களிடம் இருக்கின்றன, அதை ஹைவேஸ் இலாகாவினரே தங்கள் பொறுப்பில் மராமத்து செய்ய வழி ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் ஒரு சில குறைகள் இருந்து வருகின்றன என்றால் அதற்குக் காரணம் சில பல காரியங்களைச் செய்ய அவர்கள் ஹைவேஸ் இலாகாவிடம் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் சீக்கிரமாக எந்த பதிலையும் கொடுப்பதில்லை. நிறைவேற்றியும் கொடுப்பதில்லை. இதனால் வேலை நிறைவேறாமல் நிற்கவேண்டியிருக்கிறது.

மேலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடமே போரிங் மெஷின் வாங்கிக் கொடுத்து வைத்தால் விவசாயத்திற்கும், மற்ற குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்கும் வழி செய்வதற்குப் பயன்படும். இன்றைக்குக் கிணறு ஆழமாக வெட்ட நேரிட்டால்கூடத் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வாங்கிக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. யூனியனுக்கு ஒரு போரிங் மெஷினாவது வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும். இதனால் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும். இதனால் நஷ்டம் ஏற்படாதிருக்க வெளியில் கொடுக்கும்போது வாடகை மூலமாக அந்தப் பணத்தை வாங்கிவிடலாம் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வீ. ராமநாதன்: மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

16th March 1963] [திரு. வீ. ராமநாதன்]

எதிர்க்கட்சி மெம்பர் ஒருவர் கூறினார், இத்திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணம் அத்தனையும் வீண் என்று. ஆனால் இன்றைக்கு கிராம மக்களிடையே, அவர்களுடைய வாழ்விலே ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கு அடிப்படைக் காரணமே பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் இந்த நாட்டில் அமைக்கப்பட்டதுதான்.

இன்று எல்லாச் சிற்றூர்களிலும் ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருக்கிற சிறப்பினைப் பார்க்கிறோம். ஆரம்பப் பள்ளிகள் மட்டுமல்ல. பள்ளிகளுக்கான சிறப்பான கட்டிடங்கள் இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். பழுது கிடந்த பாதைகள் எல்லாம் இன்று சீரான ரோடுகளாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல ஆறுகளில் எல்லாம் பாலங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு கிராமங்களில் கேணிகளில் இறங்கித்தான் தண்ணீர் மொண்டு வருவது வழக்கம். இப்போது ஆங்காங்கு பாதுகாப்பு குடிதண்ணீர் தேக்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு குழாய்கள் மூலம் சுகாதாரமான முறையில் தண்ணீர் வழங்கப்படுகிறது. சிறுசிறு ஊர்களில் கிணறுகள் இருக்கும் சிறப்பினைக் காண்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நாட்டில் ஏற்பட்ட பின்னர்தான் பார்க்கிறோம். அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நடைபெறும்போது கட்டிடங்களுக்கு சிமென்ட் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. தற்போது தாசில்தார்தான் சிமென்ட் பர்மிட் கொடுத்து வருகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருக்கு, எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்த வேலைகள் நடக்கின்றன, எப்படி எப்படி பர்மிட் கொடுக்கவேண்டுமென்று என்பது அவருக்கு நன்கு தெரியும். ஆதலால் இப்போது தாசில்தார் கொடுக்கும் முறையை மாற்றி கமிஷனர் மூலம் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று என் அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பின்னர், முதியோருக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பது இப்போது தாசில்தாரால் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. யூனியன் லெவலில் ஒரு டெப்பி தாசில்தாரை நியமித்து கமிஷனர் மூலம் முதியோருக்கு உதவித்தொகை வழங்குவது நலமாகயிருக்கும். எல்லாப் பஞ்சாயத்து தலைவர்களும் அங்கு வருவதால் இந்தந்த ஊர்களில் யார் யார் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும், அதை அவர்கள் சொல்வார்கள். ஆகவே ஏழைகள் உதவித்தொகை பெறுவதற்கு அது வசதியாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்து கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக யூனியனில் ஈ. ஓ. எட்யூக்கேஷன் என்ற ஒரு ஆபீசர் இருக்கிறார். தாலுகா லெவலில் ஒரு டெப்பி இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். ஆக ஒரே வேலையை இரண்டுபேர்கள் கவனித்து வருகிறார்கள். ஆகவே ஈ.ஓ. Education -ஐ அல்லது டெப்பி இன்ஸ்பெக்டரை எடுத்து விடவேண்டும். யூனியன்கள் மூலம் பல ரோடுகள் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. மாவட்ட மன்றங்கள் முன்பு நிர்வகித்து வந்ததை இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நிர்வகிக்கின்றன. அவற்றை ஹைவேஸ்-க்கு மாற்றினால் பஞ்சாயத்து யூனியன் இதர அபிவிருத்தி வேலைகளில் ஈடுபட ஏதுவாக இருக்கும். பஞ்சாயத்து

[திரு. வி. ராமநாதன்] [16th March 1963]

யூனியனுக்கு இருதயம்போல் இருப்பது என்ஜினியரிங் டிப்பார்ட்மென்ட்தான் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு என்ஜினியர்தான் இருக்கிறார். இரண்டு என்ஜினியர்களாவது இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ரோடுகளை ஹைவேஸிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பஞ்சாயத்து வேலைகள் சிறப்பாக நடைபெறும். அடுத்தபடியாக ஜில்லா அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டங்களில் எல்லாம் எம்.எஸ்.ஏ.-க்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்களும் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்கு கமிஷனர்களும் வருகிறார்கள். ஆனால் தாசில்தார்கள் அழைக்கப்படுவதில்லை. அப்படி தாசில்தார் வருகிற ஒரு முறையை ஏற்படுத்தினால் தாசில்தாரிடம் கேட்கவேண்டியதைக் கேட்கமுடியும். பின்னர் மாதர் சங்கங்கள் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. “ஆண்களோடு பெண்களும் சரிதிகர் சமமாக வாழவேண்டுமென்று” சொன்ன அமரகவி பாரதியார் கூறியதை மறுக்காது பெண்களுக்கு வாக்குரிமை, பேச்சுரிமை, தேர்தலில் நிற்பதற்குள்ள உரிமை, பாராளுகிற உரிமை போன்ற எல்லா உரிமைகளையும் அளித்து விட்டு மாதர் சங்கங்களை தடை செய்யவேண்டுமென்று கூறுவது சரியல்ல. பெண்களுக்கும் ஆண்களைப்போல் சரியான சமத்துவம் கொடுத்து அவர்களும் இந்த நாட்டை ஆள வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர் பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளில், சில பள்ளிகளில் பிள்ளைகள் வணக்கம் அண்ணா என்று கூறுகிறார்கள். வணக்கம் ஐயா என்று கூறினால் கூட பரவாயில்லை. பிரிவினை மனப்பான்மை கொண்ட சில ஆசிரியர்கள் அப்படிச் சொல்ல அவர்களை தூண்டி விடுகிறார்கள். அதுவும் அண்ணா என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, காதி மான்யக் கோரிக்கைமீது வெட்டுப் பிரேரணை தந்திருக்கும் நான் என் கருத்துக்களை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(The hon. Member, Sri A. S. Dhakshinamoorthy Gounder was seen leaving the Chamber.)

MR. SPEAKER : The hon. Member, Srimathi A. S. Ponnammal is going to speak. So, the hon. Member, Sri A. S. Dhakshinamoorthy Gounder should be in his seat.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : கதருக்காக, கதர் திட்டத்திற்காக ஆண்டுதோறும் பல லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து வருகிற இந்த நேரத்தில், அப்படி ஒதுக்கப்படுகிற பணம் கொள்கை அடிப்படையில் நியாயம் என்று வாதிக்கலாம். ஆனால் பொருளாதார அடிப்படையில் அது நேர்மையற்றது, பயன் அற்றது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கதர் திட்டத்திற்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் அதற்

16th March 1963] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

கேன்று ஒரு தனி இலாகா வைத்து, அதற்காக லட்சக் கணக்கில் பணம் விரயமாக்குவது, பல அதிகாரிகளை நியமித்திருப்பது போன்ற பல காரியங்களைச் செய்வது நியாயம் அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நெருக்கடி காலத்தில் கதர் திட்டத்திற்காகச் செலவிடப்படும் பணத்தை சிக்கனத்தை முன்னிட்டாவது அந்த இலாகா வேலைகளை டயரக்டர் ஆப் ஹான்ட்லூம்களிடம் (Director of Handlooms) ஒப்படைத்து அந்த இலாகாச் செலவைக் குறைக்க முடியும். அன்று காந்தியார் அன்னிய துணியை பகிஷ்கரிக்கவேண்டுமென்று அவரவர்களே நூல் நூற்று நெய்து உடை அணிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று, அன்னிய நாட்டை எதிர்பார்க்காது நாமே நம் உடைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்ட தத்துவத்தை இன்றும் விடாப்பிடியாக கடைப்பிடிப்பது நியாயமா என்று சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். காந்தியார் காலத்தில்கூட கவி ரவீந்தரநாத் தாகூர் அவர்கள்கூட கதர் திட்டத்தைப் பற்றி குறை கூறியிருக்கிறார். மனிதனின் அறிவு வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்தும் தத்துவம் இந்தக் கதர் திட்டம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்காவை ஒரு “பிரிமிட்டிவ் மெஷின்” (Primitive machine) என்று கூறியிருக்கிறார்கள். முன்னாள் அமைச்சர் ராமனாதன் அவர்கள்கூட கதர் திட்டத்தை குறை கூறியிருக்கிறார்கள். இத் திட்டத்தை நாம் மேலும் மேலும் செயல்படுத்தினால் அது நம் நாட்டின் வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்தும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்காலத்தில், நம் தேவையை நாமே பூர்த்தி செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று அடிப்படையில் அப்படிச் செய்திருக்கலாம். ஏனெனில் அப்போது நாம் துணிக்கு லங்காஷியரை எதிர்பார்த்து நின்றோம். இப்போது நம் நாட்டில் நூற்பாலைகள் ஏற்பட்டு நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் துணியை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் நிலையில் இருக்கிறோம். இந்நிலையில் அப்போது கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கிய தத்துவத்தை இப்போது ஏன் கைக்கொள்ள வேண்டும். இத்திட்டம் வேலையில்லாத மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஏழைகளை கைராட்டை சுற்றி நூல் நூற்க வேலை வாங்கி உற்பத்திச் செலவை அதிகமாக்கி அக்காரியத்தை செய்வதைவிட வேலை வாங்காமலேயே அவர்களுக்கு இந்தத் தொகையை கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் வேறு வேலை செய்ய வகை செய்யலாம். இப்போது நாலு முழம் கைத்தறி வேட்டி 2-½ ரூபாய்க்கு கிடைக்கிறது. கதர் வேட்டிக்கு 5 ரூபாய் கொடுத்து வாங்குகிறதில்லை. இந்த அதிகப் படியான 2-½ ரூபாயை கதர் வாங்க வசதி உள்ளவர்களிடம் வசூல் செய்து அதை இத்தொழிலில் இன்று ஈடுபட்டிருக்கிற ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் வேறுதொழில் செய்து பிழைக்க முடியும். கதர் அதிக நாள் உடைத் தாங்காது என்றும் சொல்கிறார்கள். கதருக்குக் காட்டப்படும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் கைத்தறிக்கும் கிடைத்தால் பல கோடி மக்களுக்கு அது உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [16th March 1963]

12-30
a.m.

மில்லை ஒரு பக்கத்தில் ஆதரித்து, கதரை ஒரு பக்கத்தில் ஆதரிப்பது எந்த அளவிற்கு ஒத்து வரும் என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கதர் குடிசைத் தொழில் என்று சொல்லுவார்கள். குடிசைத் தொழில் வேண்டுமென்றால் இந்த ராட்டை தான் கிடைத்ததா? ஜப்பானில் செய்யக் கூடிய முறையில் ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் ஒரு ஸ்பின்டில், 2 ஸ்பின்டில் என்று வைத்து பவர் கொடுத்து மின்சாரத்தைக் கொண்டு நூல் நூற்றால் என்ன? அதுவும் குடிசைத் தொழில் தானே? அந்த பழங்கால முறையை ஏன் கையாள வேண்டும்? அத்தகைய “ப்ரிமிட்டிவ் மெஷினை” (Primitive machine) ஏன் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்? அறிவு வளர்ச்சி தடைபடக்கூடிய முறையில் ஏன் இருக்க வேண்டும்? இதற்காகச் செலவழிக்கும் பணத்தைக் கொண்டு பல மில்களைக் கட்டினால் பல லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டத்திலே எம்.எல்.ஏ.-க்கள் கலந்து கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கலந்துகொள்ள வேண்டாம் என்று சொல்லும்போது கலந்துகொள்ளக் கூடாது என்று எம்.எல்.ஏ.-க்கள் நினைக்கவில்லை. அவர்கள் அப்படிக் கலந்து கொண்டால் அவர்களுக்கு உரித்தான மரியாதை கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கு அறிவித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் அவர்கள் .....

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அதைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம், வேறு பேசவேண்டியதைப் பேசலாம்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : அதைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை பேச விரும்புகிறேன். பெண்களுக்கு எந்த விதச் சலுகையும் செய்யக்கூடாது . . . (கனம் சபாநாயகர்: அப்படி ஒன்றும் கொடுக்கக் கூடாது என்று அவர் சொல்லவில்லை.) புதுமைக் கவிஞன் பாரதி “வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போம் என்ற விந்தை மனிதர் மாய்ந்து விட்டார்” என்று பாடியுள்ளார். (திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : இதோ அந்த விந்தை மனிதன்.) அப்படிப்பட்ட விந்தை மனிதர் (சிரிப்பு) இங்கே வந்து அமர்ந்து, பெண்களைப் பார்த்து பயப் படக் காரணம் என்ன என்றால், ஒரு வேளை பல ஆண்டுகளாக

16th March 1963] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

விட்டில் பயப்படுத்தப்பட்டதன் காரணமாக, எங்களைப் பார்த்து பயமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார் என்று கருதுகிறேன். அதோடு பெண்கள் சக்தி பெறவேண்டுமென்று, வீயூதி பூசி, 10 பெண்கள் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய, அதிலும் எங்கள் சுதந்திரத்தை பாதிக்கும் அளவில், எங்களுக்குக் கிடைக்காமல் செய்யும் வகையில், இவ்வளவு பெரிய பொட்டு வைத்துக்கொண்டு, இங்கே வந்து அமர்ந்துகொண்டு, பெண்களைப் பற்றி இப்படிப் பேசினார் என்றால், மாணிக்க வாசகப் பெருமான்—“தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே” என்று பாடியிருக்கிறாரே யொழிய, தகப் பனை விடச் சிறந்தவர் என்று பாடவில்லை. அதுவும் .....

MR. SPEAKER : He is the champion of women here.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : அதே போன்றுதான் புதுமைக் கவிஞன் பாரதிசூட “மாதராய்ப் பிறப்பதற்கு நல்ல மாதவம் செய்திடல் வேண்டுமம்மா” என்று பாடியிருக்கிறார்....

MR. SPEAKER : Now the hon. Member can speak about Community Development.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : ஆகையால் இப்பேர்ப்பட்ட யாராவது, விந்தை மனிதர்கள் ஏதாவது சொல்லுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக மாதர் சங்கங்களை அதிகமாக அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யாமல் விட்டு விடக்கூடாது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களையும் மாதர் முன்னேற்றத்தில் பங்குகொண்டிருக்கிற அடிஷனல் டெவலப்மெண்ட் கமிஷனர் அவர்களையும் பெண்கள் சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தேர்தல் சமயத்தில் மாத்திரம் ....

கனம் சபாநாயகர் : மூன்று நிமிஷம் ஆகிவிட்டது. கனம் அங்கத்தினர் ஸப்ஜெக்ட்டுக்கு வரவேண்டும்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : குறிப்பாக, ஒன்றை மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்தல் சமயத்தில் மாத்திரம், பெண்கள் பேசினால்தான் அதிகக் கூட்டம் வருகிறது என்று பெண்களை அந்த சமயத்தில் பயன்படுத்திக் கொண்டு இப்போது பெண்கள் நலனில் அக்கரை காட்டாமல் இப்படிப் பேசினால், அது யாராக இருந்தாலும், வருகிற தேர்தலில் ஒரு பெண்ணினுடைய ஓட்டுக் கூடக் கிடைக்காமல் செய்து இங்கே வராமலிருக்கச் செய்து விடுவோம் என்று நான் சவால் விட்டுச் சொல்லிக் கொள்கிறேன் ....

MR. SPEAKER : So he is justified .....

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : இப்போது நம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் சரியாகக்கூட வேலை நடைபெறவில்லை என்று அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அங்கேயும் சில கட்சிகளைப் புருத்தி வேலை செய்ய விடாது தடுப்பதால் ஒரு சில யூனியன்களில் வேலை

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [16th March 1963]

நடைபெறாமல் இருக்கலாம். குறிப்பாக, மதுரை ஜில்லாவில், நிலக்கோட்டை யூனியனில், எனது சொந்த யூனியனில் நல்ல முறையில் வேலை செய்து மாகாணத்திலேயே முதற் பரிசைப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால் அங்கே இருக்கிற அங்கத்தினர்களும், அங்கே இருக்கிற சேர்மனும், மற்றவர்களும் திறமையாக வேலை செய்த காரணத்தினால்தான் அத்தகைய பரிசை வாங்க முடிந்தது.

சேர்மனுக்கு எந்த வித அதிகாரமும் இல்லை என்று கூறப்பட்டது. அந்த யூனியனில் அப்பாயிண்ட்மெண்ட் கமிட்டித் தலைவர் அவர்தான். பள்ளக்கில் இருக்கிற ஜீப்பை எடுத்துக் கொண்டு இன்னின்ன கிராமங்களுக்குப் போகவேண்டுமென்று முன்னதாகவே கமிஷனர் அவர்கள் சேர்மனுக்கு எழுதி அனுப்பி அவர்களுடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்றெல்லாம் விதிகளை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியனிலுள்ள அத்தனை காரியங்களிலும், கவுன்ஸிலர்ஸ் என்ன ஜிர்மாமம் நிறைவேற்றுகிறார்களோ அதைத்தான் கமிஷனர் நடைமுறையில் அமல்படுத்தவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இந்த நிலையில் தலைவருக்கு ஒரு அதிகாரமும் இல்லை என்றால் அது திறமையற்ற தலைவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளும் வாதம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு பள்ளிப் புத்தகங்களைப் பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜில்லாவாரியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் அதையே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இங்கே இந்த கிராமக் கைத்தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நிறையப் பணங்களை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கதார்தொழிலில் அம்பர் சர்க்காத் திட்டத்தை மீண்டும் அமலுக்குக் கொண்டு வந்தால் பல பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டு, அவர்களுடைய வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள உதவியாக இருக்கும்.

டவுன் பஞ்சாயத்தில் இருக்கக்கூடிய தலைவர்களும், அங்கத்தினர்களும் கூறுகிறார்கள், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கு மாட்சிங் கிரான்ட் நிறையக் கிடைக்கிறது, பல காரியங்களுக்குப் பணம் கிடைக்கிறது, டவுன் பஞ்சாயத்து மாற்றாந்தாய் போல விடப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்கிறார்கள். ஆகையால், அதையும் பரிசீலனை செய்து டவுன் பஞ்சாயத்துக்கும் மாட்சிங் கிரான்ட், சாக்கடைத் திட்ட மான்யப் பணம், குடி தண்ணீர் திட்ட மான்யப் பணம், ஆகியவைகளையெல்லாம் கொடுக்க அமைச்சரவை வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டவுன் பஞ்சாயத்துக்கு எக்ஸிச்யூட்டிவ் ஆஃபீசர் போடுகிறோம். அவர்கள் டெப்யூட்டி தாசில்தார் ரேங்க்கில், அந்த கிரேடில் போட்டால் நிர்வாகத்தில் வரக்கூடிய தபால்களை நல்ல

16th March 1963] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

முறையில் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவும் மெம்பர்களை அனுசரித்துப் போகவும் நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று அதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ரோடு விஷயத்திலே, பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். இப்போது ஏ. பி. ஸி. டி என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட 250 ரூபாய் அல்லது 100 ரூபாய் வரும்படி வரக்கூடிய சிறு சிறு பஞ்சாயத்துக்கள் மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறது. அரசாங்கம் 80 சதவீதம் என்றும் பஞ்சாயத்து 20 சதவீதம் என்றும் வைத்திருந்தாலும், அந்த 20 சதவீதத்தையே கொடுத்து ரோடு போட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதையும் மாற்றி, முடியாத பஞ்சாயத்தாக இருந்தால் வரும்படி இல்லாத பஞ்சாயத்தாக இருந்தால், மிகவும் பிற்போக்கான பஞ்சாயத்தாக இருந்தால், அந்த 20 சதவீதத்தை யூனியனிலிருந்து கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்திரவு பிறப்பித்தால் சாலச் சிறந்தது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது பாசன வசதிகளுக்குப் பணம் கொடுப்பதோடு மாத்திரமல்லாமல் இந்தப் பணியை பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைத்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. தாலுகாவுக்கு ஒரு ஓவர்சியர் என்ற அடிப்படையில் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் இன்னும் சற்று நன்றாக இருக்கும்.

அதே போன்று மேன் பவர் சிரட்டுவதற்கு இப்போது திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அதை அதிகமாக விஸ்தரித்தால் இன்னும் சற்று சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு, இங்கே பேசும்போது வி.எஸ்.ஆர். தேவையில்லை என்று கூறினார்கள். ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் வி.எஸ்.ஆர். அவசியம் தேவை. இப்படி வி.எஸ்.ஆர். இருப்பதன் காரணத்தினால் கூட்டுறவு முறையில் பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முடிகின்றது. அதனால்தான் கூட்டுறவு முறையில் வீடுகள் கட்ட முடிகின்றது. ஹரிஜனங்களுக்கு பால் வழங்கும் சொசைட்டி ஏற்படுத்துகிறோம். அதற்குக்கூட வி.எஸ்.ஆர். இருந்தால்தான் நல்ல முறையில் கண்காணிக்க முடிகிறது. ஆகையால் வி.எஸ்.ஆர். அவசியம் இருக்கவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடுகூட, நான் கன்ஸல்டேட்டிவ் கமிட்டி கூட்டத்தில் கூடச் சொன்னேன், ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுப்பதைப் போன்று மாதர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கேட்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் பால் சொசைட்டி வைக்கவேண்டும் என்று. அப்படி அவர்களுக்கு வைத்துக்கொடுக்கும்போது ஹரிஜன மக்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அளவில் பாதிப் பணத்தை, 250 ரூபாயில் பாதியை, விமென்ஸ் வெல்ஃபேர் டிபார்ட்மெண்ட்டிலிருந்து கொடுத்துவிட்டு பாக்கிப் பாதியை அரசாங்கத்திலிருந்து கடனாகக் கொடுக்க

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [16th March 1963]

வேண்டும். அப்படி வருவாய் வரக்கூடிய வகையில் செய்துகொடுத்தால், கிராம மாதர் சங்கங்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. S. DHAKSHINAMOORTHY GOUNDER—Rose.

MR. SPEAKER : Let not the hon. Member go near the danger zone.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சகோதரி பொன்னம்மாள் பெண்களைப் பற்றி நான் ஏதோ சொல்லியதாகச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே என்னுடைய வழிபடும் தெய்வம் பெண் உருக்கொண்ட அபிராமியாக அமைந்திருக்கிற பராசக்தி என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையினால், பெண்மைக்கு எந்த விதத்திலும் மாசுபடுத்துவதற்கு நான் அருகன் அல்ல. அதுமாத் திரமல்ல. பெண்களுக்கு இயற்கையாக உள்ள தாய்மைப் பணியைப்பற்றி கூறினார்கள் மணிவாசகப் பெருமான்.

கனம் சபாநாயகர் : அவ்வளவு தானே? கனம் அங்கத்தினர் முடித்துவிட்டீரும். மேலும் பாடத் தொடங்கவேண்டாம்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : முடித்துவிடுகிறேன். அவ்வளவுதான். மணிவாசகப் பெருமான் “பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து . . .” என்று கூறியிருக்கிறார். தாய்ப் பணியாகிய இயற்கை கருவூலத்திற்கு மாசு வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சித்தான் அதையெல்லாம் சொன்னேன்.

MR. SPEAKER : I hope the hon. Lady members will appreciate the humour of the hon. Member and will not take it very seriously or personally.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத்தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மீதும், கதர் திட்டத்தின் மீதும் கோரப்பட்டிருக்கிற மான்யத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற வெட்டிப் பிரேரணைகளை ஒட்டி, சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டத்தினுடைய அடிப்படையில் உரிமைகளை ஆங்காங்கு பகிர்ந்து கொடுக்கவும் அதன் மூலமாக எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற நன்மைகளினை மிக நல்ல முறையில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே நோக்கத்தோடும் ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புகள் ஆங்காங்கு நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை, நாம் அனைவரும் நன்கு உணர்கிறோம். அந்த முறையில் ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற தன்மையையும், அவைகளிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பணிகளையும் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற அத்துணை உறுப்பினர்களும் நன்கு வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதிகாரங்களும், உரிமைகளும் ஊராட்சி மன்றங்களின் இடத்தில் ஒப்படைக்கப்படவும், அந்த ஊராட்சி மன்றங்கள் கல்வியைப் பொறுத்து,

16th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மருத்துவத்தைப் பொறுத்தும், பொது நலத்தைப் பொறுத்தும், விவசாயம் வளர்கின்ற தன்மையைப் பொறுத்தும், சிறு தொழில் களை ஆரம்பிப்பதைப் பொறுத்தும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆரம்பித்த மக்களுடைய அறிவு, ஆற்றல், அவர்களுடைய பொருள், உழைப்பு ஆகிய அத்துணையையும் ஒன்று சேர்ப்பதைப் பொறுத்தும், பயன்படவும் ஆன நல்ல நோக்கம் என்ற முறையில் வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். ஆங்காங்கு சுறுசுறுப்பாக பணிகளை இயற்றவும், நேரடியாகவும், எளிதாகவும், விரைவாகவும் பிரச்சனைகளை அணுகவும், அப்படி அணுகுவதன் மூலமாக மக்கள் எதிர்பார்க்கின்ற பயன்களை விளைப்பதற்கும், இத்தகைய ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகள் நல்ல முறையில் பயன்படுவனவாகும்.

இப்பொழுது அந்தக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரைக்கும் யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. அதிகாரிகள் தடைமுறைப்படுத்துகிற அளவிலே ஆங்காங்குச் சிலபல குறைகள் இருப்பதை மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். அத்தகைய குறைபாடுகளை எடுத்துச்சொல்கிறார்கள் என்றால் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் கொண்டிருக்கிற அடிப்படை நோக்கத்தையே மறுக்கிறார்கள் என்று யாரும் கொள்ளத் தேவையில்லை. எல்லாத் துறையிலும் சிலபல குறைபாடுகள் இருப்பதைப்போலவே, இந்தத் துறையிலும், அதுவும் மக்கள் கண்களில் படுகின்ற அளவுக்கு, மக்களால் எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற விளைவுகள் விளையாத அளவுக்கு இருக்கின்றன. கூறப்படுகின்ற சிலபல குறைபாடுகள், ஆங்காங்குக் களையப்படவேண்டுமென்பதற்கான காரணங்களை உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கல்வியைப் பொறுத்து ஆங்காங்கு விரிவாக வளர்வதற்கான முறையில் ஊராட்சி மன்றங்கள் பணிகள் ஆற்றிவருகின்றன. அதற்குக் கல்வித் துறையும் ஓரளவுக்கு உதவி செய்துவருகிறது. இப்படி ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் இருக்கிற பல்வேறு பணிகளைச் செய்கின்றபொழுது, ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புத் தலைவருக்கும், அதிலே அரசினரின் சார்பாக அமர்த்திருக்கும் ஆணையாளருக்கும் சிலபல இடங்களில்—எல்லா இடங்களிலும் கூட அல்ல—சிலபல இடங்களில் ஏற்படுகின்ற பிணக்குகள் காரணமாகவும், வேறுபாடுகள் காரணமாகவும், ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் பணிகள் தடைப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விளக்கங்களை உறுப்பினர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் தலைவருக்கு இருக்கக் கூடிய உரிமைகளின் அளவைப்பற்றியும், ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆணையாளராக இருப்பவருக்கு இருக்கிற உரிமைகளைப் பற்றியும் சில பிரச்சனைகள், வழக்கு மன்றம் சென்றுகூட தீர்க்கப்படவேண்டுமென்ற நிலையில் சில இடங்களில் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் தலைவருக்கும், அதன் ஆணையாளருக்குமுள்ள பிணக்குகளின் காரணமாக, இந்தப் பணிகள் கேடுறமல் இருப்பதற்கு எவ்வளவு விரைவிலே நடவடிக்கை எடுக்க அரசினர் முன்வரவேண்டுமோ, அவ்வளவு விரைவிலே நடவடிக்கை எடுக்க முன்வரவேண்டும்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [16th March 1963]

அந்தப் பிணக்குகள் ஏற்படுவதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்னவென்று கண்டு அந்த நிலைமைகளை அகற்றுவதற்கு முயலுதல் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பிணக்குகள் ஏற்படாத அளவுக்குத் தடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பிணக்குகள் தொடர்ந்திருக்குமானால், அந்தப் பிணக்குகள் ஏற்படாத அளவுக்கு தவிர்ப்பதற்கு முறைகளை விரைவிலே ஏற்படுத்துவதற்கு அரசினர் முன்வருதல் வேண்டும். அதன் காரணமாக ஒரு ஊரிலுள்ள ஆணையாளர், வீம்புக்காகத் தாம் அந்த ஊரிலேயே இருந்து தீரவேண்டுமென்று முயலுவதிலும், ஆணையாளரை வேறு ஊருக்கு மாற்றியே தீருவது என்று ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புத் தலைவர் முயலுவதிலும் ஏற்படுகின்ற போட்டிகளின் விளைவாக, ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புப் பணிகள் நிறைவேறாமல் போகின்றன.

மேலும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவரும், ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புத் தலைவரும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற வகையிலே, இரு வேறு கருத்துகள் வழங்கப்பட்ட தன்மையைப் பார்க்கிறோம். இப்பொழுது பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களெல்லாம் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற ஊராட்சிமன்ற உறுப்பினர்களாலும், ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் தலைவர்களெல்லாம் ஆங்காங்கு இருக்கிற ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஊராட்சிமன்றத் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, பொது மக்கள் அத்தனை பேர்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற தலைவராக அமைகின்ற முறையில் தேர்தல் அமையுமானால், சில பல சங்கடங்கள் தவிர்க்கப்படும் என்ற கருத்தைப் பலரும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஊராட்சிமன்ற உறுப்பினர்களால் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற முறை இருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையே ஏற்படுகின்ற மாச்சரியங்கள், அரசியல் கட்சிகளின் சார்பாக ஏற்படுகின்ற வாதப் பிரதிவாதங்கள், சர்ச்சைகள் ஆகியவற்றின் காரணமாக ஏற்படும் விளைவுகள் ஒருபுறம் இருந்தாலும்கூட, ஊராட்சிமன்ற உறுப்பினர்களிடையே 2, 3 கட்சிகள், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எந்த நிலையைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அத்தகைய கட்சிகள் ஏற்படுவதற்கு அந்த முறை வித்திகுகின்றது. ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சிமன்ற தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்கள் ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். அரசியல் கட்சி வேறுபாடுகள், நிலைமைகள் அரசியல் வெளி உலகத்தில் எப்படியிருந்தாலும், ஊராட்சி மன்றத்திற்கு உள்ளேயே நிர்வாக முறையில் தலையிடும் அளவுக்கு, அவ்வப்பொழுது தலைநீட்டும் அளவுக்கு இரண்டு பெரிய கோஷ்டிகளாக, முடிந்தால் 3 கோஷ்டிகளாக, 4, 5 கோஷ்டிகளாகப் பிரிந்து, ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்டு செயலாற்றுகிற சூழ்நிலை, ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் தலைவர் தேர்தலின் காரணமாக ஏற்படுகிறது என்பதைப் பலரும் நன்றாக

16th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அறிவார்கள். ஊராட்சி ஒன்றிப்புத் தலைவரையும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவரையும் நேரிடையாக மக்கள் தேர்ந்தெடுப்பதில் அரசினருக்குச் சிலபல சங்கடங்கள் இருக்கக்கூடும். இருப்பினும், அதிலே ஏற்படும் சங்கடங்களை விட, தீங்குகளைவிட, ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்கள் சேர்ந்து ஒன்றிப்பின் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதினால் ஏற்படுகின்ற சங்கடங்களும், ஏற்படுகின்ற தீங்குகளும் அதிகமாக இருக்கின்றன. மேலும், ஊராட்சிமன்றத் தலைவராக இருப்பவரே, ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் தலைவராக இருப்பதினால், ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் பணிகளையும், ஊராட்சி மன்றத்தைச் சேர்ந்த பணிகளையும் அவரே செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை மாறுவதற்குக்கூட, ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புத் தலைவர் அந்த ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் கீழே இருக்கிற பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை அமையுமானால், இந்தப் பிரச்சனை நீங்குவதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படக்கூடும். மேலும், இத்தகைய ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பை ஏற்படுத்தியதின் நோக்கம், ஆங்காங்கு விரைவாகப் பணியாற்றுவதற்கும், அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் தங்கள் தங்கள் பகுதி வளம் பெற, வசதிகள் பெருக, வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட மிக அக்கறையோடு பணியாற்றுவதற்கும் வழிவகைகள் ஏற்படும் என்பதுதான்.

இப்பொழுதே, சிற்றூர்ப்புறங்களில் வாழ்க்கைக்கான வகைகளும், வசதிகளும் இல்லாத காரணத்தினால், நகர்ப்புறங்களை நோக்கி மக்கள் நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் மக்கள் எண்ணிக்கைக் கணக்கு நமக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வாழ்வதற்கேற்ற வசதிகளும், வாழ்க்கையை ஈடேற்றுவதற்கு ஏற்ற வாய்ப்புக்களும் அற்று இருக்கிற காரணத்தினாலே, அத்தகைய வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கின்ற இடமாகிய நகர்ப்புறங்களை நோக்கி மக்கள் நகர்கிறார்கள். ஒரு 10 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பாக பெரிய நகரங்களிலிருந்த மக்களின் எண்ணிக்கையைவிட, அங்கேயே இருக்கிறவர்கள் வளர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதைவிட, நகர்ப்புறங்களுக்கு வந்து சேர்ந்தவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகம் வளர்ந்திருக்கிறது என்றுதான் கூறவேண்டும். நகர்ப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கே வேலை வாய்ப்பு தேடித்தருகிற அளவுக்கு நகரங்கள் தன்னிறைவு பெற்று அமைந்திருக்கின்றனவா என்றால், இல்லை. சிற்றூர்ப்புறங்களிலிருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு மக்கள் வராமல் தடுக்கவேண்டுமென்றால், சிற்றூர்ப்புறங்களில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தேடித்தர வேண்டிய பொறுப்புடையவர்களாகிறோம். அந்தப் பொறுப்பை ஊராட்சி மன்றங்கள்தாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்கிற முறையிலே, ஆங்காங்கு புதிய புதிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கான வசதிகளைச் சொல்லவும், அதற்கான வழிமுறைகளைக் கூறவும் ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்புகள் மூலம் அதிகாரிகள் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் அமர்த்தப்பட்ட காலத்திலிருந்து எந்த அளவுக்குப் பயன்பட்டார்கள் என்பதையும், அவர்களுடைய

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [16th March 1963]

அறிவும், ஆற்றலும், நேரமும், கவனிப்பும், உழைப்பும், பொருளும் மற்றவைகளும் எந்த அளவுக்கு ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புகளின் நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு பயன்பட்டு வந்திருக்கின்றன என்பதையும் நாம் கண்காணிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த முறையில் அங்கே சிறு சிறு தொழில்கள் வளம் பெறுவதற்கான வழிகளைச் செய்து தர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதற்கான வாய்ப்புக் கூறுபாடுகள் எல்லா ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புகளிலும் ஒரே வழியில் இருக்க நியாயமில்லை. ஆங்காங்கே இருக்கிற இயற்கை நிலையைப் பொறுத்து, கனி வளங்களைப் பொறுத்து, மூலப் பொருள்களைப் பொறுத்து, என்னென்ன தொழில்கள் ஆரம்பித்தால் நல்லது, என்னென்ன தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதன் மூலமாக வருவாயையும், வசதியையும் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைக் கண்டு அறிந்து கூறுவதற்கு அதிகாரிகள் முதலிலே தங்களுடைய முழு ஆற்றலையும், அறிவையும் செலவழிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அத்தகைய வாய்ப்புகள் இருக்கிற இடங்களில், மூலதனத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதனைப் போட அந்த ஊரிலே இருக்கிற ஓரிருவர் முன்வராவிட்டாலும், மக்கள் அத்துனைப் பேரும் கூட்டுறவு முறையில் மூலதனம் போடுவதற்கும், அந்தத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கும், கூட்டுறவுத் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதன் மூலமாக வேலையில்லாத தினாட்டத்தை ஓளவு போக்குவதற்கும் முன்வர வேண்டும். ஆங்காங்கு கிடைக்கிற சிறு சிறு மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு, ஜப்பான் நாட்டைப் போல் சிறு சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டும். அப்படி ஆரம்பிக்கும் தொழில்களிலிருந்து கிடைக்கிற சரக்குகள் மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிற அளவுக்கு, மக்கள் விரும்புகிற அளவுக்கு, சந்தையில் விலை போகிற அளவுக்கு அமைந்திருக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு உழைப்பின் மூலம் வருகின்ற ஊதியம் அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்தக் கூடிய அளவுக்குப் போதுமானதாக இருக்க வேண்டும். ஏதோ பேருக்கு தொழிலை ஆசம்பித்து விட்டோம், தொழில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, நாளைக்கு பேர் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லாமல், ஆரம்பிக்கிற தொழில் பணம் ஈட்டித் தருகிற ஒன்றா? அதனால் வருவாய் ஏற்படுமா? சந்தைக் கூடங்களில் மக்கள் விரும்புகிற முறையில் உற்பத்திப் பொருள்களை உருவாக்கித் தருமா? அந்த அளவுக்கு மூலப் பொருள்கள் அமைந்திருக்கின்றனவா என்ற ஆராய்ச்சியை ஆங்காங்கு இருக்கும் ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் அதிகாரிகள் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சிறு சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சிகள் இப்பொழுது திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும்கூட அந்த நிலைமைகள் மேலும் மேலும் வளர வேண்டும்.

நாட்டினுடைய பொதுநிலைமையைப் பார்த்தால், இன்று காலைப் பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கிற புள்ளி விவரக் கணக்குப்படி பார்த்தால், நாட்டினுடைய பொதுவருமானத்தைப் பார்க்கிறபொழுது

16th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1960-61-ல் ரூ. 295.70 என்று இருந்தது. 1961-62-ல் ரூ. 293.40 ஆகி, கிட்டத்தட்ட ரூ. 2.30 பொதுவருமானத்தில் ஓராண்டு காலத்தில் நாட்டிலுடைய நிலைமை இறங்கி இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அதற்குக் காரணம் சொல்லும்பொழுது, வறுமை நிலை உயர்ந்திருப்பதுதான் என்றும், 1960-61-ல் 295.70 ஆக இருந்தது, 1961-62-ல் ரூ. 293.40 ஆகி, ரூ. 2.30 இறங்கி இருக்கிறது என்றும் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கான காரணத்தை பொருளாதார நிபுணர்கள் மேலும் எடுத்துச் சொல்லுகிறபொழுது, இந்த வருமானம்கூட பண வீக்கத்தின் காரணமாகவும், பணத்தின் மதிப்பு குறைந்திருப்பதன் காரணமாகவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதை உண்மையான வருமானமாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இல்லை என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே, மக்களுடைய வாழ்க்கை வருமானம் அதிகரிக்கும் அளவுக்கு சிறு சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்தவும், குறைந்தவர்களை வைத்துக்கொண்டு கூட்டுறவு முறை மூலமாகப் பொருள்களையும், மூலதனத்தையும் சேர்க்கவும், மேற்கொள்ள வேண்டிய முழுப் பொறுப்பை ஏற்கவும் ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புகள் முன்வரவேண்டும். அந்த வாய்ப்புக் கூறுகளை அதிகமாக ஆக்கும் அளவுக்கு, சென்ற 3, 4 ஆண்டுகளிலே நிலைமைகள் வளர்ந்திருக்கின்றனவா? என்று பார்த்தால், எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வளரவில்லை என்றுதான் பல உறுப்பினர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவரும், இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினருமான திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் இந்தக் கருத்தை அமுத்தம் திருத்தமாகக் கூறினார்கள். ஆகவே, நிர்வாகத்தை இயக்குகின்ற முறையிலே அதிகத் தீவிரம் காட்டுதல் வேண்டும். அதில் மும்முரமாக ஈடுபடவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதற்காகத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களின் ஒன்றிப்புக்கு அளிக்கப்படுகிற மானியத்தைப் பொறுத்த வரையில், எந்த வகையிலே அதை முன்னேற்றுவது என்ற முறையிலேகூட பல்வகைக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு இருக்கிற ஊராட்சி மன்ற ஒன்றிப்பில் இருக்கும் மக்களின் எண்ணிக்கைக் கணக்கை வைத்தா? அல்லது அதன் தேவையை அடிப்படையாக வைத்தா? அல்லது ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்பின் கீழ் இருக்கும் ஊராட்சி மன்றங்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தா? என்று பார்க்கும் பொழுது, அந்தந்த நிலைமையைப் பொறுத்து, அந்தந்தத் தேவையைப் பொறுத்து, மூன்று வகைகளிலேயும் கணக்கிடுதல் வேண்டும். எல்லா நிலைமைகளுக்கும், எல்லா வகையான மான்யத்திற்கும், எல்லா வகையான சலுகைகளுக்கும், இந்த மூன்று முறைகளையும் ஒன்றாக வைத்துப் பார்ப்பதற்கில்லை. சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், மக்களுடைய எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு, சாலையின் அளவை நிர்ணயிக்க முடியாது. அந்தந்த ஊராட்சி மன்றங்களின் தேவையைப் பொறுத்துத்தான் அதற்குக் கொடுக்க வேண்டிய மானியம் அமையும். அங்கே ஏற்படும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [16th March 1963]

மருத்துவ வசதி, பொது நல வசதி, இவற்றைப் பார்க்கும்பொழுது, ஆங்காங்கே இருக்கும் மக்களுடைய எண்ணிக்கையின் அளவைக் கணக்கிட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். குறிப்பிட்ட வேறு பல நிலைமைகள், உரிமைகள், வாழ்வுக்கான ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தித் தருகிற மூலையில் ஊராட்சி மன்றங்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்துக் கணக்கிட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் பாடுபடுத்தி, முழு வாய்ப்பும் ஒன்றிப்புக்குப் போய்ச் சேருகிற நிலைமைகளை ஏற்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

பொதுவாக, எப்படி இதனுடைய உரிமையையும், மற்றவற்றையும் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்று அறியாத வகையிலே சிறு ஊர்ப் புறங்களில் உள்ள பெருங்குடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்ற கருத்து எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு ஊக்கம் தந்து அவர்களுடைய வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவதற்கும், சிறு பாசனத் திட்டங்கள் போன்றவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கும் முழு முயற்சிகளை ஊராட்சிமன்ற ஒன்றிப்புகள் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் தூண்டுதல் செய்யும் பெரு முயற்சியை அரசினர் மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மாதர் சங்கம் அமைப்பைப் பற்றி சில உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். அது நன்றாக இயங்கவில்லை என்றும், அவ்வாறு நன்றாக இயங்காத ஒன்று இருப்பதைவிட அதை எடுத்து விடலாம் என்ற கருத்திலேதான் சில உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைக் கூறினார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். மாதர் சங்கம் அடியோடு வேண்டாம் என்ற அடிப்படையில், கூடவே கூடாது என்ற அடிப்படையில் தெரிவித்திருப்பதாக எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை. அப்படி இயங்காத ஒன்று இருப்பதைவிட இல்லாமல் இருப்பது மேல் என்று சொல்லுவதன் அறிகுறி, அதை நன்றாக இயங்க வைக்க வேண்டுமென்ற அளவிலே, எதிர்மூலையிலே வற்புறுத்தும் ஒன்றாக அமைகிறது என்ற அளவிலே கனம் பெண் உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். தவறாகக் கருதிச் சினங்கொள்ளக் கூடாது. (சிரிப்பு.) அந்த முறையிலேதான் இங்கேயுள்ள பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதைத்தான் நானும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

கதர் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அரசினர் பல்வேறு பிரச்சனைகளில் மீண்டும் தங்களுடைய சிந்தனையைச் செலுத்தி, சிலபல சீர்திருத்தங்களையும், மாற்றங்களையும், போக்குகளையும் தொடர்ந்து எடுத்துக் கொண்டு வருவதைப் போலவே, கதர் திட்டத்தைப் பொறுத்தும் மீண்டும் சிந்தித்து நல்லதொரு சீர்திருத்தமான முடிவை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். கதர் திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தை ஒரு துல்லிய அளவிலே அரசினர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் :

16th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

“கதர் இயக்கத்தைப் பரப்புவதற்கென்றே அகில பாரத சர்க்கா சங்கத்தை காந்திஜி நிறுவினார். நாடு அந்நிய ஆட்சியின் கீழ் இருந்தபோது கைராட்டையும், கதரும் சர்க்கார் உதவியின்றி, மக்களின் தேசிய உணர்ச்சியால் வளர்க்கப்பட்டன. தேசியப் போராட்டத்தின் சின்னமாக கதர் உடை விளங்கியது. நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பின் கதர் ஒரு அரசியல் வேதாந்தம் என்ற எண்ணம் மாறி, அது நாட்டின் பொருளாதாரத் திட்டத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றது. ராஜ்யங்களின் நிர்வாகப் பொறுப்பை மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஏற்று ராட்டையும் கிராமப் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான ஒரு கருவியாகச் செய்தனர். அந்நிய ஆட்சிக் காலத்தில் அதை எதிர்த்துப் போராடும் சின்னமாக விளங்கிய ராட்டை இன்று சுயதேவைப் பூர்த்திக்காகவும், சமூகத்தில் நிலவும் வறுமையை ஒழிப்பதற்காகவும் நடைபெறும் போராட்டத்தின் சின்னமாக மாறிவிட்டது.”

ஒரு அரசியல் சின்னமாக விளங்க, ஒரு அரசியல் ஒழுக்கத்தைக் கொடுக்க, தானே உழைக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தைத் தர, அந்நியருக்கு அடிமைப்பட்டு இருக்கக் கூடாது என்ற எழுச்சியைத் தர, ஒரு அரசியல் சித்தாந்தமாக இருக்க, இந்தத் திட்டம் காந்தியாரால் உருவாக்கப்பட்டது என்று தெரிவிக்கப்பட்டுருக்கிறது. அடிப்படை சித்தாந்தங்களின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்படுகிறது என்றாலும், அதற்காக சிலபல கஷ்டங்களையும், நஷ்டங்களையும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்றாலும் கூட, அதிலே பொருள் இருக்க முடியும். அந்த சித்தாந்தங்களின் படி அன்றைக்கு இந்தக் கதர் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நோக்கம், முக்கியத்துவம் மாறிவிட்டன. அதுவும் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு மாறிவிட்டன என்ற கருத்து தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இந்த அரசியல் சித்தாந்தத்தை ஒட்டித்தான் இந்தக் கதர்த் திட்டம் போற்றப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் அந்த எண்ணம் மாறி, இப்பொழுது பொருளாதாரத் திட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் கதர் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த தூவிலே தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொருளாதாரத் திட்டத்தை வளர்க்கும் அடிப்படையிலே இந்தத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறதா, அத்தகைய பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பதற்கு வேறு வகையிலே திட்டம் காணமுடியுமா என்ற முறையிலே ஆராய்ந்து பார்க்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒரு சித்தாந்தம், ஆகவே இதைப் பெறுவதற்கு கஷ்டங்களையும், நஷ்டங்களையும் வேறு பல வகைகளில் ஏற்றுக் கொள்வதில் தவறு இல்லை என்று சொல்வதில் பொருள் இருக்க முடியும். ஆனால் அந்த எண்ணம் இப்பொழுது மாறிவிட்டது, அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அது அணுகப்படவில்லை, தானே கூற்று, தானே நெய்து, தானே உணர்ச்சி பெற்று உழைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்படவும், பிறருக்கு அடிமையாகாமல் தன்னாதானே உரிமையுள்ள மனிதனாக ஆக்கிக் கொள்ளவும் பயன்படும் சித்தாந்தமாக கதர்த் திட்டம் விளங்குகிறது என்று

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [16th March 1963]

கூறினால், அதிலே பொருள் இருக்க முடியும். இந்த எண்ணம் மாறு பட்டதாக இப்பொழுது இருக்கிறது. இந்த எண்ணம் பொருளாதார அடிப்படையில் நிறைவேறும் அளவுக்கு இருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

இப்பொழுது மாநிலத்திலுள்ள நிர்வாகப் பொறுப்பை மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் ஏற்கப்பட்டு நிறைவேற்றும் அடிப்படையில் இருக்கிறதா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்நிய ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடும் சின்னமாக இருந்த ராட்டை இன்று சமுதாயத்தின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். வறுமையை ஒழிப்பதற்கு இந்தத் திட்டம் இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த இரண்டு நோக்கங்களை எவ்வளவு தூரம் நிறைவேற்றக்கூடியதாக இருக்கிறது இந்தத் திட்டம் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் புத்தகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிற கணக்கை விவரித்து நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதப்படி கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கணக்கின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இந்தியா முழுவதிலும் இருக்கக்கூடிய ஆலைகளின் எண்ணிக்கை 479. அதற்குச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிற மூலதனம் 122 கோடி ரூபாய். அதேமாதிரி கதர் வளர்ச்சிக்கு போடப்பட்டிருக்கிற மூலதனம் 55 கோடியே ஐம்பது லட்சம் ரூபாய். இந்த 479 ஆலைகளுக்கும் போடப்பட்ட மூலதனம் 122 கோடி ரூபாய் என்றால் கதருக்கு போட்டிருக்கும் மூலதனம் 55 கோடியே ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் ஆகும் என்று இந்தப் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆலைகளில் வேலை செய்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கை எட்டு லட்சத்தி தொண்ணூராயிரம் பேர்கள். ஐம்பத்தைந்து கோடியே ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் மூலதனம் போட்டு நடைபெறுகிற கதர்த் தொழிலில் வேலை செய்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கை 15 லட்சம் பேர்கள். ஆக இரண்டுமடங்கு அதிகமாக ஆகிறது. இந்த அளவில் வைத்துக்கொண்டாலும்கூட 122 கோடி ரூபாய் கதருக்கு செலவழிக்கப்படுகிறது என்று கணக்குப் போட்டாலும் இன்னொரு பங்கு உயருகிறது. எட்டு லட்சத்தி தொண்ணூறு ஆயிரம் பேர்கள் ஆலைகளில் வேலை செய்கிறார்கள் என்றால் ஐம்பது லட்சம் பேர்கள் கதரில் ஈடுபடுவார்கள். இப்படி மேலெழுந்த வாரியாகக் கணக்கு வரும். ஆனால் வருமானத்தைக் கணக்கிட்டால் 122 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போடப்பட்டுள்ள ஆலைகளில் வேலை செய்கிற ஒரு தொழிலாளிக்கு ஓராண்டு வருமானம் 780 ரூபாய் என்று கணக்கிட்டால், கதர் தொழிலில் ஈடுபடுகிற தொழிலாளிக்கு ஓராண்டுக்குக் கிடைக்கும் பணம் 46½ ரூபாய் என்று கணக்கு வருகிறது. இந்தப் புள்ளி விவரம் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் நான்கு லட்சத்தி இருபத்திரண்டாயிரம் பேர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கதர் இலாகாவின் கீழ் காந்தி கிராமத்தின் கீழ், மற்றும் இரண்டு ஸ்தாபனங்களின்கீழ் வேலை செய்கிற

16th March 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மொத்தம் நூற்பவர்கள், துணி உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் நான்கு இலட்சத்து இருபத்து இரண்டு ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஓராண்டுக்கு ஒரு கோடியே 99 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவுக்குத் தான் வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் ஆலைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிக்கு ஆண்டொன்றுக்கு கிடைக்கும் வருமானம் ரூ. 780-ஆக இருக்கிறது. கதரை நம்பி வாழும் தொழிலாளிக்கு சராசரி 46½ ரூபாய்தான் ஆண்டொன்றுக்கு கிடைக்கிறது. கிட்ட தட்ட மாதம் ஒன்றுக்கு நான்கு ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. இது எப்படி பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற திட்டமாக இருக்க முடியும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். வறுமையிலிருப்பவர்களுக்கு இதன் மூலமாக ஓரளவாவது வருமானம் கிடைப்பது நல்லதுதான் என்று குறிப்பிட்டாலும்கூட, இந்தத் தொழிலாவது வளர்ச்சி பெறுகிறதா என்று பார்த்தால் ரூபாய்க்கு ஐந்தனு கழிவு (ரிபேட்) கொடுத்துத் தான் விற்றுத் தீர வேண்டிய அளவுக்கு நாட்டு மக்களால் விரும்பப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. இந்தத் தொழிலை நம்பி வாழ்கிறவர்கள் முழுவதும் இதையே நம்பி இல்லாமல் வேறு தொழிலையும் செய்தே தீர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏதாவது கிடைக்கிறதே என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். 55½ கோடி ரூபாய் முடக்கப்பட்டும் நல்ல வருமானத்தைக் கதர் தொழில் ஈட்டித்தரவில்லை. ரூ. 55 கோடிக்கு நல்ல பலன்தரும் திட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கலாம். அப்படி உருவாக்குவதன் மூலமாக வருமானம் பெருக வழி ஏற்படும். அந்த வகையில் வாய்ப்பு வசதிகளை செய்து தருதல் வேண்டும்.

மற்றொன்றைப் பார்க்கும்போது இதுவும் கைத்தறியின்கீழ் வருகிறது. கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிரச்னை, கதர் பிரச்னை என்ற இரண்டும் ஒன்றாக வருகின்றன. ஓரளவு பார்க்கும்போது கதர் கைத்தறியின்கீழ் தான் வருகின்றது. கைத்தறி நெசவாளர்கள் தொடர்ந்து கைத்தறித் தொழிலை நம்பி வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இந்தத் தலைமுறையைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு அந்தத் தொழிலைக் காப்பாற்றித்தர வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களை மெல்ல மெல்ல புதிதாக வளருகிற வேறு பல தொழில்களில் ஈர்க்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை வரும் காலம் வரையில் இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய தேவைகளையும் நாம் கவனித்தாக வேண்டும். அவர்களைக் காப்பாற்றியே தீர வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். வேறு பல தொழில்களில் அவர்களை இன்னும் ஈர்க்கப்படாத நிலையில் அவர்களை காப்பாற்றியே தீர வேண்டிய நிலைமை அரசுக்கு இருக்கிறது. 80-ம் நம்பர் நூலாக இருந்தாலும், 60-ம் நம்பர் நூலாக இருந்தாலும் அதை ஆலைகளில் நூற்றாலும் கையால் நூற்றாலும் டெக்ஸ்சர் ஒன்றுதான். கைத்தறி தொழிலை நம்பி வாழ்கிறவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக அதற்குச் சில பல சலுகைகளைத் தரவேண்டும் என்பதற்காகக் குறிப்பிட்டேனே தவிர வேறு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [16th March 1963]

ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் கதரைப் பொறுத்த வரையில் அப்படி அல்ல. இது தொடர்ந்து இருந்து வரும் ஒரு தொழில் அல்ல. புதிது புதிதாகக் கதர்த் தொழிலை உருவாக்குகிற நிலைமையில் அரசு இருக்கிறது. அந்த எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டு வருகிறது. அந்தத் தொழிலில் மேலும் மேலும் ஈடுபடுகிறபடி அவர்களால் போதிய வருமானம் பெற முடியவில்லை. எனவேதான் அதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கதரில் சிலர் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதைப்பற்றி நான் குறை கூற முன்வரவில்லை. பலருக்கு பல்வேறு தொழில்களில் விருப்பம் இருக்கலாம். கதர் வேண்டும் என்ற விருப்பம் உடையவர்களும் இருப்பார்கள். அதற்குத் தனியாக அகில இந்தியா சர்க்காசுங்கம் போன்ற ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் இவர்களுடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடும். ஆனால் அரசாங்கத்தின் பெரும் பொருள் அதில் செலவழிக்கப்படும்போது அதனைக் கண்டிக்காமல் இருக்கமுடியாது. நாட்டின் பொது வருமானத்தில் ஒரு பகுதி அதில் முடக்கப்படுமானால் எந்த அளவுக்கும் பெரும் நன்மையை அடைய முடியாது. இந்தத் தொகை மற்ற துறைகளில் செலவழிக்கப்படுமானால், மக்களுடைய வறுமையை, தொல்லையை நீக்குவதற்கு வழிவகை ஏற்படும். அந்த முறையில் கவனம் செலுத்திச் சமுதாய வளர்ச்சி திட்டங்களையும், சீர்திருத்தத்தையும் மேற்கொண்டு, இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நடைமுறையில் இருந்துவரும் குறைபாடுகளையும் குற்றங்களையும் கண்டறிந்து, ஆராய்ந்து, அவைகளை நீக்க அரசினர் முன்வரவேண்டும். அப்படி நீக்குவதற்கான முழு முயற்சியையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதம் நான்கு மணி நேரம் நடந்தது. இருபத்தைந்து கனம் உறுப்பினர்கள் இதில் கலந்துகொண்டார்கள். இந்த விவாதம் கிராம வளர்ச்சியைப் பற்றியதுதான். நம்முடைய நாட்டில், 'கிராமாந்திரம்' என்றாலோ, 'கிராமங்கள்' என்றாலோ நமக்குக் கொஞ்சம் அலட்சியம்தான். நம்மையும் அறியாமல் அலட்சியம் ஏற்படுவதுண்டு, நாமெல்லோரும் கிராமப் புறங்களிலிருந்து வருகிறவர்கள். கிராமம் நமக்குத் தேவைப்படுகிறது, கிராமம் இல்லாமல் வாழ்க்கை இல்லை என்று தெரிந்திருந்தாலுங் கூட, 'கிராமம்' என்றாலே சில சமயங்களிலே கொஞ்சம் 'சப்' பிட்டுப் போகிறது. அதேமாதிரி, கிராம வளர்ச்சியைப் பற்றிய இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய விவாதம் வரும் போது, 'சப்' பிட்டுப் போய்விடுமோ என்று சில பேருக்குக் கவலை இருந்திருக்கலாம். ஆனால், அந்தக் கவலையைச் சில கனம் உறுப்பினர்கள் தீர்த்துவிட்டார்கள்.

வேறு சில சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பத்திரிகைகளிலே நாம் பார்க்கிறோம். நல்லதோ கெட்டதோ ஒருவருக்கு வந்து விட்டால் அது நமக்கும் வராதா என்கிற ஆசை சாதாரணமாக

16th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

குழந்தைகளுக்கு இருப்பதுண்டு. ஒருவருக்கு ஒரு விபத்து ஏற்பட்டால்கூட, அது நமக்கு வரவில்லையே என்று குழந்தைகள் கவலைப்படுவதையும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம், கவனித்திருக்கிறோம். வேறு மன்றங்களில் வருகிற தகராறுகள் சில சமயங்களில் முற்றிப் போவதையும் பார்த்திருக்கிறோம். அப்படித்தான் இங்கும் வந்துவிடக் கூடும், நமக்கு ஒன்றும் கவலை இல்லை. வேறு மன்றங்களில் சில சமயம் ஏதேதோ நடக்கிறதாகப் பத்திரிகைகளில் படிக்கிறோம், அது மாதிரி இங்கும்கூடத் தகராறு முற்றி விடுமோ என்ற எண்ணம் வந்தது.

‘புயல் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது, புயல் வரப்போகிறது’ என்பதைக் குறிக்கக் கப்பலில் புயல் சின்னக் கொடியை உயர்த்தி விடுவார்கள். இந்தக் காலத்திலும் பார்க்கிறோம். புயல் வருவதை முன்கூட்டியே அறிந்து, எச்சரிக்கை செய்வார்கள். புயல் வரப்போகிறதே என்று எச்சரிக்கையாக இருப்போம். ஆனால், புயல் அப்படியே ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடும். அதற்குப் பிறகு புயல் இருக்காது. கேட்டால், ‘எங்கோ ஓடிப் போய்விட்டது’ என்று சொல்வார்கள். அம்மாதிரி இங்கே ஏற்பட்டது.

கனம் உறுப்பினர்கள் இரு சாரர் இடையே ஏற்பட்ட பொதுவான தகராறு முற்றிவிடுமோ என்ற நிலை இருந்தது. தாங்கள் அதைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுவீர்கள் என்ற நம்பிக்கை இருந்தாலும், சில சமயம் தங்களுடைய மீறிப் போகலாம். அப்படி ஏதாவது பெரிய தகராறுக வந்துவிடுமோ, ‘வர வர மோசமாகப் போகிறதே நிலைமை’ என்று சில பேருக்குக் கவலை இருந்திருக்கலாம். ஆனால், நல்ல வேளையாக அப்படியொன்றும் இல்லாமல் போய்விட்டது.

இப்படித்தான் சில நிமிஷங்களுக்கு முன்புகூட, கனம் அங்கத்தினர்—நண்பர் ஒருவர்—என்னிடம் தனியே பேசிக்கொண்டிருந்தார். ‘ஏதோ தகராறு’ பற்றிச் சொன்னார். நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன்—“அண்டை வீட்டிலே ஒண்டிக்கேட்கக் கூடாது. அங்கே கணவன் மனைவிக்குள்ளே எத்தனையோ தகராறு இருக்கலாம். தகராறு இருக்கிறதே என்று ஒண்டிக் கேட்கக் கூடாது. இன்று தகராறு இருக்கும். நாளைக்கே மறைந்துவிடும். பிறகு அனுசரணையாகப் போய்விடக் கூடும். எப்படியிருந்தாலும் ஒண்டிக் கேட்பது தப்பு” என்று நான் அவரிடம் சொன்னேன்.

யாராவது மேலே உட்கார்ந்திருக்கிறவர்கள்—மன்றத்திற்குள் இருப்பவர்கள் நினைத்திருக்கமாட்டார்கள்—‘இங்கு ஏதோ பெரிய தகராறு முற்றும்போல் இருக்கிறது, பார்த்துவிட்டே போவோம், பசியாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, என்ன ஆகிறது என்று பார்த்துவிட்டே போவோம்’ என்று நினைத்திருப்பாரானால், அவர்களுக்குக்கூட ஒரு ஏமாற்றத்தை அளிக்கக்கூடிய வகையில் ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விட்டது.

திரு. மு. கருணாநிதி : விளக்கமாகவே சொல்லிவிடுங்கள்.

[16th March 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அந்த நண்பரிடம் சொன்னது வேறு. (சிரிப்பு.) ‘அண்டை வீட்டில் நடப்பதை ஒண்டிக் கேட்கக்கூடாது’ என்று நான் அந்த நண்பரிடம் சொன்னேன். அது வேறு.

இப்பொழுது நான் சொல்வது, இங்கே நடந்த விவாதத்தைப் பற்றித்தான். யாரையும் நாம் அலட்சியப்படுத்தக் கூடாது. அதுவும், பெண்மணிகளைப் பொறுத்தவரையில் அலட்சியப்படுத்தக்கூடாது. நாட்டின் ஜனத்தொகையில் அவர்கள் சரிபாதி இருக்கிறார்கள். பெண்கள் சாதுக்களாக இருக்கலாம். அவர்களை அவமதித்தால் சில சமயம் மிகையாகத் துளைக்கூட எறிந்துவிடக் கூடும்—இந்த மன்றத்தில் அம்மாதிரி செய்கின்றவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இங்கு இல்லை என்று நான் சொல்வேன்—மிகையாகப் பொடியைப் போட்டால் அப்பொழுது என்ன செய்வது? ஆகவே, ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். பெண்களைக் குறித்து அலட்சிய மனப்பான்மை இருந்தாலும், அலட்சியமாக இருக்கக்கூடாது.

எனக்குப் பின்னால் வீற்றிருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசியதைக் குறித்து ஒரு பெண்மணி கனம் அங்கத்தினர் ஆட்சேபித்தபோது, “derogatory ஆக ஒன்றும் பேசப்படவில்லை” என்று தாங்கள் சரியாகச் சொன்னீர்கள். ஆனால், “impolitic” ஆகவும் பேசக்கூடாது. நமக்கு என்ன கதி நேரும் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். “Impolitic” ஆகப் பேசுவது கூடவே கூடாது. “derogatory” ஆக இல்லாமல் பேசவேண்டும் என்பதோடு கூட, “Impolitic” ஆகவும் பேசக் கூடாது.

எந்தக் குடும்பமாக இருந்தாலும், பெண்மணிகள் இல்லாமல் குடும்பத்தை நடத்த முடியாது. பெண்களுக்குப் பதிலாக சில சமயம் ஆண்களும் சமையல் செய்யவேண்டியிருக்கும். சமையல் செய்ய வேண்டிய அவசியமும் ஏற்படலாம். (திரு. மு. கருணாநிதி: அனுபவம் உண்டா?) அனுபவம் இல்லை. பார்த்திருக்கிறேன். ஆண்கள் சமையல் செய்யவேண்டியிருக்கிறதோ இல்லையோ, சமையல் என்பது உத்தமமான வேலைதான். அதைப் பெண்கள் செய்கிறார்கள். சமையல்தானே அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அலட்சிய மனப்பான்மையில், என்ன சொன்னாலும், என்ன செய்தாலும் அவர்கள் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. அவர்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், அவர்களுடைய பொறுமையும் சில சமயங்களில் மீறிப் போகலாம். ‘ஆண்களும் பெண்களும் சரிநிகர் சமானம்’ என்பதை உண்மையிலேயே மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். “சக்தியை வழிபடுகிறேன்” என்று சொல்லி, குங்குமப் பொட்டு போட்டாலும் போதாது. (சிரிப்பு.) அப்படிச் சில பேர் செய்கிறார்கள். பெயரளவில் சொல்லி, செய்வதெல்லாம் வேறு விதமாகச் செய்தாலும், அதுவும் நலனை அளிக்காது.

இந்த இலாகாவின் வேலைகளில் பெண்களுடைய ஆதரவும், உதவியும், ஈடுபாடும் நமக்கு வேண்டியிருக்கிறது. அது இல்லாமல் நம்முடைய சமுதாயத்தை உயர்த்த முடியாது. அந்த நோக்கத்

16th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தோடுதான் நாம் காரியங்களைச் செய்துவருகிறோம். இன்று பெண்களில் பாதிப் பேர்கள் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, கிராமப் புறங்களில் வசிக்கும் பெண்களில் பெரும்பாலோர் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறார்கள். 'பெண்கள் ஒன்றும் செய்யவேண்டாம். ஆண்களை பார்த்துக்கொள்ளலாம்' என்று சொல்வோமானால், நாமே அவர்களுடைய பிற்போக்கான நிலையை அகற்றிவிட முடியாது. அந்தப் பெண்களையும் வைத்துத் தான், நம்முடைய நாட்டில், குறிப்பாக, கிராமங்களில் உள்ள பிற்போக்கான நிலையை நாம் அகற்ற முடியும். இதிலே எல்லா விதமான கவனமும் செலுத்தப்படுகிறது. பெண்களின் நிலையை உயர்த்துவதிலே, பெண்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதிலே, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைப் பெருக்குவதிலே, அவர்களே ஈடுபட்டு அவ்வாறு உயர்த்திக்கொள்ளவேண்டும் என்ற வகையிலே இன்று பெரிதும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அது வற்புறுத்தப்படும் வருகிறது. அந்த வகையிலேதான் கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் மாதர் சங்கங்கள் நடத்துவது என்ற முறை இருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எங்கு போய்ப் பார்த்தாரோ! நான் எத்தனையோ மாதர் சங்கங்களுக்குப் போய்ப் பார்த்திருக்கிறேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்புகூட, திருச்சியை அடுத்த ஒரு குக்கிராமத்தில் மாதர் சங்க நிகழ்ச்சியொன்றுக்கு நான் சென்றிருந்தேன். அன்று பகல் 12 மணிக்குத்தான் நான் அங்கு போக முடிந்தது. பன்னிரண்டு மணி வேயிலில் யார் இருக்கப் போகிறார்கள் என்று நான் முதலில் நினைத்திருந்தேன். ஆனால், அங்கே போனபோதுதான் நான் அங்குள்ளவர்கள் எவ்வளவு ஊக்கத்தோடு அங்கு காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க முடிந்தது. பெண்கள், வயது முதிர்ந்தவர்கள், குழந்தைகள்—ஆண்கள்கூட ஏராளமாகக் கூடியிருந்தார்கள். பெண்மணிகள் அவ்வளவு உற்சாகத்தோடு மாதர் சங்க வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களில் உள்ளவர்கள், தங்களுடைய குடும்பத்தின் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக—விவசாய வேலையைச் செய்வதோடுகூட—இம்மாதிரி மாதர் சங்கங்களின் மூலமாக, தையல் வேலை போன்ற மாற்று வேலைகளில் ஈடுபட்டு, குடும்பத்தின் வருமானத்தை உயர்த்திக் கொள்வதற்கு முன்வருகிறார்கள் என்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த அளவு தங்களைத் தாங்களே உயர்த்திக்கொள்வதற்குக்கூட நாம் அவர்களைப் பக்குவப்படுத்தவில்லையென்றால், முன்னேற்றவில்லையென்றால், ஆண்களே முழுதும் சம்பாதித்துப் போட்டுவிட முடியுமா? பெண்களுக்கும் தேவை அதிகம் இருக்கிறது. ஆண்களுக்கும் தேவை இருக்கிறது. எல்லாப் பொறுப்பையும் ஆண்களே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நான் பல மாதர் சங்கங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். நான் பார்த்த வரையில் சொல்வேன்—மாதர் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகின்றன என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். கிராமங்களில் பெண்கள் அதில் ரொம்ப அக்கறையோடு உழைக்கிறார்கள் என்பதை எத்தனையோ இடங்களில்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [16th March 1963]

கண்டு நான் மகிழ்ச்சியோடு ஆச்சரியப்பட்டதுண்டு. அதெல்லாம் எனக்கு இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகிறது. பன்னிரண்டு மணி வெய்யிலையும் பொருட்படுத்தாமல் பெண்களும், ஆண்களும், குழந்தைகளும் மாதர் சங்க நிகழ்ச்சியில் நான் சென்றிருந்த குக்கிராமத்தில் மகிழ்ச்சியோடு கலந்துகொண்டார்கள் என்றால், மாதர் சங்கத்தின் அருமையை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் நாம் கொள்ளவேண்டும். மாதர் சங்கங்களை அவர்கள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, வேறு அனுபவங்கள் ஒருசில கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு இருந்தாலும், அந்த அனுபவத்தையே எப்போதும் வைத்துக்கொண்டு, 'மாதர் சங்கம் வேண்டாம்' என்று சொல்வது சரியல்ல. 'மாதர் சங்கமே வேண்டாம்' என்று சொன்னாலும் அரசாங்கம் அவைகளை நிறுத்த முடியாது. வேண்டாம் என்று சொல்வது அப்படிச் சொல்பவருக்கே நல்ல தல்ல. எங்காவது ஒரு மாதர் சங்கம் சரியாக நடைபெறவில்லை யென்றால், உண்மையான அக்கறையோடு, நம்பிக்கையோடு, அன்போடு, அது நல்ல முறையில் நடக்கத்தக்க வகையில் கனம் அங்கத்தினர்கள் உதவி செய்யவேண்டும். பெண்கள் மாத்திரம்—குறிப்பாகக் கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் பெண்கள் மாத்திரம்—அவர்களே தங்களுடைய முன்னேற்றத்தில் ஈடுபட்டு எல்லாக் காரியங்களையும் சாதித்துவிட முடியாது. ஆண்களுடைய ஒத்துழைப்பும் அவர்களுக்குக் கட்டாயமாக வேண்டும். நகரங்களில் பெண்களுக்கான க்ளப்புகள் போன்றவை பழைய காலத்தில் பொழுதுபோக்குக்காக அமைந்திருந்தன என்றாலும், இப்பொழுது நகரப் புறங்களிலுள்ள பெண்கள் க்ளப்புகள் பொழுது போக்குக்கான இடங்களாக மட்டுமல்லாமல், அங்கேயும் நல்ல உருப்படியான வேலைகளும் நடைபெறுகின்றன. எப்படியும் மாதர் சங்கம் ரொம்ப அவசியம். அதிலே கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும், நம்பிக்கை கொண்டுள்ளவர்கள் எல்லோரும் இன்னும் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, மாதர் சங்கங்கள் சரியான வகையில் இயங்குவதற்கு அவர்கள் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை அளிக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று இரண்டு மானியங்கள் சபையின் அனுமதிக்கு வந்திருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று 'கதர்'. மற்றொன்று 'சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்'. அதாவது, பஞ்சாயத்துக்களைப் பற்றியது. இன்றைய விவாதத்தில், கதரைப்பற்றி யாரும் பேச வில்லையே என்று நான் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தேன். அதைப் பற்றி யாரும் பேசாத அளவுக்கு அது அலட்சியமாகப் போய் விட்டதா? கவனிக்கவே இல்லையா? ஒருவேளை, பஞ்சாயத்துக்கும் கதருக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது என்பதால் ஒரே வகையில் பேசிவிட்டார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் திரு. மணி அவர்கள் பேசினதைக் கேட்டபோது எனக்கு ரொம்ப ஆறுதல் ஏற்பட்டது. கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கதரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கதரும் கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கவனத்தைக் கவர்ந்திருக்கிறது

16th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்பதைக் குறித்து எனக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டது. இவ்வளவு தூரம் சபைமுன் மானியத்தை வைக்கிறோம். யாரும் பேசாமல் இருக்கிறார்களே, கதர் போட்டுக்கொள்ளவில்லையென்றாலும், நாங்களெல்லோரும் கதர் போட்டுக்கொண்டிருப்பதையாவது கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவேண்டாமா என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தபோதுதான் கனம் அங்கத்தினர் திரு. மணி அவர்கள் பேசியதைக் கேட்டு கவலை நீங்கிவிட்டது.

கதர் மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். கதர் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக இங்கு கோரப்படுகிற தொகை 15 லட்சம் ரூபாய்தான். இதையும்கூட 'இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்' என்று சொல்லலாம் என்றாலும், கதர் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக நாம் இந்த மானியத்தில் கோரும் தொகை 15 லட்சம் ரூபாய்தான் என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இதற்கென்று கதருக்கும் குறிப்பிட்ட சில கிராமக் கைத்தொழில்களுக்கும்—மத்திய கமிஷன் ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் கமிஷனுக்கு மத்திய அரசாங்கம் நிதி வழங்குகிறார்கள். அவர்கள் இராஜ்யங்களுக்கு நிதியைப் பகிர்ந்தளிக்கிறார்கள். இங்கே மாநில ரீதியிலும் நாம் கதர், கிராமக் கைத்தொழில் போர்டு ஒன்று வைத்திருக்கிறோம். அதன்மூலம் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. வருகிற ஆண்டில், மொத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால், கதருக்கு 186 லட்ச ரூபாய் ஆகிறது. இதிலே நாம் கொடுப்பது 15 லட்சம் ரூபாய்தான். மொத்த வரவு செலவு 186 லட்ச ரூபாய் ஆகிறது. ஆனால், அதை மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. நாம் இப்பொழுது ஒதுக்குகிற இந்தப் பதினைந்து லட்ச ரூபாய் எதற்கு என்று கேட்டால், இது பயிற்சித் திட்டங்களுக்காகத்தான். ட்ரெயினிங் ப்ரொக்ராம்க்காகத்தான். பயிற்சிக்குக் 3 லட்ச ரூபாயும், வட்டாரங்களில் செய்யப்படுகிற வேலைக்கு 4 லட்ச ரூபாயும், உத்தியோகஸ்தர்கள், மற்றவர்கள், இந்த வகையில் 7 லட்ச ரூபாயும் செலவாகிறது. இதுதான் இப்பொழுது கோரப்படுவது.

கதருக்கு என்று நாம் செலவு செய்தால் என்ன? மத்திய சர்க்கார் செலவு செய்தால் என்ன என்று கேட்கக்கூடும். 'பதினைந்து லட்ச ரூபாய்தான் நம்முடைய மாநில சர்க்கார் செலவு செய்கிறது' என்று நான் சொல்லும்போது, ஏதோ தப்பித்துக்கொள்வதற்காக நான் சொல்லவில்லை. யார் செலவு செய்தாலும், அது செய்யத் தகுந்ததா, செய்வதால் பலன் உண்டா என்பதை நாம் பார்க்கத்தான் வேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. மணி அவர்கள் 'இதிலே பிரயோஜனம் இல்லை, இது விரயம்' என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். இப்பொழுது மொத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நூற்பவர்களுக்கு மாத்திரம் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் ஓரண்டில் கிட்டத்தட்ட 39 லட்சம் ரூபாயும், நெய்கிறவர்களுக்கு 34 லட்சம் ரூபாயும் கொடுக்கப்படும். கதர் கூட கைத்தறியில்தான் நெய்யப்படுகிறது. கையால் நூற்கும் நூலைக் கைத்தறிக்காரர்கள் நெய்கிறார்கள்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [16th March 1963]

இவர்களுக்கு 34 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. நூற்பவர்களுக்கு 39 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை மீண்டும் தெரிவிக்கின்றேன்.

இன்னும் மற்ற இனங்கள்—டை போடுவது போன்ற காரியங்களுக்காக 5 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும். இது அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு உருப்படியாகக் கிடைக்கக் கூடிய அனுகூலமாகும்.

இப்போது கைத்தறி என்றால் என்ன? நூல் மில்லிலே நூற்கப்படுகிறது. அந்த நூலைக்கொண்டு கைத்தறியில் நெய்கிறார்கள். கையினாலேயே துணி நெய்யப்படுகிற சிறப்பு இருக்கிறது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போது இந்தக் கைத்தறிகூட ஒரு காலத்தில் மறையக்கூடும் என்று சொன்னார்கள். நான் அவ்வாறு கருதவில்லை. நம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை நாம் உணரவேண்டும். மற்ற நாடுகளுடைய பொருளாதாரத்திற்கும், நம் நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நம் நாடு விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. விவசாயம் மாத்திரம் போதாது. இப்போது பல தொழில்கள் அங்கே ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. கனரகத் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. என்றைக்கும் விவசாயத்தை நம்பியிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. விவசாயத்தில் அதிகமான லாபம் ஒரு காலத்திலும் வராது. தொழில்துறையில் நல்ல லாபம் ஏற்படுகிறது. அதற்காக எங்கே பார்த்தாலும் விவசாயத்திற்கே நிலமில்லாதபடி பெரிய பெரிய ஆலைகளையே வைத்துக்கொண்டு போய்விடலாம் என்று யாரும் யோசனை சொல்லமாட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். விவசாயம் இல்லையென்றால் மக்கள் எல்லாம் எப்படிச் சாப்பிடுவது? ஆகவே விவசாயமும் வேண்டும். தொழில்களும் வேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும் தொழில்களை ஏற்படுத்துவது என்றால் முதலாவது போதுமான மூலதனம் வேண்டும். மேலும் உற்பத்தியாகிற சரக்குகளை எல்லாம் விற்க மார்க்கெட் வேண்டும். ஆகவேதான் தொழில் உற்பத்தியையும் சீராக வைத்திருக்கவேண்டும். அதேசமயம் விவசாயமும் பாதிக்கப்படாது பாதுகாக்கப்படவேண்டும். இப்படி இரண்டையும் இணைந்த ஒரு பொருளாதார அமைப்பு இருந்தால்தான் விவசாயத்திலும் ஈடுபடலாம். விவசாய வேலை இல்லாத நாட்களில் தொழில் துறையிலும் ஈடுபடலாம். இப்படி இரண்டும் இணைந்து செயல்படுகிறபோதுதான் தொழில்துறையில் இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயத் துறையில் இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி வளமாக வாழ முடியும். கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு இன்று கைத்தறி பெருவாரியாகத் தொழில் தந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கைத்தறித் தொழில், நம்முடைய நாட்டுப் பொருளாதார அமைப்பை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கிறபோது ஒருநாளும் அழிந்துபோகாது. அது அழிந்து போகும் என்பதையும் என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. இன்றைக்கு ஆலை மயமாக வளர்ந்

16th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

திருக்கிற அமெரிக்க நாட்டிலேகூட கைத்தறித் துணி என்றால் ஒரு மோகம் இருக்கிறது. அவர்களுடைய நாட்டுக் கண்காட்சி ஒன்று சில காலத்திற்கு முன்பு இங்கே வைக்கப்பட்டது. அங்கே கையினால் செய்யப்படுகிற பொருள்களுக்கு ஒரு தனி மதிப்புக் கொடுத்தே பொருள்களை வைத்திருந்தார்கள். எந்தக் காலத்திலும் சரி, எந்த நாட்டிலும் சரி, கையினால் செய்யப்படுகிற பொருள் ஒருநாளும் தன் மதிப்பை இழந்துவிடாது.

கதர் எதற்கு என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. மணி கேட்டார்கள். நான் அவர்களையே கேட்கிறேன், கைத்தறி எதற்கு? மில்லிலே நூற்கப்படுகிற நூலைக் கொண்டு கைத்தறியிலே துணி நெய்தால், கதர் தொழிலில் நூலே கையினால் நூற்கப்படுகிறது. மறுபடியும் இந்த நூல்கள் கைத்தறியிலேயே துணியாக நெய்யப்படுகிறது. கைத்தறி போலவே இதுவும் சிறப்புடைய ஒரு தொழில் இல்லையா?

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கூடச் சொன்னார்கள், கைத்தறி, கதர் இவை எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் மில்லில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு அதிக வருமானம் வருகிறது என்று. அது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் எத்தனைமில்ல்கள் ஏற்படுத்த முடியும்? ஏற்படுத்தினாலும் எவ்வளவு பேருக்கு வேலை கொடுக்க முடியும்? அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம் என்றாலும் ஆலையின் வேகத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற சரக்குகளை எப்படி விற்பனை செய்வது? அத்தனை ஆலைகளை வைப்பதற்கும், அத்தனை பேர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்கும் எவ்வளவு மூலதனம் வேண்டும்? இதையெல்லாம் சிந்தித்திருக்க வேண்டும். நம்முடைய நாட்டுப் பொருளாதார அமைப்புப்படி நம் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுவது தான் சிறப்புடையதாக இருக்கும். இன்றைக்கு 39 லட்சம் ரூபாய் நேரிடையாக கிராமங்களில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்று சொன்னேன். இதுவே அவர்களுடைய பிரதான வருமானம் என்று சொல்ல முடியாது. மற்ற வருமானத்தோடு இது சேரும்போது இது அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய தொகை, பெரிய உதவி என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் நினைவு கொள்ளவேண்டும். இது கிராமங்களில் உள்ளவர்களுடைய குடும்ப வருமானத்தை ஓரளவு உயர்த்தவே செய்கிறது. ஆகவே இது நமக்கும் ஒரு ஆறுதல் அளிக்கக் கூடிய திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு நூல் நூற்பதன் மூலம் எவ்வளவு கிடைக்கும் என்றால் அதிகமாக நூல் நூற்பதற்கும் அந்த வருமானம் அதிகப்படுத்துவதற்கும் தான் சர்க்காவில் பல ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறோம். அம்பர் சர்க்கா கொண்டு வந்திருக்கிறோம். வீட்டில் இருந்தபடியே ஒரு நாளைக்கு அம்பர் சர்க்காவில் ஒரு ரூபாய், ஒண்ணரை ரூபாய் கூடச் சம்பாதிக்க முடியும். அதோடு ஒரு பெண் ஆலையில்போய் வேலை பார்ப்பது என்றால் வீட்டு வேலைகள் அத்தனையும் பாதிக்கப்படும். ஆனால் இப்போது வீட்டில் இருந்தே இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுவதினால் வீட்டு வேலைகளையும் கவனித்துக் கொள்ள முடிகிறது. ஆகவே நம்முடைய பொருளாதார அமைப்புக்கு ஏற்பபடி நம் கிராம

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [16th March, 1963]

மக்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்க வழி செய்வது அடிப்படைக் கதர் கிராமத் தொழில்தான் என்று இப்போது கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கதர் திட்டத்தைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றி ஒரு விளக்கம் கோருகிறேன். சென்ற ஆண்டு ஆடிப் பிப்போர்ட்டில் . . .

MR. SPEAKER : Is the hon. Member raising any new point?

SRI K. A. MATHIALAGAN : I am referring to the audit report.

MR. SPEAKER : If the hon. Member Sri Mathialagan wants to bring in new points, he can talk afterwards and not now.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Yes, Sir.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயங்களுக்கு இப்போது பதில் சொல்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் கேட்க விரும்புவதை கேள்வியாகக் கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன். அதற்கு இப்போது பதில் சொல்ல முடியாது என்பதல்ல. இப்போதே நேரமாகிவிட்டது. அதற்குப் பதில் சொல்வது என்றால் இன்னும் பத்துப் பதினைந்து நிமிடம் ஆகும். சபையின் காலத்தை நான் இப்போது அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் தாம் கேட்கவிரும்புவதைக் கேள்வியாகப் பின்னர் கேட்கலாம்.

அடுத்தபடியாக கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே ஒன்று. இன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கக்கூடிய பலர் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக வரக்கூடாது என்ற கருத்தை ஒரு சிலர் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். நாம் அதற்குத் தடை போடவில்லை. ஆகையினால் தான் பல பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இருப்பதனால் பல அரிய கருத்துக்களை எல்லாம் இங்கே அவர்கள் தங்கள் தங்கள் அதுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு நமக்கு எல்லாம் எடுத்துக் காட்ட முடிந்ததைப் பார்த்தோம். அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு எல்லாம் நான் பதில் சொல்லாமையினால் கவனிக்க வில்லையென்று நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வேன் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக சேலம் மாவட்டத்தில் இருந்து வந்த திரு. கமலநாதன் சில அரிய கருத்துக்கள் சொன்னமைக்குப் பாராட்டுகிறேன். தம் அதுபவத்தோடு சொன்னார்கள். குறிப்பாக பாட

16th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

புத்தகங்கள் விஷயத்தில் அந்த அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நிர்ணயம் செய்துகொள்ளட்டும் என்று சொன்னால் ரொம்ப சங்கடம் வருகின்றது. தாட்சண்யம் வந்துவிடுகிறது. அதனால் சரியான பாடப்புத்தகங்கள் நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே மாவட்ட ரீதியில் புத்தகங்களை நிர்ணயித்து விட்டால் தேவலை என்று சொன்னார்கள். மாவட்ட ரீதியில் அல்லது மாவட்டங்களைச் சேர்த்து மொத்தமாக இதைப்பற்றி ஆராய்ந்தாவது எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் அனுப்பலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் உள்ள கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே அதைப்பற்றி யோசனை சொன்னதற்குப் பாராட்டுகின்றேன்.

இன்னொன்றையும் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி நேற்று முன்தினம் கல்வி மானியத்தின்போதே விளக்கிக் கூறினேன். கல்வித் துறையினர் அது பற்றிக் கவனித்து ஒரு வரம்பு கட்டியிருக்கிறார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் 35-க்குக் குறையக்கூடாது என்பதுதான் அந்த உத்தரவினுடைய அர்த்தம். மொத்தத்தில் 35-க்கு மேல் போனால் செலவு அதிகமாகிறது. இந்த உத்தரவை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதன்காரணமாக இப்போது இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படமாட்டார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1-30
p.m.

பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் அங்கத்தினர்களாக இருப்பது நல்லதல்ல என்று சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்துக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒரு சம்பந்தம் இருக்கவேண்டும். ஜில்லாபோர்டு, பஞ்சாயத்து என்று இருந்தபோது அந்தச் சம்பந்தம் இல்லை. ஒருவருக்கொருவர் முரண்பாடு கொண்டு போராடிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு மார்க் கட்டை டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு வைத்துக் கொள்வதா, அல்லது கிராமப் பஞ்சாயத்து வைத்துக் கொள்வதா என்பதிலே தகராறு வரும். இப்போது பஞ்சாயத்துக்கள் ஒன்றுபட வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலேயே பஞ்சாயத்து—பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் என்று அமைத்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பிரதிநிதிகளாக வருவதுதான் சிறப்பு. பஞ்சாயத்துத் தலைவரை விடுத்து வேறு ஒருவரைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரதிநிதியாக வைப்பது சரியல்ல. பஞ்சாயத்துக் களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் செய்யும் காரியங்களிலே ஒரு உடன்பாடு இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த முறையை மாற்றுவது உசிதமல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பஞ்சாயத்தில் இருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிகாரம் இல்லாமல், ஒட்டுரிமை இல்லாமல் பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டங்களுக்குப் போகலாம் என்று சொன்னால் போதுமா என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒட்டுரிமை வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. சட்ட மன்ற அங்கத்தினர் என்ற

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [16th March 1963]

மரியாதை இருக்கிறது. சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள் பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களை விட அதிக அனுபவம் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்ற காரணத்தினால் நல்ல வழிவகைகளை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்றுதான் பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டங்களுக்குப் போகலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இலட்சம் ஓட்டர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களுக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டத்தில் ஓட்டு செய்ய உரிமை கிடையாது என்று சொன்னால் அது நியாயமா என்று கேட்டார்கள். இப்படியே தொடர்ந்து பேசலாம். மக்கள் மன்றம் இருக்கிறது. பாராளுமன்றம் இருக்கிறது. நாம் ஒரு லட்சம் ஓட்டுப் பெற்றுத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறோம் என்று சொன்னால் அவர்கள் ஐந்து லட்சம் ஓட்டுப் பெற்றுத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு ஓட்டுச்செய்யும் உரிமை வேண்டுமென்று சொன்னால் அது முடியுமா? மன்றத்தின் நடவடிக்கைகளை அருகில் இருந்து வேண்டுமானால் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். அந்தந்த மன்றத்திலே அங்கம் வகிப்பவர்களுக்குத்தான் உரிமை உண்டு. நம்முடைய ஜனநாயக அமைப்பை உணர வேண்டும். நமது அரசியலமைப்பை நாம் மனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர், உப தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலே சில தவறுகள் இருக்கின்றன. என்று குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது என்னவென்றால், 'பஞ்சாயத்துத் தலைவரை கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரை அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள பஞ்சாயத்து மக்கள் எல்லாம் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர் எல்லாம் சேர்ந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு சிலர் சொல்லலாம். பஞ்சாயத்து யூனியனில் அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு வேண்டாமா? இப்போது நம்முடைய கனம் அங்கத்தினர்கள் 'நாங்கள் எல்லாம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்' என்ற முறையில் பேசுவது போல், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரும், பஞ்சாயத்துத் தலைவரும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்ற நிலைமை இருக்குமானால், அவர்களுக்கு 'நாங்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்' என்ற உணர்ச்சி இருக்குமாதலால் அவர்களுக்கும் யூனியன் அங்கத்தினர்களுக்கும் ஒரு தொடர்பு இல்லாத நிலைமை உருவாகி விடும். வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்கும்போது அதை மற்ற அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் போகலாம். அந்த மாதிரி நிலைமைகளைத் தவிர்க்க முடியாது. அதைத் தவிர்க்க என்ன வழி? ஜனநாயக முறையிலே ஒரு சர்வாதிகாரி தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அவர் பார்த்து 10 பேரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது வேண்டுமானால் ஒற்றுமை ஏற்படக்கூடும். அந்த முறை ஏற்பட்டால் அதைப் பஞ்சாயத்து என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அது எப்படி பொருந்த

16th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தும்? அது தொன்றுதொட்டு நாடு போற்றி வரும் முறைக்கு முரண்பாடாக இருக்கும். ஆகவே, எல்லோரையும் ஒரே மாதிரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாகக் குறை சொல்வது சலபம். இதுவரை செய்த செலவெல்லாம் வீண் செலவு என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். பொதுவான ஒரு சூற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், இந்த அமைப்பின் காரணமாகக் காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரம் நடக்கிறது என்பதுதான். அவ்வாறு கனம் கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த அமைப்பினால் ஒன்றும் பலன் இல்லையென்று பலனையே பார்க்காதவர்கள் சொல்லலாம். அவ்வளவு தெரியாதவர்களா இந்த மன்றத்திலே இருக்கிறார்கள். ஏதோ வாதத்திற்காகச் சொல்லலாமே தவிர, எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும்,—பஞ்சாயத்துக்கள் பற்றிய புதிய சட்டத்தை நிறைவேற்றியதன் மூலம் பஞ்சாயத்துக்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் நிறைவேற்றி வரும் பல திட்டங்களைப் பற்றியும், சமுதாய நலத் திட்டங்களைப் பற்றியும் எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் நன்றாக உணருவார்கள். விவசாய உற்பத்தியிலே கிராம மக்கள் எல்லாம் உற்சாகத்தோடு ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பல குழுக்களிலே அங்கத்தினர்கள் கலந்து கொண்டிருப்பார்கள். நானும் கலந்து கொண்டிருக்கிறேன் பெரும்பாலும் இளைஞர்கள் வருகிறார்கள். மிகவும் விழிப்போடு இருக்கிறார்கள். மாறுபட்ட கொள்கையைச் சார்ந்தவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். சீரிய கருத்தோடு, ஆர்வத்தோடு நடத்துகிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்த பிறகுதான் கிராம அபிவிருத்தித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்தது பெரிய வரப்பிரசாதம் என்று மக்கள் சொன்னால் அதை எப்படித் தவிர்ப்பது? காங்கிரசுக்குப் புறம்பாக உள்ளவர்கள், எதிர்ப்பாக உள்ளவர்கள் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வரும்போது காங்கிரஸ் கட்சியை விட நன்றாக நடத்தினார்கள் என்றால், ஒருவேளை அந்தக் கருத்து மாறலாம். எவ்வளவுதான் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மனதிலே சங்கடப்பட்டுக் கொண்டாலும் அந்தக் கருத்தைத் தவிர்க்க முடியாது. நல்ல காரியங்களைச் செய்தால் காங்கிரசுக்கு நல்ல பெயர் வருகிறது. கெட்ட காரியங்களைச் செய்தால் கெட்ட பெயர் வரும். நாங்கள் கட்சிப் பற்றின்றி ஆட்சி நடத்தி வருகிறோம். அதை அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். நல்ல காரியங்களைச் செய்கின்ற காரணத்தினால் மக்களில் பெரும்பாலோர் காங்கிரசிடம் அனுதாபம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்க்க முடியாது. சில அங்கத்தினர்கள், தலைவருக்கும் கமிஷனருக்கும் முரண்பாடு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கமிஷனர்களை ஆணையாளர்கள் என்று சொல்ல வேண்டாம். (Commission means to order) கமிஷன் என்று சொன்னால் ஆணை போடுவது என்று வைத்துக்கொண்டு ஏன் ஆணையாளர்கள் என்று போடுகிறீர்கள் என்று கேட்டேன். இதை நான் சொன்னால் தமிழுக்கு விரோதமாகச் சொல்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [16th March 1963]

உத்தரவுகளை நிறைவேற்றவேண்டியவர்கள் கமிஷனர்கள். தலைவர் உத்தரவுப்படிதான் செய்யவேண்டும். கமிஷனர் தன் கடமையை நன்கு ஆற்றுவது தலைவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு போலாகும். அப்படியில்லாத இடங்களில் தலைவர்கள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகுகிறார்கள். கமிஷனர் தலைவர் உறவு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதெல்லாம் அப்போதைக்கப்போது விளக்கமாக எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தலைவர்களில் சிலர் தவறு செய்பவர்களும் உண்டு, கமிஷனர்களில் தவறு செய்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனித்து அரசாங்கம் அப்போதைக்கப்போது அதிகாரிகள் வந்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. ரோடுக்கு பணம் போதவில்லை என்று சொன்னார்கள். புது ரோடுகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ரோடுகளை மெயின்டெனன்ஸ் செய்ய அதிகச் செலவாகிறது. அரசாங்கத்தின் கருத்து புது ரோடுகளைப் போடுவதை விட இருக்கின்றவைகளை பராமரிப்பது முக்கியமானது என்பதுதான். புது ரோடுகள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதிலும் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. விகிதாசாரம் பற்றி கூறப்பட்டது, ரோடின் நீளத்தையெடுத்துச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எல்லாவற்றையும் கவனித்துத்தான் செய்கிறோம். பின்னர், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், குடிமராமத்து வேலைகள் இதில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஓரளவு பொறுப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொடுக்கப்படுகிற பணம் போதாது என்று சொன்னார்கள், போதாததுதான். குடிமராமத்து வேலைகளை விவசாயிகள் தங்களுக்குள்ளே ஒரு வரி விதித்து அதை வைத்துக் கொண்டு கால்வாய் மராமத்தில் கவனம் செலுத்தி வந்தார்கள். இப்போது எங்களால் சேர்ந்து செய்ய முடியவில்லை, நீங்களே வரி விதித்து செய்து கொள்ளுங்கள் என்று என்னிடமே கூறியிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் செய்யாமல் பஞ்சாயத்தின் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் எக்கருக்கு கால் அல்லது அரை ரூபாய் என்று விதிக்கிறார்கள். ரொம்பநாட்களுக்கு முன்பு தாராபுரத்தில் 2 ரூபாய் கொடுக்கிறோம், வசூல் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று என்னிடம் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே மக்கள் இதில் ஊக்கம் காட்டவேண்டும். பின்னர் லெவி போடுவதில் வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்போது பஞ்சாயத்தும், பஞ்சாயத்து யூனியனும் எதற்கு? பின், டிசென்ரலைசேஷன் எதற்கு? 12 சத விதிதம் தான் செலவழிக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். கணக்கைப் பார்த்தால் வரி மீட்டராவும் கிராமங்களுக்கு செலவிடுவதைக் காட்டமுடியும். நான் ஒரு அஷ்யூரன்ஸாக சொல்லவில்லை. நிலவரி எவ்வளவு கிடைக்கிறதோ அதை அப்படியே பங்கிட்டு கிராமங்களுக்கு கொடுப்பது என்ற யோசனை இருக்கிறது. இப்போதும் செலவாகிறது, புதிதாக தானம் கொடுப்பதல்ல. நிலவரி எவ்வளவு வருகிறதோ அதை அப்படியே கிராமங்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்து விடலாம், கொடுக்கலாம் என்பதுபற்றி அரசாங்கம் தீவிரமாக யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. 12 சத விதிதம் என்று சொல்லப்பட்டது, யார் யார் என்னென்ன வகையில் செலவு செய்தாலும் இந்த விகிதத்தை விட அதிகமாகச் செலவாகிறது. 30, 40,

16th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

42 சதவிகிதம் என்று அந்தந்த இடத்தைப் பொறுத்து, அம்மக்கள் ஆர்வத்தைப் பொறுத்து, அவர்கள் வேலை செய்யும் ஆர்வத்தைப் பொறுத்து ஆகிறது. அடுத்தபடியாக மதிய உணவு பற்றி சொன்னார்கள். இப்பொறுப்பு பஞ்சாயத்து தலைவர்களுக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஆலோசனைக் குழுவில், நாங்கள் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம், அப்படிக் கொடுப்பதாக இருந்தால் நாங்கள் ஒரு லெவி போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அனுமதி கொடுக்கலாம் என்று சொன்னோம். அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் எப்படி? கல்வித்துறைக்காக மான்யம் எவ்வளவு அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தீர்கள். ஆகவே கிராம மக்களும் இதில் ஊக்கம் காட்டி ஆக்கம் அளிக்கவேண்டும். எல்லோரும் சேர்ந்து ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிப்பதுதான் திட்டம். மத்திய உணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் மேலும் அதிக அக்கரை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கிராம மக்களும் அதில் தொடர்ந்து அக்கரை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் ரேடியோ ரூப்பர்வைஸர்கள் பற்றி சொன்னார்கள். அவர்கள் கூறியபடி தாலுகாவிற்கு ஒன்று என்று சொன்னால் போதிய வேலை இருக்காது. ஜில்லாவை இரண்டு மூன்று பாகங்களாகப் பிரித்து எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறோம். இன்று விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மிக முக்கியமானது. கிராமத் தொண்டர் படை பற்றி யாரும் சொல்லவில்லையே என்று ஒருவர் கூறினார். அவர்களை சண்டைக்கு அனுப்பப் போவதாக சிலர் பயமுறுத்துகிறார்கள். அவர்களும் சைன்யத்தில் சேருவதாக நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். தொண்டர் படை என்பது அருமையான பெயர் கிராம மக்களுக்கு பணியாற்ற வேண்டும். அதற்கு மற்றவர்கள் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் கிராமத் தொண்டர் படைகளின் உதவியோடு அதில் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். பின்னர் சுப்பையா முதலியார் அவர்கள், பொது நிலங்கள் இருக்கின்றன, அங்கு கிணறு வெட்ட கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இருக்கிறது. ஸ்டாடிஸ்டிக்கல் ஆபீசர்கள் பற்றி திருமதி. குழந்தையம்மாள் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு பள்ளாக்கிற்கும் ஒவ்வொரு ஆபீசர் வேண்டாம் என்று. இப்போது 375-ல் 124 ஆபீஸ்கள்தான் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புள்ளிவிவரங்களை நாம் அடியோடு புறக்கணிக்க முடியாது. எந்தத் திட்டம் நிறைவேற வேண்டுமானாலும் நமக்கு அப்போதைக்கப்போது புள்ளிவிவரங்கள் தெரிய வேண்டும். ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் வேண்டாமென்று சொல்வதற்கில்லை. எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர்கள் போன்றவர்களைப் பற்றி யெல்லாம் இங்கு சொன்னார்கள். எந்த அளவிற்கு நமக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குத்தான் வைத்திருக்கிறோம். ஸ்கீமாட்டிக் பட்ஜெட்டில் 25 லட்சம் ரூபாய் என்றால் அதில் 2 லட்சம் ரூபாய்தான் உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக ஆகும். எல்லாமே உத்தியோ

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [16th March 1963]

கஸ்தர்களுக்குத்தான் போகிறது என்று சிலருக்கு பிரமை ஏற்படுகிறது. உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லாமல் எப்படி வேலை செய்வது? நீர்பாசன இலாகா, விவசாய இலாகா இப்படியெல்லாம் இருக்கின்றன, அவைகளில் உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லாமல் எப்படி வேலை செய்வது? எதற்கு என்னென்ன செலவு செய்ய வேண்டுமோ அது செலவு செய்யப்படுகிறது. அனாவசியமாக ஒன்றும் செலவு செய்யவில்லை. கோவாப்பரேடில் சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார்ஸ் பற்றி சொன்னார்கள். கூட்டுறவு பாங்குகள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களே நியமிக்கிறார்கள். கண்காணிக்க, வசூல் செய்வது இவற்றிற்காக கூட்டுறவு பாங்குகளே நியமிக்கிறார்கள்.

ஒன்று நான் கூற விரும்புகிறேன். அப்போதைக்கப்போது இதெல்லாம் கண்காணிக்கப்பட்டு, ஆலோசனைக் குழு கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன, அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக்கூட என்னென்ன வகையில் செயல்படுத்தலாம் என்று செயல் படுத்துவது, எதாவது உத்தியோகஸ்தர்கள் தவறு செய்தார்கள் என்றால், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது, அமைப்பை மாற்றுவது, சில அதிகாரிகள் அவசியம் இல்லை என்றால் அதில் கவனம் செலுத்துவது, எல்லாவற்றிலும் அப்போதைக்கப்போது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லி எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. A. MATHIALAGAN : On a point of personal explanation regarding the point I raised . . . . .

MR. SPEAKER : Was it not postponed to some other day?

SRI K. A. MATHIALAGAN : By way of personal explanation, Sir.

MR. SPEAKER : இதிலே எப்படி பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் வரும்?

SRI K. A. MATHIALAGAN : I want to make a personal explanation.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri K. A. Mathialagan has neither participated in this debate, nor has anybody mentioned his name. Hence what is the explanation the hon. Member wants to give?

SRI K. A. MATHIALAGAN : I want to present certain points.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் 'பாசண்ட்' செய்தால், அப்புறம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டுமே?

SRI K. A. MATHIALAGAN : Please allow me . . . . .

16th March 1963]

MR. SPEAKER : May I know under what rule the hon. Member, Sri K. A. Mathialagan wants to speak now when the Hon. Minister has finished his reply?

SRI K. A. MATHIALAGAN : நான் ஒன்றே ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன்.....

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri K. A. Mathialagan may put it in the form of a short notice question. I will allow hundred questions.

The question is—

'That the allotment of Rs. 15,00,000 under Demand No. XXII Khadi be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 15,00,000 under Demand No. XXII Khadi.'

The Demand was put and carried and the grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

'That the allotment of Rs. 5,75,43,500 under Demand No. XXIII—Community Development Projects, etc., be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,75,43,500 under Demand No. XXIII—Community Development Projects, etc.'

The Demand was put and carried and the grant was made.

1-53
p.m.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m., on Monday, the 18th March 1963.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

125. Notification issued with G.O. Ms. No. 4598, Revenue, dated the 15th December 1962 regarding effecting of ryotwari settlement of Kesava Rao Mohite Thottam Inam Estate in Thanjavur district taken over by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]